

ปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2

สมชาย แก้วนวล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี

พ.ศ. 2563

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความอนุเคราะห์ และช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ดร.เพิ่มพร บุพพวงษ์ ที่ได้กรุณาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำช่วยเหลือ กำกับติดตาม ปรับปรุง และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ พล.ต.ดร.ธนนท์ แสงนาค ผศ.วรรณพร ขวัญบุญจันทร์ นายฐานันท์ ไหลวารินทร์ นายศักดิ์ชัย สุริยวงศ์ และ นายสาธิต หงส์ทอง ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์อย่างมากในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ นายสมชาย ประเสริฐศรี รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี ที่ให้การสนับสนุน ให้ความอนุเคราะห์ในทุกด้าน ขอกราบขอบพระคุณครู อาจารย์ทุกท่าน ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้จนกระทั่งผู้วิจัยสามารถศึกษาค้นคว้าข้อมูลและจัดทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี ขอขอบคุณผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำ กองทุนพัฒนากีฬาวัยน้ำ ภาคกลาง 2 สมาคมกีฬาวัยน้ำแห่งประเทศไทย ที่ให้การสนับสนุน ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูล และให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ที่ให้กำเนิดและเลี้ยงดูเป็นอย่างดีคอยอบรม สั่งสอนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม และดูแลเอาใจใส่ในทุก ๆ ด้าน นักกีฬาวัยน้ำโรงเรียนกีฬา จังหวัดสุพรรณบุรี และเพื่อนร่วมงานทุกท่าน ที่คอยเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยเสมอมา ถ้าหากผลงานวิจัย มีสิ่งดีงามและเป็นประโยชน์ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่ผู้มีพระคุณทุกท่านที่กล่าวมาแล้ว

สมชาย แก้วนวล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
สมมุติฐานของการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ.....	7
ความหมายของแรงจูงใจ.....	8
ความสำคัญและประโยชน์ของแรงจูงใจ.....	9
ทฤษฎีแรงจูงใจ.....	9
ประเภทของแรงจูงใจ.....	24
เทคนิคและวิธีการสร้างแรงจูงใจทางการกีฬา.....	27
องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ.....	30
แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา.....	31
แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา.....	33
ประวัติกีฬาว่ายน้ำ.....	37
ประวัติกีฬาว่ายน้ำในต่างประเทศ.....	38
ประวัติกีฬาว่ายน้ำในประเทศไทย.....	40
ภาคกลาง 2.....	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41
งานวิจัยในประเทศ.....	41
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	46
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	49
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	49
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	52
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	55
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	137
สรุปผลการวิจัย.....	137
อภิปรายผลการวิจัย.....	138
ข้อเสนอแนะ.....	143
บรรณานุกรม.....	145
ภาคผนวก.....	149
ภาคผนวก ก.....	150
ภาคผนวก ข.....	175
ประวัติผู้วิจัย.....	177

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
3.1 จำนวนประชากร	50
3.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	51
4.1 ข้อมูลพื้นฐานจำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์	57
4.2 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ด้านสุขภาพอนามัย.....	58
4.3 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย เพศชาย.....	59
4.4 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย เพศหญิง.....	60
4.5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬา ว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย ระหว่างเพศชายและเพศหญิง.....	61
4.6 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ เพศชายและเพศหญิง.....	62
4.7 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ เพศชาย.....	63
4.8 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ เพศหญิง.....	64
4.9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬา ว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ระหว่างเพศชาย และเพศหญิง.....	65
4.10 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของเพศชายและเพศหญิง.....	66
4.11 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ เพศชาย.....	67
4.12 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ เพศหญิง.....	68
4.13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬา	

	ว่ายน้ำภาคกลาง 2 รายได้และผลประโยชน์ ระหว่างเพศชายและเพศหญิง.....	69
4.14	ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ของเพศชายและเพศหญิง.....	70

สารบัญชิตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
4.15	ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง เพศชาย.....	71
4.16	ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง เพศหญิง.....	72
4.17	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ระหว่างเพศชายและเพศหญิง.....	73
4.18	ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ของเพศชายและเพศหญิง.....	74
4.19	ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต เพศชาย.....	75
4.20	ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต เพศหญิง.....	76
4.21	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ระหว่างเพศชายและเพศหญิง	77
4.22	ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของเพศชายและเพศหญิง.....	78
4.23	ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพศชาย.....	79
4.24	ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพศหญิง.....	80
4.25	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ระหว่างเพศชายและเพศหญิง	81
4.26	ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2	

	ด้านสุขภาพอนามัย ของช่วงอายุ.....	82
4.27	ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย ช่วงอายุ 11-14 ปี.....	83
4.28	ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย ช่วงอายุ 15-18 ปี.....	84
4.29	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย ระหว่างช่วงอายุ.....	85

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
4.30	ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ของกลุ่มตัวอย่าง.....	86
4.31	ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ของช่วงอายุ 11-14 ปี.....	87
4.32	ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ของช่วงอายุ 15-18 ปี.....	88
4.33	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ระหว่างช่วงอายุ.....	89
4.34	ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ กลุ่มตัวอย่างช่วงอายุ.....	90
4.35	ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ ช่วงอายุ 11-14 ปี.....	91
4.36	ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ ช่วงอายุ 15-18 ปี.....	92
4.37	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำภาคกลาง 2 รายได้และผลประโยชน์ ระหว่างช่วงอายุ.....	93
4.38	ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง กลุ่มตัวอย่างช่วงอายุ.....	94
4.39	ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2	

	ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ช่วงอายุ 11-14 ปี.....	95
4.40	ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ช่วงอายุ 15-18 ปี.....	96
4.41	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ระหว่างระหว่างช่วงอายุ.....	97
4.42	ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ระหว่างช่วงอายุ.....	98
4.43	ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ของช่วงอายุ 11-14 ปี.....	99
4.44	ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ของช่วงอายุ 15-18 ปี.....	100

สารบัญชิตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า	
4.45	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ระหว่างช่วงอายุ.....	101
4.46	ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ระหว่างช่วงอายุ.....	102
4.47	ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ช่วงอายุ 11-14 ปี.....	103
4.48	ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ช่วงอายุ 15-18 ปี.....	104
4.49	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ระหว่างช่วงอายุ.....	105
4.50	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย	106
4.51	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย ของกลุ่มระดับสโมสร.....	107
4.52	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย ของกลุ่มระดับชาติ.....	108

4.53	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย ของกลุ่มระดับนานาชาติ	109
4.54	แสดงค่าความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยต่อแรงจูงใจ ในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย ของทั้ง 3 กลุ่ม.....	110
4.55	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ.....	111
4.56	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ของกลุ่มระดับสโมสร.....	112
4.57	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ของกลุ่มระดับชาติ.....	113

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
4.58	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ของกลุ่มระดับนานาชาติ.....	114
4.59	แสดงค่าความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยต่อแรงจูงใจ ในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ของทั้ง 3 กลุ่ม.....	115
4.60	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านรายได้และผลประโยชน์.....	116
4.61	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของกลุ่มระดับ สโมสร.....	117
4.62	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา	

	ว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของกลุ่มระดับชาติ.....	118
4.63	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของกลุ่มระดับนานาชาติ.....	119
4.64	แสดงค่าความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของทั้ง 3 กลุ่ม.....	120
4.65	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง.....	121
4.66	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ของกลุ่มระดับสโมสร	122
4.67	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ของกลุ่มระดับชาติ...	123
4.68	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ของกลุ่มระดับนานาชาติ	124

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
4.69	แสดงค่าความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ของทั้ง 3 กลุ่ม.....	122
4.70	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต.....	126
4.71	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ของระดับสโมสร.....	127
4.72	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา	

	ว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ของระดับชาติ	128
4.73	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ของระดับ นานาชาติ.....	129
4.74	แสดงค่าความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยต่อแรงจูงใจ ในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ของทั้ง 3 กลุ่ม.....	130
4.75	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง.....	131
4.76	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง กลุ่มระดับสโมสร	132
4.77	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง กลุ่มระดับชาติ	133
4.78	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง กลุ่มระดับนานาชาติ	134
4.79	แสดงค่าความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยต่อแรงจูงใจ ในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของทั้ง 3 กลุ่ม.....	135

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	6
2.1 ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์.....	11

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
 ชื่อ-สกุลผู้วิจัย นายสมชาย แก้วนวล
 ชื่อปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชา, คณะ พลศึกษา ศึกษาศาสตร์
 ปีที่ส่งวิทยานิพนธ์ 2563
 ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
 ดร.เพิ่มพร บุพพวงษ์

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยต่อแรงจูงใจที่ส่งผลต่อการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาในครั้งนี้เป็นนักกีฬาว่ายน้ำภาคกลาง 2 จำนวน 301 คน แบ่งเป็นเพศชาย 191 คน และเพศหญิง 110 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (purposive random sampling) มีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที (t-test independent)

ผลการวิจัยพบว่า

1.) ปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ระหว่างเพศ ช่วงอายุ และประสบการณ์ โดยแบ่งได้ดังนี้ ด้านแรงจูงใจในด้านสุขภาพอนามัย ($4.61 \pm .13$, $4.63 \pm .14$, $4.60 \pm .22$) ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ($4.32 \pm .21$, $4.35 \pm .19$, $4.33 \pm .21$) ด้านรายได้ และผลประโยชน์ ($4.53 \pm .18$, $4.53 \pm .19$, $4.54 \pm .20$) ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ($4.56 \pm .21$, $4.58 \pm .21$, $4.58 \pm .22$) ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ($4.40 \pm .20$, $4.39 \pm .20$, $4.39 \pm .20$) และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ($4.57 \pm .22$, $4.55 \pm .23$, $4.55 \pm .21$)

2.) ผลการเปรียบเทียบปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง ช่วงอายุ และประสบการณ์ พบว่า ทั้งสามกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การเล่นกีฬาว่ายน้ำ แรงจูงใจ ปัจจัย

ABSTRACT

Thesis Title Motivation factors in swimming sports of swimmer in central area 2
 Student's name Mr. SomchaiKaewnual
 Degree Master of Education
 Disciplines, Faculty Physical Education, Faculty of Education
 Year 2020
 Advisory Committee
 1. Mr. PermpornBuppawong, Ph.D.

This research Objective 1) To study factors of motivation in swimming sport of central swimmers 2 2) to compare factors of motivation in swimming sport of central swimmers 2. Thesample groups of central swimmers 2. In this study, 301 central swimmers were divided into 191 males and 110 females using a purposive simple random sampling method. The data was analyzed by means of a mean frequency distribution. Standard deviation: t-test independent

The results was found that:

1) The motivation of swimming among athletes in the central region 2, between sex, age and experience Which can be divided as follows the motivation in health (4.61±.13, 4.63±.14, 4.60±.22), love aptitude and attention (4.32±.21, 4.35 ±.19, 4.33±.21), income and benefits (4.53±.18, 4.53±.19, 4.54±.20) honor (4.56±.21, 4.58±.21, 4.58±.22) in future progression (4.40±.20, 4.39±.20, 4.39±.20) and career advancement related person (4.57±.22, 4.5±.23, 4.55±.21).

2) The results of the comparison of factors on motivation for sports in swimming sports among the motivation in health, love aptitude and attention, in income and benefits, honor, in future progression and career advancement related person. Between males and females, age range and experience, there was no statistically significant difference in all three groups at the .05 level.

Keywords: Swimming Sports, Motivation, Factors

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับ 5 (พ.ศ. 2555-2559) ได้มุ่งหวังให้คนไทยได้รับการส่งเสริมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างถูกต้องจนเป็นวิถีชีวิต มีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีน้ำใจนักกีฬาเพื่อหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวสู่ความสามัคคีและสมานฉันท์ มีการบริหารจัดการกีฬาทุกมิตี้อย่างเป็นระบบ โดยใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาพัฒนาศักยภาพนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศอย่างมีมาตรฐานระดับสากล รวมทั้งให้การกีฬาเป็นแหล่งสร้างรายได้ สร้างอาชีพและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศควบคู่กันไป ในปัจจุบันประเทศไทยให้ความสำคัญกับการกีฬาเพิ่มขึ้น โดยมีหน่วยงานของภาครัฐได้ดำเนินการก่อตั้งศูนย์กีฬาที่มีมาตรฐานเพื่อให้ประชาชนหรือบุคคลทั่วไปที่ต้องการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2550: 27)

การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาทำให้สุขภาพและพลานามัยประชาชนและเยาวชนแข็งแรงสมบูรณ์ ทำให้เป็นผลดีต่อการดำเนินชีวิตประจำวันและประกอบภารกิจหน้าที่การงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นการสนองตอบต่อแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ที่ให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมสุขภาพให้แก่ประชาชนให้แข็งแรงสมบูรณ์ เมื่อประชาชนที่เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ ก็จะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญรุดหน้าทัดเทียมนานาชาติ การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาสามารถช่วยพัฒนาสิ่งเหล่านี้ได้ นอกจากจะทำให้มีสุขภาพดี ปราศจากโรคภัยแล้วยังช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ สร้างความเชื่อมั่นตนเอง พัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีมและช่วยให้มีวิถีชีวิตที่กระตือรือร้นในการเผชิญภารกิจประจำวันได้ (ศุภกุล อริยสัจสีสุกุล. 2558: 1)

การออกกำลังกายโดยการเล่นกีฬาชนิดต่าง ๆ แตกต่างกันไปตามความเหมาะสมกับแต่ละบุคคล ซึ่งมีความพร้อม ความสนใจ สภาพของเพศ วัย และสรีระของร่างกายตามแต่พรสวรรค์ของแต่ละคน กีฬาวัยน้ำเป็นกีฬาชนิดหนึ่งที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อเยาวชน เพราะช่วยรักษาชีวิตเมื่อมีอุบัติเหตุทางน้ำได้ นอกจากนี้ กีฬาวัยน้ำยังเป็นกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวที่ใช้อวัยวะทุกส่วนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของหัวใจและปอด ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและความอดทนของร่างกาย และผู้ที่ฝึกซ้อมกีฬาวัยน้ำจนมีทักษะสูงสามารถสร้างชื่อเสียงให้แก่ตนเอง วงศ์ตระกูล และประเทศชาติได้

เพราะปัจจุบันกีฬาว่ายน้ำได้ถูกจัดให้เป็นกีฬาบังคับที่เจ้าภาพการจัดการแข่งขันกีฬาทุกระดับต้องบรรจุไว้ให้มีการแข่งขันเสมอ (ศุกล อริยสัจสีสกุล. 2558: 1)

การว่ายน้ำจัดได้ว่าเป็นการออกกำลังกายที่นิยมกันมานานแล้ว เพราะการว่ายน้ำสามารถช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับร่างกายและช่วยเสริมสุขภาพให้ดูดีมีชีวิตชีวามากขึ้น และยังเป็นกิจกรรมที่สามารถผ่อนคลายความเครียดและความอ่อนล้า การเหน็ดเหนื่อยจากการทำงานให้หายลงได้ ประโยชน์จากการว่ายน้ำที่แท้จริงนั้นมีมากมายหลายอย่าง อาทิเช่น การว่ายน้ำช่วยเสริมสร้างกล้ามเนื้อหลักและกล้ามเนื้อหัวใจ การว่ายน้ำช่วยรักษาสุขภาพปอด การว่ายน้ำช่วยให้ผ่อนคลาย การว่ายน้ำทำให้ใกล้ชิดกับธรรมชาติมากขึ้น และการว่ายน้ำเป็นการออกกำลังกายที่มีแรงกระแทกต่ำ

กีฬาว่ายน้ำเป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่ได้รับคามนิยมและแพร่หลายในประเทศไทยและทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็นการออกกำลังกายหรือในรูปแบบของเกมส์การแข่งขัน ซึ่งจะเห็นได้จากการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำภายในประเทศ อาทิ การแข่งขันกีฬาว่ายน้ำชิงชนะเลิศระหว่างสโมสร การแข่งขันกีฬาว่ายน้ำชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย การแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ การแข่งขันกีฬาโรงเรียนกีฬาแห่งประเทศไทย ในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ กีฬาว่ายน้ำเป็นกีฬาสากลที่ถูกจัดให้เป็นกีฬาบังคับในการแข่งขัน ประเทศที่ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันจะต้องมีการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำอยู่ในชนิดกีฬาที่จัดการแข่งขัน อาทิ การแข่งขันกีฬาชิงชนะเลิศแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ Age Groups การแข่งขันกีฬานักเรียนแห่งอาเซียน Asean School Games การแข่งขันกีฬาซีเกมส์ SEA Games การแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ Asian Games การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเยาวชน Youth Olympic Games และการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก Olympic Games นักกีฬาว่ายน้ำในประเทศไทยทุกคนจะต้องขึ้นทะเบียนเป็นนักกีฬาของชมรมหรือสโมสรกีฬาว่ายน้ำได้เพียงชมรมหรือสโมสรกีฬาว่ายน้ำเพียงแห่งเดียวเท่านั้น และทุกชมรมหรือสโมสรกีฬาว่ายน้ำในประเทศไทยจะต้องจดทะเบียนเป็นสโมสรสมาชิกของสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ในแต่ละสโมสรสมาชิกจะประกอบไปด้วย นักกีฬาว่ายน้ำจำนวนตั้งแต่ 8 คนขึ้นไป มีผู้ฝึกสอน จำนวน 1 คนขึ้นไป มีประธานชมรมและสโมสร จำนวน 1 คน มีสระว่ายน้ำที่มีมาตรฐาน มีเลขที่ของสถานที่จัดตั้งชมรม สโมสรอย่างชัดเจนสามารถตรวจสอบได้ โดยแบ่งเขตการจัดตั้งเป็น 5 ภาค ตามรูปแบบการแบ่งเขตการแข่งขันของกีฬาแห่งประเทศไทยและกรุงเทพมหานคร คือ ภาคกลาง 1 ภาคกลาง 2 ภาค 3 ภาค 4 ภาค 5 และกรุงเทพมหานคร ในส่วนของ ภาคกลาง 2 ประกอบด้วย 14 จังหวัด ได้แก่ กาญจนบุรี ชัยนาท นครปฐม นครสวรรค์ ประจวบคีรีขันธ์ พระนครศรีอยุธยา เพชรบุรี อุทัยธานี ราชบุรี ลพบุรี สระบุรี สิงห์บุรี สุพรรณบุรี และอ่างทอง มีชมรมหรือสโมสรกีฬาว่ายน้ำที่จดทะเบียนสโมสรสมาชิกกับสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย

ไทย จำนวน 22 แห่ง มีนักกีฬาว่ายน้ำจำนวน 498 คน ซึ่งมีจำนวนนักกีฬาน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับทุก ๆ ภาคของประเทศไทย ประกอบกับภาคกลาง 2 เป็นพื้นที่เกษตรกรรม ส่วนใหญ่มักจะทำให้บุตรหลาน ช่วยงานในครัวเรือนมากกว่าจะสนับสนุนให้เล่นกีฬาว่ายน้ำ อีกทั้งภาคกลาง 2 ยังเป็นที่ตั้งของสโมสรฟุตบอลระดับชั้นนำของประเทศไทย ได้แก่ ชัยนาทฮอร์นบิล ของจังหวัดชัยนาท สุพรรณบุรีเอฟซี ของจังหวัดสุพรรณบุรี ราชนครินทร์ผล ของจังหวัดราชบุรี และประจวบฯ เอฟซี ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สิ่งเหล่านี้จึงส่งผลให้มีผู้สนใจที่จะเล่นกีฬาว่ายน้ำมีจำนวนน้อย

การแข่งขันกีฬาว่ายน้ำจะประสบความสำเร็จในการแข่งขันได้นั้น นักกีฬาจะต้องได้รับการฝึกหนัก ทั้งทางด้านทักษะ เทคนิค พละกำลัง และจะต้องมีความอดทน ความรับผิดชอบ มีวินัย ขยันหมั่นเพียร และตรงต่อเวลา ถึงจะทำให้ นักกีฬาประสบความสำเร็จได้ เพราะเป็นกีฬาที่จะต้องแข่งกับตัวเองเป็นหลัก อีกหนึ่งปัจจัยหลักที่มีความสำคัญคือ สภาพจิตใจหรือแรงจูงใจซึ่งสอดคล้องกับ ไพโรจน์ สายแก้ว (2553: 14) กล่าวไว้ว่า ลักษณะของนักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จนั้น นักกีฬา ต้องมีความกังวลใจน้อย สมารถดี เชื่อมั่นในตนเอง มองผลงานตนเองเป็นเรื่องใหญ่ที่สุด และมีแรงจูงใจมาก ดังนั้น พลังแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรคำนึงถึงเป็นอย่างมาก และเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องหาวิธีการกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดกับนักกีฬาของตน สอดคล้องกับ เณลิมรัฐ ทองศิริมณีรัตน์ (2551: 128) ซึ่งกล่าวเอาไว้ว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยกระตุ้นและพัฒนาให้นักกีฬาได้มีความตั้งใจทุ่มเทกำลังกายในการฝึกซ้อมกีฬาเพื่อประสบผลสำเร็จในการแข่งขัน ซึ่งจะต้องมีแรงจูงใจประกอบกันหลายด้าน เช่น ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความก้าวหน้าในอนาคต

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 เพื่อต้องการทราบว่า มีปัจจัยอะไรบ้าง ที่มาสนับสนุนให้เกิดแรงจูงใจที่จะเล่นกีฬาว่ายน้ำต่อไปและมีจำนวนนักกีฬาว่ายน้ำเพิ่มมากขึ้น การศึกษา และทราบถึงแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเล่นกีฬาว่ายน้ำ จะสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจูงใจให้ผู้ที่มีความสนใจ มีความพร้อมและมีความเหมาะสมเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำให้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้ฝึกสอนและผู้เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการ และพัฒนากีฬาว่ายน้ำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยต่อแรงจูงใจที่ส่งผลต่อการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ

ภาคกลาง 2

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักกีฬาว่ายน้ำ จากชมรมและสโมสรกีฬาว่ายน้ำในเขต ภาคกลาง 2 ที่จดทะเบียนสโมสรสมาชิกกับสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย จากชมรมและสโมสรกีฬาว่ายน้ำ 22 แห่ง จำนวน 498 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

เป็นนักกีฬาว่ายน้ำจากชมรมและสโมสรกีฬาว่ายน้ำในเขต ภาคกลาง 2 ที่จดทะเบียน สโมสรสมาชิกกับสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย จากชมรมและสโมสรกีฬาว่ายน้ำ 22 แห่ง โดยใช้ การสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (purposive random sampling) ในช่วงอายุระหว่าง 11-18 ปี เพศชาย และเพศหญิง ทั้งสิ้น จำนวน 301 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่

1.1 เพศ จำแนกเป็น

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 อายุ จำแนกเป็น

1.2.1 อายุ 11-14 ปี

1.2.2 อายุ 15-18 ปี

1.3 ประสบการณ์การเล่นกีฬาว่ายน้ำ

1.3.1 ระดับสโมสร

1.3.2 ระดับชาติ

1.3.3 ระดับนานาชาติ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำในเขต ภาคกลาง 2

ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่

- 2.1 ด้านสุขภาพอนามัย
- 2.2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ
- 2.3 ด้านรายได้และผลประโยชน์
- 2.4 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง
- 2.5 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต
- 2.6 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

นิยามศัพท์เฉพาะ

ปัจจัย หมายถึง สิ่งที่เป็นแรงผลักดัน แรงกระตุ้น ที่เกิดจากความต้องการที่จะได้รับการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นที่ได้รับ ซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมในการเล่นกีฬา

แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งเร้าและแรงกระตุ้นทั้งภายในและภายนอกทำให้บุคคลนั้น ๆ เกิดความพยายามและมีความต้องการในการประสบความสำเร็จเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้นตามต้องการ

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ หมายถึง ภาวะใด ๆ หรือสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้นักกีฬาว่ายน้ำ มีความสนใจและทุ่มเทในการเล่นกีฬาว่ายน้ำให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านสุขภาพอนามัย หมายถึง ภาวะแห่งความสมบูรณ์ทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมด้วยดี
2. ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ หมายถึง ความรักและชื่นชอบ ความถนัด และความสนใจในกีฬาว่ายน้ำ
3. ด้านรายได้และผลประโยชน์ หมายถึง สามารถสร้างรายได้ที่ได้รับจากการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ และประโยชน์ที่จะได้รับจากการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ เช่น การได้รับเงินเบี้ยเลี้ยง ได้รับค่าเหรียญรางวัล ได้รับทุนการศึกษา และการมีงานทำ เป็นต้น
4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง หมายถึง คุณงามความดีของนักกีฬาที่มีคนพูดถึง แซ่ซ้องสรรเสริญ เยินยอ ยกย่อง ให้เกียรติ และเป็นแบบอย่างจากการเล่นกีฬาว่ายน้ำ
5. ด้านความก้าวหน้าในอนาคต หมายถึง การได้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาและมีหน้าที่การงานที่มั่นคงยิ่งขึ้น
6. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง หมายถึง พ่อ แม่ ครู โค้ช ญาติพี่น้อง และเพื่อนนักกีฬานักกีฬาว่ายน้ำ หมายถึง นักกีฬาว่ายน้ำที่มีชื่ออยู่ในชมรมและสโมสรกีฬาว่ายน้ำในภาคกลาง 2 เพียงแห่งเดียวเท่านั้น

ชมรมและสโมสรกีฬาว่ายน้ำ หมายถึง ชมรมและสโมสรกีฬาว่ายน้ำ ที่จัดให้มีการฝึกซ้อมกีฬาว่ายน้ำและจะต้องจดทะเบียนสโมสรสมาชิกกับสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย เท่านั้น

ภาคกลาง 2 หมายถึง จังหวัดในเขตภาคกลาง 2 ที่การกีฬาแห่งประเทศไทยได้ทำการแบ่งเขตการแข่งขันกีฬาตามความเหมาะสมของภูมิภาค ประกอบด้วย 14 จังหวัด ได้แก่ กาญจนบุรี ชัยนาท นครปฐม นครสวรรค์ ประจวบคีรีขันธ์ พระนครศรีอยุธยา เพชรบุรี อุทัยธานี ราชบุรี ลพบุรี สระบุรี สิงห์บุรี สุพรรณบุรี และอ่างทอง

ระดับสโมสร หมายถึง นักกีฬาว่ายน้ำเข้าร่วมการแข่งขันในนามชมรมและสโมสรต้นสังกัด

ระดับชาติ หมายถึง นักกีฬาว่ายน้ำเข้าร่วมการแข่งขันระดับชาติในนามของจังหวัดหรือในนามเขตการแข่งขันกีฬาที่ต้นสังกัด

ระดับนานาชาติ หมายถึง นักกีฬาว่ายน้ำเข้าร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติในนามทีมชาติไทย

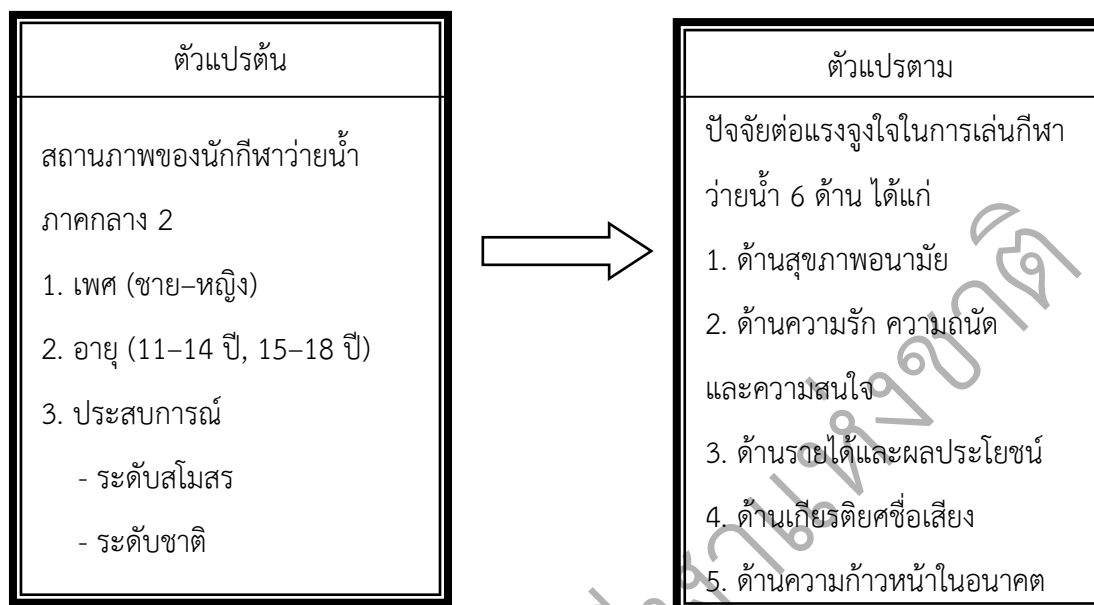
สมมติฐานของการวิจัย

นักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 มีปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทราบข้อมูลระดับปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
2. ทราบแนวทางในการพัฒนาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ ให้แก่ ผู้ฝึกสอน ครู อาจารย์ สโมสรสมาชิกสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการตัดสินใจในการจัดกิจกรรมเสริมสร้างแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ
3. สมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย สโมสรสมาชิกสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย และผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำ ใช้เป็นแนวทางในการเสริมสร้างแรงจูงใจให้แก่นักกีฬาว่ายน้ำ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ

1.1 ความหมายของแรงจูงใจ

1.2 ความสำคัญและประโยชน์ของแรงจูงใจ

1.3 ทฤษฎีแรงจูงใจ

1.4 ประเภทของแรงจูงใจ

1.5 เทคนิคและวิธีการสร้างแรงจูงใจทางการกีฬา

1.6 องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ

1.7 แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา

1.8 แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา

2. ประวัติกีฬาว่ายน้ำ

2.1 ประวัติกีฬาว่ายน้ำในต่างประเทศ

2.2 ประวัติกีฬาว่ายน้ำในประเทศไทย

2.3 ภาคกลาง 2

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยในประเทศ

3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ

แรงจูงใจ มีอิทธิพลต่อรูปแบบความคิดและเป็นพลังผลักดันให้เกิดพฤติกรรม เป็นตัวขับเคลื่อนพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการที่พึงปรารถนา นักกีฬาจะประสบความสำเร็จในเป้าหมายที่ต้องการได้ต้องมีแรงจูงใจที่ดีและต่อเนื่อง เพราะเมื่อใดก็ตามที่นักกีฬาขาดแรงจูงใจไม่มีการสร้างแรงจูงใจใหม่ขึ้นมาทดแทน หรือไม่มีวิธีการใดที่จะคงไว้ซึ่งแรงจูงใจที่ติดนั้น ย่อมหมายถึงโอกาสที่นักกีฬาจะหยุดเล่น

หรือโอกาสที่จะไปถึงเป้าหมายที่ต้องการจะน้อยลงทันที ดังนั้น จึงควรคงไว้ซึ่งแรงใจของนักศึกษา และรักษาระดับแรงใจให้เหมาะสมกับนักศึกษาแต่ละบุคคลอย่างต่อเนื่อง

1. ความหมายของแรงใจ

แรงใจ (motivation) ซึ่งเป็นคำที่มาจากภาษาลาติน Movere ซึ่งหมายถึง การเคลื่อนไหว ซึ่งเป็นเรื่องของความรู้สึก ซึ่งไม่หยุดนิ่ง อันยังผลให้เกิดพฤติกรรมหรือการกระทำ ได้มีผู้ให้ความหมายของแรงใจไว้หลายท่าน ดังนี้

ศิริการณ น้อยวังหิน (2550: 6) กล่าวว่า แรงใจ หมายถึง ปัจจัยการกระตุ้นพฤติกรรมของมนุษย์ บุคคลที่ได้รับแรงใจจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ ด้วยความกระตือรือร้นและผลจากการกระทำพฤติกรรมจะมีประสิทธิภาพสูง เราสามารถจะใช้คำได้อีกหลายคำเพื่อที่จะนำมาอธิบายเกี่ยวกับคำว่าแรงใจ เป็นต้นว่า ความต้องการ การเร่งเร้า แรงกดดัน ความปรารถนา จุดหมายปลายทาง และวัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นคำที่มากกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมทั้งสิ้น

ธีระศักดิ์ อาภาวัฒนาสกุล (2552: 325) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แรงใจเป็นความนึกคิดที่สมมุติขึ้นเพื่อใช้บ่งบอกถึงแรงหรือพลังจากภายในและภายนอกที่ทำให้เกิดการเริ่มต้นแสดงพฤติกรรม การควบคุมพฤติกรรมอย่างมีจุดมุ่งหมาย มีความเข้มข้น เอาจริงเอาจังในการแสดงพฤติกรรมนั้น และมีความคงทนของพฤติกรรม

ฐิติมา เมืองจันทร์ (2553: 7) ได้กล่าวถึงแรงใจว่า เป็นสิ่งที่กำหนดระดับความตั้งใจที่จะกระทำหรือประพฤติและเป็นตัวกำกับพฤติกรรมของมนุษย์ที่จะกระทำสิ่งนั้น ๆ และเป็นความตั้งใจที่ประพฤติหรือพยายามที่จะกระทำกับสิ่งนั้น ๆ ให้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

โชติกา ระโส (2555: 11) กล่าวว่า แรงใจ หมายถึง ปัจจัยหรือสิ่งต่าง ๆ ที่ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ หรือเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนเองต้องการหรือเป้าหมายที่ตั้งไว้

ธีรวิมล พรหมจรรย์ (2556: 7) กล่าวว่า แรงใจ หมายถึง ความต้องการของคน ๆ นั้นจะพยายามกำหนดทิศทางของพฤติกรรมให้เป็นไปตามความต้องการนั้น ๆ แรงใจจึงเป็นตัวกำหนดระดับ

ความตั้งใจของคนให้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับทุกคนในอันที่จะทำให้คนแต่ละคนกระทำหรือไม่กระทำกิจกรรมใด ๆ ก็ได้ขึ้นอยู่กับความต้องการของคน ๆ นั้น

ภัทรดนัย ประสานตรี (2556: 6) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งเร้าและกระตุ้นทำให้บุคคลเกิดความพยายามและมีความต้องการในการประสบความสำเร็จในจุดมุ่งหมาย แรงจูงใจอาจเกิดจากตัวเองหรือเกิดจากบุคคลอื่นกระตุ้นโดยการใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

สรุปได้ว่า ความหมายของแรงจูงใจ หมายถึง สิ่งเร้าสามารถเป็นพลังผลักดันให้คนมีพฤติกรรม คนที่มีแรงจูงใจสูง กระตุ้นให้มนุษย์นั้นมีพฤติกรรมต่าง ๆ ที่จะใช้ความพยายามในการกระทำไปสู่เป้าหมายโดยไม่ลดละ แต่คนที่มีแรงจูงใจต่ำจะไม่แสดงพฤติกรรมหรือไม่ก็ล้มเลิกการกระทำก่อนบรรลุเป้าหมาย

2. ความสำคัญและประโยชน์ของแรงจูงใจ

2.1 ความสำคัญของแรงจูงใจ ในทัศนะของนักวิชาการสามารถแยกเป็นประเด็นได้ 3 ประการ คือ (สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น. 2553: <http://www.tpa.or.th/> ออนไลน์)

ประการแรก ความสำคัญต่อองค์การ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการบริหารงาน บุคลากร คือ ช่วยให้องค์การได้คนดีมีความสามารถมาร่วมทำงานด้วย และรักษาคนดี ๆ เหล่านั้นให้อยู่ในองค์การต่อไปนาน ๆ ประการที่สอง ความสำคัญต่อผู้บริหาร ช่วยให้การมอบอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถจัดปัญหาความขัดแย้งในการบริหารงาน การจูงใจ จะช่วยให้อำนาจหน้าที่ของผู้บริหารเป็นที่ยอมรับของผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งเอื้ออำนวยต่อการสั่งการ ประการที่สาม ความสำคัญต่อบุคลากร คือ การสนองต่อความต้องการของบุคคลและเป็นธรรม กับทุกฝ่าย ทำให้พนักงานมีขวัญและกำลังใจ ไม่เบื่อหน่ายงาน และทุ่มเทกับการทำงานเต็มที่ ทำให้องค์การประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์

สรุปได้ว่า ความสำคัญและประโยชน์ของแรงจูงใจ จะประกอบด้วยสิ่งที่เป็นแรงจูงใจภายใน (intrinsic motivation) และจุดมุ่งหมาย (objective) หมายถึง สิ่งล่อใจ (incentives) ที่จะกระตุ้นให้พนักงานเกิดแรงจูงใจในการฝึกซ้อม และความสำคัญของแรงจูงใจไม่ใช่ตัวพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ที่สามารถมองเห็นได้โดยตรงแต่เป็นนามธรรม ให้พลังกระตุ้น กำหนดทิศทางและเป้าหมายของพฤติกรรม และระดับความพยายามหรือความมุ่งมั่นไม่ลดละของพฤติกรรมนั้น ๆ ส่วนประโยชน์ของแรงจูงใจเป็นประโยชน์ในการควบคุมตนให้สามารถเลือกพฤติกรรมที่เหมาะสม ช่วยให้คนเรา

ควบคุมพฤติกรรมของบุคคลอื่นได้และเข้าใจในพฤติกรรมของกลุ่มสังคม เพื่อสร้างสถานการณ์ จูงใจให้กับกลุ่มบุคคลมีพฤติกรรมไปในแนวทางที่ถูกต้อง

3. ทฤษฎีแรงจูงใจ

การศึกษาแรงจูงใจ เป็นการศึกษาเหตุผล หรือเป้าประสงค์ของการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์และแหล่งที่มาของแรงจูงใจมาจาก 4 แหล่ง คือ องค์ประกอบทางด้านความต้องการพื้นฐานด้านชีววิทยา องค์ประกอบด้านอารมณ์ องค์ประกอบด้านสติปัญญา และองค์ประกอบด้านสังคม ซึ่งนักจิตวิทยาได้นำองค์ประกอบเหล่านี้มาเป็นแนวคิดในการสร้างทฤษฎี ดังทฤษฎีแรงจูงใจ ดังต่อไปนี้

3.1 ทฤษฎีความต้องการของแมคเคลล์แลนด์ (Mc Clelland)

กิงแกว์ ทรีพีย์พระวงศ์ (2550: 147) ได้กล่าวว่า เดวิด แมคเคลล์แลนด์ และคณะได้นำแนวคิดของเมอร์เรย์ มาพัฒนาเป็นทฤษฎีนี้โดยเสนอว่า มนุษย์มีความต้องการความสำเร็จในชีวิต โดยมีแรงจูงใจในสังคม 3 ประการ คือ

1. ความต้องการประสบความสำเร็จ (need for achievement) เป็นแรงจูงใจที่จะกระทำการต่าง ๆ ให้บรรลุเป้าหมายและสมปรารถนาทำให้มนุษย์มีความมานะพยายาม
2. ความต้องการสัมพันธ์กับผู้อื่น (need for affiliation) เป็นแรงจูงใจที่มีสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่น ต้องการเป็นที่นิยมชมชอบหรือเป็นที่รักใคร่ของผู้อื่น ทำให้มนุษย์เกิดการเข้าสังคมและคล้อยตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของสังคม
3. ความต้องการอำนาจ (need for power) เป็นแรงจูงใจที่ต้องการมีอิทธิพลเหนือผู้อื่นในสังคม โดยแบ่งเป็นอำนาจส่วนตัว กับอำนาจที่ได้รับการแต่งตั้งของหน่วยงาน

กิงแกว์ ทรีพีย์พระวงศ์ (2550: 147) ได้กล่าวว่า เดวิด แมคเคลล์แลนด์ ได้ทำการวิจัยตามแนวความคิดของความต้องการทั้ง 3 ประการ ดังกล่าว และได้สรุปผลการวิจัยที่น่าสนใจไว้ ดังนี้

1. บุคคลที่ต้องการประสบผลสำเร็จสูง จะแสวงหาแนวทางเพื่อก้าวไปข้างหน้าจะใช้ความพยายามเพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จ และจะมีความรับผิดชอบในการแก้ปัญหาต่าง ๆ จากการศึกษาของแมคเคลล์แลนด์พบว่า 85 เปอร์เซ็นต์ของนักศึกษาที่มีความต้องการประสบผลสำเร็จสูง จะเข้าสู่อาชีพที่ต้องการ ผู้มีความสามารถที่จะเผชิญกับความเสี่ยงและการตัดสินใจ และมีโอกาสที่ประสบผลสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ เช่น งานการจัดการธุรกิจ เป็นต้น
2. บุคคลที่ต้องการความรักความผูกพันสูง แมคเคลล์แลนด์ มองความต้องการนี้คล้ายกับความต้องการระดับที่ 3 ของ Maslow เขาได้สรุปผู้มีความต้องการทางด้านนี้สูงไว้ว่า พวกเขาได้จัดลำดับความสำคัญ ความต้องการที่อยากจะอยู่ร่วมกับผู้อื่นมากกว่าความต้องการเพื่อความสำเร็จ

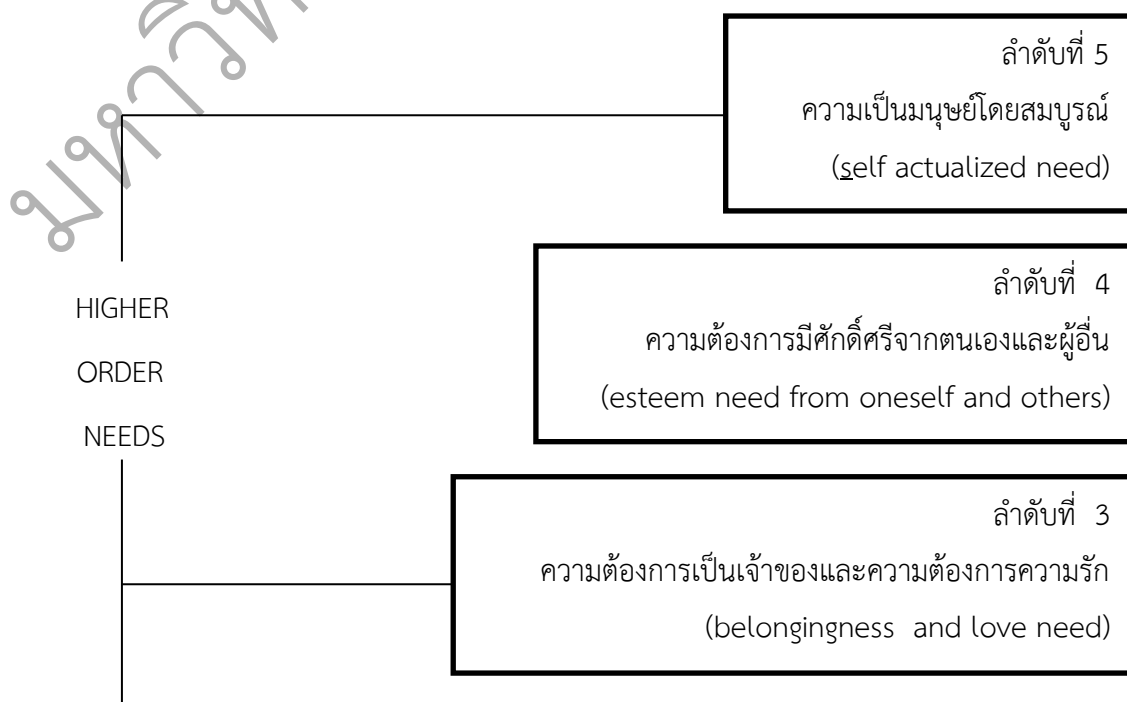
ตัวอย่างเช่น จากการศึกษาโดยการทดลองการให้มีโอกาสเลือกผู้ช่วยในการทำงานอย่างหนึ่ง พบว่าบุคคลที่ต้องการประสพผลสำเร็จสูงจะเลือกผู้ช่วยที่มีคุณสมบัติแสดงถึงความสามารถเป็นสำคัญ ส่วนบุคคลที่ต้องการความรักความผูกพันสูงจะเลือกเพื่อนของเขาเองมาเป็นผู้ช่วยร่วมงาน จะเห็นได้ชัดว่าบุคคลที่มีความต้องการความรัก ความผูกพันสูง จะตัดสินใจโดยยึดถือความสบายใจในการทำงาน มากกว่าที่จะยึดถือความสำเร็จของงาน

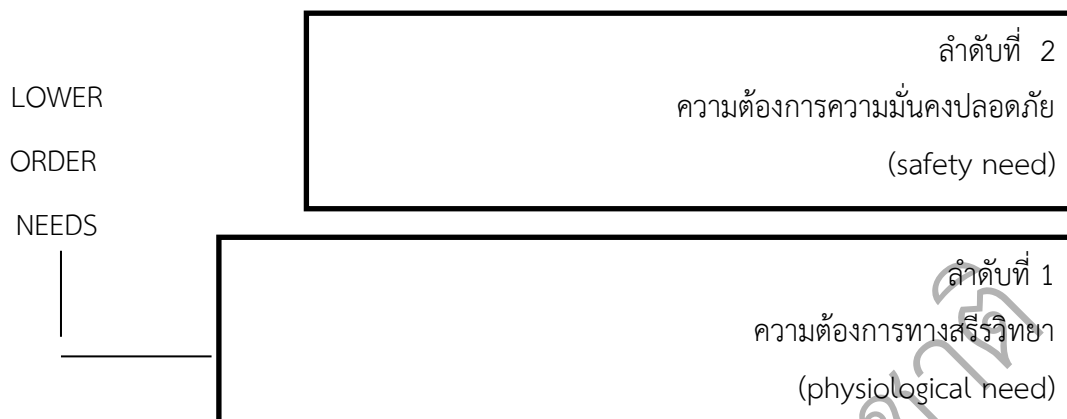
3. บุคคลที่มีความต้องการอำนาจบารมีสูง ซึ่งหมายถึง ความปรารถนาอยากได้อำนาจบารมีเพื่อนำไปใช้ควบคุมกำกับผู้อื่น บุคคลผู้ต้องการมีอำนาจบารมีสูงตามแนวความคิดของแม็คเคลล์แลนด์ มีความต้องการอำนาจแยกเป็น 2 แนวทาง คือ ในทางบวก ทางลบ เป็นความปรารถนาอยากมีอำนาจบารมี สามารถเชิญชวนและดลบันดาลใจผู้อื่นให้คล้อยตามยอมรับได้

3.2 ทฤษฎีลำดับแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow)

จิตติมา เมืองจันทร์ (2553: 10) ทฤษฎีลำดับแรงจูงใจของมาสโลว์เป็นทฤษฎีที่มีชื่อเสียง ได้อธิบายไว้ว่า แรงจูงใจของมนุษย์มีลำดับขั้นตอนตั้งแต่ขั้นต่ำสุดถึงขั้นสูงสุด มีทั้งหมด 5 ขั้นตอนด้วยกัน คือ ความต้องการทางด้านสรีรวิทยา (physiological need) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (safety need) ความต้องการเป็นเจ้าของและความต้องการความรัก (belongingness and love need) ความต้องการมีศักดิ์ศรีจากตนเองและผู้อื่น (esteem need from oneself and others) ความต้องการเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ (self actualized need) โดยแรงจูงใจลำดับต้นต้องได้รับการตอบสนองก่อนแรงจูงใจลำดับสูงจึงจะพัฒนาตามมาโดยลำดับ ดังภาพ

ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์

ภาพ 2.1 ทฤษฎีลำดับชั้นแรงจูงใจของมาสโลว์

ที่มา: จิตติมา เมืองจันทร์ (2553: 10)

แรงจูงใจลำดับที่ 1 คือ แรงจูงใจพื้นฐานที่มนุษย์ต้องได้รับการตอบสนอง เป็นแรงจูงใจทางสรีรวิทยา เช่น มีอาหารรับประทาน ไม่หิวโหย มีที่อยู่อาศัย มียารักษาโรค มีเครื่องนุ่งห่มกันร้อนกันหนาว ฯลฯ จึงพัฒนาความต้องการประเภทอื่น ๆ ตามมาได้ ถ้าความต้องการลำดับแรกยังไม่ได้รับการตอบสนองพอเพียงแรงจูงใจประเภทอื่นก็ยังไม่เกิดขึ้น

แรงจูงใจลำดับที่ 2 คือ แรงจูงใจเพื่อความปลอดภัยแห่งตนเองและทรัพย์สิน เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองแล้วก็เกิดความต้องการที่จะรักษาชีวิต ทรัพย์สิน และสิ่งอื่น ๆ ของตนให้มั่นคงปลอดภัย

แรงจูงใจลำดับที่ 3 คือ คือแรงจูงใจเพื่อเป็นเจ้าของ เช่น ความรู้สึกว่าคุณมีชาติตระกูล มีครอบครัว มีสถาบัน มีครู มีนักเรียน มีที่ทำงาน ฯลฯ กับความต้องการถูกรักและได้รักผู้อื่น เช่น ต้องการให้มีผู้มาอาทรห่วงใย และก็ต้องการห่วงใยอาทรเกื้อกูลดูแลผู้อื่นเช่นกัน

แรงจูงใจลำดับที่ 4 คือ แรงจูงใจเพื่อการแสวงหาและรักศักดิ์ศรีเกียรติยศ ทั้งด้วยสำนึกของตนเองและกล่าวขวัญยกย่องเชิดชูจากผู้อื่น เช่น ความต้องการมีเกียรติ มีหน้ามีตา มีชื่อเสียง เป็นที่ยกย่อง ความรู้สึกนับถือตนเองเชิดชูตนเอง

แรงจูงใจลำดับที่ 5 คือ แรงจูงใจเพื่อตระหนักรู้ความสามารถของตนเองกับการประพฤติปฏิบัติตนตามความสามารถและขีดความสามารถ โดยเฟื่องฟูประโยชน์ของบุคคลอื่นและสังคมส่วนรวม เป็นสำคัญ มาสโลว์เชื่อว่าคนทุกคนมีความมุ่งหมายของชีวิตเพื่อจะเป็นคนโดยสมบูรณ์ระดับนี้ทั้งสิ้น

สรุปได้ว่า จากทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการดังกล่าว มนุษย์เรามีลำดับขั้นแรงจูงใจตั้งแต่ขั้นต่ำสุดถึงขั้นสูงสุดซึ่งมีลำดับ 5 ขั้นด้วยกัน คือ ความต้องการทางด้านสรีรวิทยา ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ความต้องการเป็นเจ้าของและความต้องการความรัก ความต้องการมีศักดิ์ศรีจากตนเองและผู้อื่น ความต้องการเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ ความต้องการของมนุษย์นั้นก็มีจำนวนมาก การที่จะนำลำดับแรงจูงใจมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดนั้น จำเป็นต้องศึกษาหลาย ๆ อย่างและนำมาวิเคราะห์ตามแนวความคิดของแต่ละบุคคลที่สนใจในด้านนั้น ๆ

จากทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's hierarchy of needs) เรียงลำดับความต้องการของมนุษย์จากขั้นต้นไปสู่ความต้องการขั้นต่อไปไว้เป็นลำดับ ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (physiological needs)
2. ความต้องการความปลอดภัย (safety needs)
3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (belongingness and love needs)
4. ความต้องการได้รับความนับถือยกย่อง (esteem needs)
5. ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (self-actualization needs)

ลำดับขั้นความต้องการของ มาสโลว์ มีการเรียงลำดับขั้นความต้องการที่อยู่ในขั้นต่ำสุด จะต้องได้รับความพึงพอใจเสียก่อน บุคคลจึงจะสามารถผ่านพ้นไปสู่ความต้องการที่อยู่ในขั้นสูงขึ้นตามลำดับ ดังจะอธิบายโดยละเอียด ดังนี้

1. ความต้องการทางร่างกาย (physiological needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่มีอำนาจมากที่สุดและสังเกตเห็นได้ชัดที่สุด จากความต้องการทั้งหมด เป็นความต้องการที่ช่วยการดำรงชีวิต ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำดื่ม ออกซิเจน การพักผ่อนนอนหลับ ความต้องการทางเพศ ความต้องการความอบอุ่น ตลอดจนความต้องการที่จะถูกกระตุ้นอวัยวะรับสัมผัส แรงขับของร่างกายเหล่านี้จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับความอยู่รอดของร่างกายและของอินทรีย์ ความพึงพอใจที่ได้รับ

ในขั้นนี้จะกระตุ้นให้เกิดความต้องการในขั้นที่สูงกว่าและถ้าบุคคลใดประสบความล้มเหลวที่จะสนอง ความต้องการพื้นฐานนี้ก็จะไม่ได้รับการกระตุ้นให้เกิดความต้องการในระดับที่สูงขึ้น อย่างไรก็ตาม ถ้าความต้องการอย่างหนึ่งยังไม่ได้รับความพึงพอใจ บุคคลก็จะอยู่ภายใต้ความต้องการนั้นตลอดไป ซึ่งทำให้ความต้องการอื่น ๆ ไม่ปรากฏหรือกลายเป็นความต้องการระดับรองลงไป

เช่น คนที่อดอยากหิวโหยเป็นเวลานานจะไม่สามารถสร้างสรรค์สิ่งที่มีประโยชน์ต่อโลกได้ บุคคลเช่นนี้จะหมกมุ่นอยู่กับการจัดหาบางสิ่งบางอย่างเพื่อให้มีอาหารไว้รับประทาน มาสโลว์ อธิบายต่อไปว่าบุคคลเหล่านี้จะมีความรู้สึกเป็นสุขอย่างเต็มที่เมื่อมีอาหารเพียงพอสำหรับเขาและจะไม่ต้องการสิ่งอื่นใดอีก ชีวิตของเขาถือว่าได้ว่าเป็นเรื่องของการรับประทาน สิ่งอื่น ๆ นอกจากนี้จะไม่มีมีความสำคัญ ไม่ว่าจะ เป็นเสรีภาพ ความรัก ความรู้สึกต่อชุมชน การได้รับการยอมรับ และปรัชญาชีวิต บุคคลเช่นนี้มีชีวิตอยู่เพื่อที่จะรับประทานเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ตัวอย่าง การขาดแคลนอาหารมีผลต่อพฤติกรรม

ได้มีการทดลองและการศึกษาชีวประวัติเพื่อแสดงว่า ความต้องการทางด้านร่างกายเป็นเรื่องสำคัญที่จะเข้าใจพฤติกรรมมนุษย์ และได้พบผลว่าเกิดความเสียหายอย่างรุนแรงของพฤติกรรมซึ่งมีสาเหตุจากการขาดอาหารหรือน้ำติดต่อกันเป็นเวลานาน ตัวอย่างคือ เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 2 ในค่าย nazi ซึ่งเป็นที่กักขังเชลย เชลยเหล่านั้นจะละทิ้งมาตรฐานทางศีลธรรมและค่านิยมต่าง ๆ ที่เขาเคยยึดถือภายใต้สภาพการณ์ปกติ เช่น ขโมยอาหารของคนอื่น หรือใช้วิธีการต่าง ๆ ที่จะได้รับอาหารเพิ่มขึ้น อีกตัวอย่างหนึ่งในปี ค.ศ. 1970 เครื่องบินของสายการบิน Peruvian ตกลงที่ฝั่งอ่าวอเมริกาใต้ ผู้ที่รอดตายรวมทั้งพระนิกาย catholic อาศัยการมีชีวิตอยู่รอดโดยการกินซากศพของผู้ที่ตายจากเครื่องบินตก จากปรากฏการณ์นี้ชี้ให้เห็นว่าเมื่อมนุษย์เกิดความหิวขึ้น จะมีอิทธิพลเหนือระดับศีลธรรมจรรยา จึงไม่ต้องสงสัยเลยว่ามนุษย์มีความต้องการทางด้านร่างกายเหนือความต้องการอื่น ๆ และแรงผลักดันของความต้องการนี้ได้เกิดขึ้นกับบุคคลก่อนความต้องการอื่น ๆ

2. ความต้องการความปลอดภัย (safety needs) เมื่อความต้องการทางด้านร่างกายได้รับความพึงพอใจแล้วบุคคลก็จะพัฒนาการไปสู่ขั้นใหม่ต่อไป ซึ่งขั้นนี้เรียกว่าความต้องการความปลอดภัยหรือความรู้สึกมั่นคง (safety or security) มาสโลว์ กล่าวว่า ความต้องการความปลอดภัยนี้จะสังเกตเห็นได้ง่ายในทารกและในเด็กเล็ก ๆ เนื่องจากทารกและเด็กเล็ก ๆ ต้องการความช่วยเหลือและต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่น ตัวอย่าง ทารกจะรู้สึกกลัวเมื่อถูกทิ้งให้อยู่ตามลำพังหรือเมื่อเขาได้ยินเสียงดัง ๆ หรือเห็นแสงสว่างมาก ๆ แต่ประสบการณ์และการเรียนรู้จะทำให้ความรู้สึกกลัวหมดไป ดังคำพูดที่ว่า “ฉันไม่กลัวเสียงฟ้าร้องและฟ้าแลบอีกต่อไปแล้ว เพราะฉันรู้ธรรมชาติในการเกิดของมัน” พลังความต้องการความปลอดภัยจะเห็นได้ชัดเจนเช่นกันเมื่อเด็กเกิดความเจ็บป่วย ตัวอย่างเด็กที่ประสบอุบัติเหตุขาหักก็จะรู้สึกกลัวและอาจแสดงออกด้วยอาการผื่นร้าย และความต้องการที่จะได้รับความปกป้องคุ้มครองและการให้กำลังใจ

ความต้องการความปลอดภัยจะยังมีอิทธิพลต่อบุคคลแม้ว่าจะผ่านพ้นวัยเด็กไปแล้ว แม้ในบุคคลที่ทำงานในฐานะเป็นผู้คุ้มครอง เช่น ผู้รักษาเงิน นักบัญชี หรือทำงานเกี่ยวกับการประกันต่าง ๆ และผู้ที่ทำหน้าที่ให้การรักษาพยาบาลเพื่อความปลอดภัยของผู้อื่น เช่น แพทย์ พยาบาล แม้กระทั่งคนชรา บุคคลทั้งหมดที่กล่าวมานี้จะไฝหหาความปลอดภัยด้วยกันทั้งสิ้น ศาสนาและปรัชญาที่มนุษย์ยึดถือทำให้เกิดความรู้สึกมั่นคง เพราะทำให้บุคคลได้จัดระบบของตัวเองให้มีเหตุผลและวิถีทางที่ทำให้บุคคลรู้สึก “ปลอดภัย” ความต้องการความปลอดภัยในเรื่องอื่น ๆ จะเกี่ยวข้องกับการเผชิญกับสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ สงคราม อาชญากรรม น้ำท่วม แผ่นดินไหว การจลาจล ความสับสนไม่เป็นระเบียบของสังคม และเหตุการณ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกับสภาพเหล่านี้

3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (belongingness and love needs) ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของเป็นความต้องการขั้นที่ 3 ความต้องการนี้จะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการทางด้านร่างกาย และความต้องการความปลอดภัยได้รับการตอบสนองแล้ว บุคคลต้องการได้รับความรักและความเป็นเจ้าของโดยการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น เช่น ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวหรือกับผู้อื่น สมาชิกภายในกลุ่มจะเป็นเป้าหมายสำคัญสำหรับบุคคล กล่าวคือบุคคลจะรู้สึกเจ็บปวดมากเมื่อถูกทอดทิ้งไม่มีใครยอมรับ หรือถูกตัดออกจากสังคม ไม่มีเพื่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อจำนวนเพื่อน ๆ ญาติพี่น้อง สามีหรือภรรยา หรือลูก ๆ ได้ลดน้อยลงไป นักเรียนที่เข้าโรงเรียนที่ห่างไกลบ้านจะเกิดความต้องการเป็นเจ้าของอย่างยิ่ง และจะแสวงหาอย่างมากที่จะได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน

สิ่งที่ควรสังเกตประการหนึ่ง ก็คือ มีบุคคลจำนวนมากที่มีความลำบากใจที่จะเปิดเผยตัวเองเมื่อมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดสนิทสนมกับเพศตรงข้ามเนื่องจากกลัวว่าจะถูกปฏิเสธความรู้สึก เช่นนี้ มาสโลว์ กล่าวว่าสืบเนื่องมาจากประสบการณ์ในวัยเด็ก การได้รับความรักหรือการขาดความรักในวัยเด็ก ย่อมมีผลกับการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีวุฒิภาวะและการมีทัศนคติในเรื่องของความรัก มาสโลว์เปรียบเทียบว่าความต้องการความรักก็เป็นเช่นเดียวกับรถยนต์ที่สร้างขึ้นมา โดยต้องการก๊าซหรือน้ำมันนั่นเอง (Maslow. 1970: p.170)

4. ความต้องการได้รับความนับถือยกย่อง (self-esteem needs) เมื่อความต้องการได้รับความรักและการให้ความรักแก่ผู้อื่นเป็นไปอย่างมีเหตุผลและทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจแล้ว พลัณณ์หลักต้นในขั้นที่ 3 ก็จะลดลงและมีความต้องการในขั้นต่อไปมาแทนที่ กล่าวคือมนุษย์ต้องการที่จะได้รับ

ความนับถือยกย่องออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรกเป็นความต้องการนับถือตนเอง (self-respect) ส่วนลักษณะที่ 2 เป็นความต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น (esteem from others)

4.1 ความต้องการนับถือตนเอง (self-respect) คือ ความต้องการมีอำนาจ ความเชื่อมั่นในตนเอง มีความแข็งแรง มีความสามารถในตนเอง มีผลสัมฤทธิ์ไม่ต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่นและมีความเป็นอิสระ ทุกคนต้องการที่จะรู้สึกว่ามีคุณค่าและมีความสามารถที่จะประสบความสำเร็จในงานภารกิจต่าง ๆ และมีชีวิตที่เด่นดัง

4.2 ความต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น (esteem from others) คือ ความต้องการมีเกียรติยศ การได้รับยกย่อง ได้รับการยอมรับ ได้รับ ความสนใจ มีสถานภาพ มีชื่อเสียง เป็นที่กล่าวขาน และเป็นที่ยอมรับ มีความต้องการที่จะได้รับความยกย่องชมเชยในสิ่งที่เขากระทำ ซึ่งทำให้รู้สึกว่าคุณค่าความสามารถของเขาได้รับการยอมรับจากผู้อื่น

ความต้องการได้รับความนับถือยกย่อง ก็เป็นเช่นเดียวกับธรรมชาติของลำดับชั้นในเรื่องความต้องการด้านแรงจูงใจตามทัศนะของ มาสโลว์ ในเรื่องอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นภายในจิต นั่นคือบุคคลจะแสวงหาความต้องการได้รับการยกย่องก็เมื่อภายหลังจาก ความต้องการความรักและความ เป็นเจ้าของได้รับการตอบสนองความพึงพอใจของเขาแล้ว และ มาสโลว์ กล่าวว่ามันเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ที่บุคคลจะย้อนกลับจากระดับชั้นความต้องการในชั้นที่ 4 กลับไปสู่ระดับชั้นที่ 3 อีกถ้าความต้องการระดับชั้นที่ 3 ซึ่งบุคคลได้รับไว้แล้วนั้นถูกกระทบกระเทือนหรือสูญสลายไปทันทีทันใด

ดังตัวอย่างที่ มาสโลว์ นำมาอ้างคือ หญิงสาวคนหนึ่งซึ่งเธอคิดว่าการตอบสนอง ความต้องการความรักเธอได้ดำเนินไปด้วยดีแล้ว เธอจึงทุ่มเทและเอาใจใส่ในธุรกิจของเธอ และได้ประสบความสำเร็จเป็นนักธุรกิจที่มีชื่อเสียง และอย่างไม่คาดฝันสามีได้ผลจากเธอไป ในเหตุการณ์เช่นนี้ปรากฏว่าเธอวางมือจากธุรกิจต่าง ๆ ในการที่จะส่งเสริมให้เธอได้รับความยกย่องนับถือ และหันมาใช้ความพยายามที่จะเรียกรังสามให้กลับคืนมา ซึ่งการกระทำเช่นนี้ของเธอเป็นตัวอย่างของความต้องการความรักซึ่งครั้งหนึ่งเธอได้รับแล้ว และถ้าเธอได้รับความพึงพอใจความรักโดยสามีหวนกลับคืนมาเธอก็จะกลับไปเกี่ยวข้องกับโลกธุรกิจอีกครั้งหนึ่ง

ความพึงพอใจของความต้องการได้รับการยกย่องโดยทั่ว ๆ ไป เป็นความรู้สึก และทัศนคติของความเชื่อมั่นในตนเอง ความรู้สึกว่าคุณค่า การมีพลังกำลัง การมีความสามารถ และความรู้สึกว่ามีชีวิตอยู่อย่างมีประโยชน์และเป็นบุคคลที่มีความจำเป็นต่อโลก ในทางตรงกันข้าม การขาดความรู้สึกต่าง ๆ ดังกล่าวนี้ย่อมนำไปสู่ความรู้สึกและทัศนคติของปมด้อยและความรู้สึกไม่พอเพียง

เกิดความรู้สึกอ่อนแอ และช่วยเหลือตนเองไม่ได้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นการรับรู้ตนเองในทางนิเสธ (negative) ซึ่งอาจก่อให้เกิดความรู้สึกขลาดกลัว และรู้สึกว่าตนเองไม่มีประโยชน์และสิ้นหวังในสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของชีวิต และประเมินตนเองต่ำกว่าชีวิตความเป็นอยู่กับการได้รับการยกย่องและยอมรับจากผู้อื่นอย่างจริงจัง มากกว่าการมีชื่อเสียงจากสถานภาพหรือการได้รับการประจบประแจง การได้รับความนับถือยกย่องเป็นผลมาจากความเพียรพยายามของบุคคล และความต้องการนี้อาจเกิดอันตรายขึ้นได้ถ้าบุคคลนั้นต้องการคำชมเชยจากผู้อื่นมากกว่าการยอมรับความจริง และเป็นที่ยอมรับกันว่าการได้รับความนับถือยกย่อง มีพื้นฐานจากการกระทำของบุคคลมากกว่าการควบคุมจากภายนอก

5. ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (self-actualization needs) หมายถึง เป็นความต้องการขั้นสูงสุด ความต้องการลำดับขั้นก่อน ๆ ได้ทำให้เกิดความพึงพอใจอย่างมีประสิทธิภาพ ความต้องการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงก็จะเกิดขึ้น มาสโลว์ อธิบายความต้องการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงว่าเป็นความปรารถนาในทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งบุคคลสามารถจะได้รับอย่างเหมาะสม บุคคลที่ประสบผลสำเร็จในขั้นสูงสุดนี้จะใช้พลังอย่างเต็มที่ในสิ่งที่ท้าทายความสามารถและศักยภาพของเขา และมีความปรารถนาที่จะปรับปรุงตนเอง พลังแรงขับของเขาจะกระทำพฤติกรรมตรงกับความสามารถของตน กล่าวโดยสรุปการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงเป็นความต้องการอย่างหนึ่งของบุคคลที่จะบรรลุถึงจุดสูงสุดของศักยภาพ เช่น “นักดนตรีก็ต้องใช้ความสามารถทางด้านดนตรี ศิลปินก็ต้องวาดรูป กวีจะต้องเขียนโคลงกลอน ถ้าบุคคลเหล่านี้ได้บรรลุถึงเป้าหมายที่ตนตั้งไว้ก็เชื่อได้ว่าเขาเหล่านั้นเป็นคนที่รู้จักตนเองอย่างแท้จริง” (Maslow. 1970: p.46)

ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงจะดำเนินไปอย่างง่ายหรือเป็นไปโดยอัตโนมัติ โดยความเป็นจริงแล้ว มาสโลว์ เชื่อว่าคนเรามักจะกลัวตัวเองในสิ่งเหล่านี้ “ด้านที่ดีที่สุดของเรา ความสามารถพิเศษของเรา สิ่งที่ดีงามที่สุดของเรา พลังความสามารถ ความคิดสร้างสรรค์” (Maslow. 1962: p.58)

ความต้องการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงมิได้มีแต่เฉพาะในศิลปินเท่านั้น คนทั่ว ๆ ไป เช่น นักกีฬา นักเรียน หรือแม้แต่กรรมกรก็สามารถจะมีความเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงได้ถ้าทุกคนสามารถทำในสิ่งที่ตนต้องการให้ดีที่สุด รูปแบบเฉพาะของการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงจะมีความแตกต่างกันกว้างขวางจากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง กล่าวได้ว่ามันเป็นคือระดับความต้องการที่แสดง ความแตกต่างระหว่างบุคคลอย่างยิ่งใหญ่ที่สุด

มาสโลว์ ได้ยกตัวอย่างของความต้องการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง ในกรณีของนักศึกษาชื่อ Mark ซึ่งเขาได้ศึกษาวิชาบุคลิกภาพเป็นระยะเวลายาวนานเพื่อเตรียมตัวเป็นนักจิตวิทยาคลินิก นักทฤษฎีคนอื่น ๆ อาจจะอธิบายว่าทำไมเขาจึงเลือกอาชีพนี้ ตัวอย่างเช่น Freud อาจกล่าวว่า มันสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งกับสิ่งที่เขาเก็บกดความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศไว้ตั้งแต่วัยเด็ก ขณะที่ Adler อาจมองว่ามันเป็นความพยายามเพื่อชดเชยความรู้สึกด้อยบางอย่างในวัยเด็ก Skinner อาจมองว่าเป็นผลจากการถูกวางเงื่อนไขของชีวิตในอดีต

ขณะที่ Bandura สัมพันธ์เรื่องนี้กับตัวแปรต่าง ๆ ทางการเรียนรู้ทางสังคม และ Kelly อาจพิจารณาว่า Mark กำลังจะพุ่งตรงไปเพื่อที่จะเป็นบุคคลที่เขาต้องการจะเป็นตัวอย่าง ที่แสดงถึงการมุ่งตรงไปสู่เป้าประสงค์ในอาชีพโดยความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง และถ้าจะพิจารณากรณีของ Mark ให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ถ้า Mark ได้ผ่านการเรียนวิชาจิตวิทยาจนครบหลักสูตรและได้เขียนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก และในที่สุดก็ได้รับปริญญาเอกทางจิตวิทยาคลินิก สิ่งที่จะต้องวิเคราะห์ Mark ต่อไปก็คือ เมื่อเขาสำเร็จการศึกษาดังกล่าวแล้วถ้ามีบุคคลหนึ่งได้เสนองานให้เขาในตำแหน่งตำรวจสืบสวน ซึ่งงานในหน้าที่นี้จะได้รับค่าตอบแทนอย่างสูงและได้รับผลประโยชน์พิเศษหลาย ๆ อย่าง ตลอดจนรับประกันการว่างและความมั่นคงสำหรับชีวิต เมื่อประสบเหตุการณ์เช่นนี้ Mark จะทำอย่างไร ถ้าคำตอบของเขาคือ “ตกลง” เขาก็จะย้อนกลับมาสู่ความต้องการระดับที่ 2 คือความต้องการความปลอดภัย สำหรับการวิเคราะห์ความเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง มาสโลว์ กล่าวว่า “อะไรที่มนุษย์สามารถจะเป็นได้เขาจะต้องเป็นในสิ่งนั้น” เรื่องของ Mark เป็นตัวอย่างง่าย ๆ ว่า ถ้าเขาตกลงเป็นตำรวจสืบสวน เขาก็จะไม่มีโอกาสที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง

ทำไมทุก ๆ คนจึงไม่สัมฤทธิ์ผลในการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (why can't all people achieve self-actualization) ตามความคิดของ มาสโลว์ ส่วนมากมนุษย์แม้จะไม่ใช่ทั้งหมดที่ต้องการแสวงหาเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ภายในตน จากงานวิจัยของเขาทำให้ มาสโลว์ สรุปว่า การรู้ถึงศักยภาพของตนนั้นมาจากพลังตามธรรมชาติและจากความจำเป็นบังคับ ส่วนบุคคลที่มีพรสวรรค์มีจำนวนน้อยมากเพียง ร้อยละ 1 ของประชากรที่ มาสโลว์ ประเมิน มาสโลว์ เชื่อว่าการนำศักยภาพของตนออกมาใช้เป็นสิ่งที่ยากมาก บุคคลมักไม่รู้ว่าตนเองมีความสามารถและไม่ทราบว่าคุณภาพนั้นจะได้รับการส่งเสริมได้อย่างไร มนุษย์ส่วนใหญ่ยังคงไม่มั่นใจในตัวเองหรือไม่มั่นใจในความสามารถของตนจึงทำให้หมดโอกาสเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง และยังมีสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่มาดบังพัฒนาการทางด้านความต้องการของบุคคล ดังนี้

อิทธิพลของวัฒนธรรม ตัวอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าอิทธิพลของสังคมมีต่อการเข้าใจตนเองคือ แบบพิมพ์ของวัฒนธรรม (cultural stereotype) ซึ่งกำหนดว่าลักษณะเช่นไรที่แสดงความเป็นชาย (masculine) และลักษณะใดที่ไม่ใช่ความเป็นชาย เช่น วัฒนธรรมต่าง ๆ เหล่านี้ ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ความเมตตา กรุณา ความสุภาพ และความอ่อนโยน สิ่งเหล่านี้วัฒนธรรมมีแนวโน้มที่จะพิจารณาว่า “ไม่ใช่ลักษณะของความเป็นชาย” (unmasculine) หรือความเชื่อถือของวัฒนธรรมด้านอื่น ๆ ซึ่งเป็นความเชื่อที่ไม่มีคุณค่า เช่น ยึดถือว่าบทบาทของผู้หญิงขึ้นอยู่กับจิตวิทยาพัฒนาการของผู้หญิง เป็นต้น การพิจารณาจากเกณฑ์ต่าง ๆ ดังกล่าวนี้เป็นเพียงการเข้าใจ “สภาพการณ์ที่ดี” มากกว่าเป็นเกณฑ์ของการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง

ประการสุดท้าย มาสโลว์ ได้สรุปว่า การไม่เข้าใจตนเองอย่างแท้จริงเกิดจากความพยายามที่ไม่ถูกต้องของการแสวงหาความมั่นคงปลอดภัย เช่น การที่บุคคลสร้างความรู้สึกให้ผู้อื่นเกิดความพึงพอใจตนโดยพยายามหลีกเลี่ยงหรือขจัดข้อผิดพลาดต่าง ๆ ของตน บุคคลเช่นนี้ จึงมีแนวโน้มที่จะพิทักษ์ความมั่นคงปลอดภัยของตน โดยแสดงพฤติกรรมในอดีตที่เคยประสบผลสำเร็จ แสวงหาความอบอุ่น และสร้างมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งลักษณะเช่นนี้ย่อมขัดขวางวิถีทางที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง

3.3 ทฤษฎีแรงจูงใจของเบย์คอน (Baycon)

ภัทรดนัย ประสานตรี (2556: 12) กล่าวว่า ทฤษฎีของเบย์คอน เป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์มี 3 ประการ ได้แก่

3.3.1 ความต้องการมีความรักและพวก เป็นความต้องการทางจิตใจขั้นต่ำ เนื่องจากเราอยู่ในสังคมมนุษย์ ถ้าเขาไม่ยอมรับเข้าเป็นพรรคพวก เราก็อยู่กับเขาไม่ได้ การที่จะให้กลุ่มยอมรับเข้าเป็นพวกนั้นก็ขึ้นกับเรา โดยต้องยึดหลักที่ว่าต้องการอะไรจากเขา เราต้องให้เขาก่อน หรือถ้าต้องการให้เขารักเรา เราก็ต้องรักเขาก่อน

3.3.2 ความต้องการชื่อเสียง เกียรติยศ และความเด่น เมื่อเรามีพรรคพวกดีและทำให้ผู้อื่นรักใคร่แล้วเราย่อมมีความต้องการหรืออยากได้สิ่งอื่นต่อไปอีก เนื่องจากความต้องการ

หรือค้นหาของมนุษย์นั้นไม่มีวันสิ้นสุด และที่มนุษย์ต้องการมากที่สุดคือ เกียรติยศชื่อเสียง ซึ่งจะทำให้ผู้อื่นยอมรับนับถือและยกย่อง และมีอิทธิพลเหนือผู้อื่นได้

3.3.3 ความต้องการที่จะรักษาเกียรติยศชื่อเสียง และความเด่นนั้นให้คงอยู่ตลอดไป เมื่อสามารถที่จะกระทำตัวให้มีเกียรติยศชื่อเสียงและความเด่นแล้ว ทุกคนก็ต้องการที่จะรักษาสภาพนั้นไว้ให้คงอยู่กับตนตลอดกาล โดยถือเป็นความสำเร็จสมหวังในชีวิต

3.4 ทฤษฎีความต้องการเมอร์เรย์ (Murray)

ธีรวุฒิ พรหมจรรย์ (2556: 11) มีความคิดเห็นว่า ทฤษฎีความต้องการเมอร์เรย์นั้น ความต้องการเป็นสิ่งที่บุคคลได้สร้างขึ้นเพื่อเป็นแรงจูงใจที่ให้คุณแสดงพฤติกรรมอันนำไปสู่สิ่งที่ตนพอใจ ซึ่งความต้องการนี้บางครั้งเกิดจากแรงกระตุ้นภายในของบุคคล บางครั้งเกิดจากความต้องการเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ทางสังคมนั้น คือ ความต้องการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาจากสภาพร่างกาย และสภาพทางจิตใจของบุคคลนั้น ซึ่งเมอร์เรย์ได้แบ่งประเภทของความต้องการไว้ 20 ประการ ดังนี้

3.4.1 ความต้องการที่จะเอาชนะด้วยการแสดงออกทางด้านความก้าวร้าว (need for aggression) เป็นความต้องการที่จะเอาชนะผู้อื่น เอาชนะสิ่งขัดขวางทั้งปวงด้วยความรุนแรง มีการต่อสู้ การแค้น การทำร้ายร่างกาย หรือการฆ่าฟัน เช่น การพูดประชดประชันกับเพื่อนที่ไม่ชอบ เป็นต้น

3.4.2 ความต้องการที่จะเอาชนะฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ (need for counteraction) เป็นความต้องการที่จะฟันฝ่าอุปสรรคความล้มเหลวต่าง ๆ ด้วยการสร้างความพยายามขึ้น เช่น เมื่อได้รับการดูถูกดูหมิ่น ผู้ที่ได้รับจะเกิดความพากเพียร พยายามเอาชนะคำสบประมาทจนประสบผลสำเร็จ เป็นต้น

3.4.3 ความต้องการที่จะยอมแพ้ (need for abasement) เป็นความต้องการที่จะยอมแพ้ ยอมรับผิด ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ หรือยอมรับการถูกลดโทษ เช่น การเผาตัวเองเพื่อการประท้วงปกครอง เป็นต้น

3.4.4 ความต้องการที่จะปกป้องตัวเอง (need for defense) เป็นความต้องการที่จะป้องกันตนเองจากคำวิพากษ์วิจารณ์ การตำหนิตติเตียนซึ่งเป็นการป้องกันทางด้านจิตใจพยายามหาเหตุผลมาอธิบายการกระทำของตน มีการป้องกันตนเองเพื่อให้พ้นผิดจากการกระทำต่าง ๆ ทั้งปวง

3.4.5 ความต้องการเป็นอิสระ (need for autonomy) เป็นความต้องการจะเป็นอิสระจากสิ่งกีดขวางทั้งปวง ต้องการที่จะต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเป็นตัวของตัวเอง

3.4.6 ความต้องการความสำเร็จ (need for achievement) เป็นความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ที่ยากลำบากให้ประสบความสำเร็จ พยายามเอาชนะอุปสรรคทั้งปวงเพื่อให้การทำงานของตนประสบความสำเร็จ

3.4.7 ความต้องการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น (need for affiliation) เป็นความต้องการที่จะทำให้ผู้อื่นรักใคร่ ต้องการรู้จักหรือมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อน พยายามสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลอื่น

3.4.8 ความต้องการความสนุกสนาน (need for play) เป็นความต้องการที่จะแสดง ความสนุกสนาน ต้องการหัวเราะเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด มีการสร้างหรือเล่าเรื่องตลกขบขัน มีการพักผ่อนหย่อนใจ มีการเล่นเกมกีฬา เป็นต้น

3.4.9 ความต้องการแยกตนเองออกจากผู้อื่น (need for rejection) เป็นความต้องการ หรือเป็นความปรารถนาของบุคคลในการที่จะแยกตนเองออกจากผู้อื่น ไม่มีความรู้สึกยินดีร้ายกับบุคคลอื่น ต้องการเมินเฉยจากผู้อื่น

3.4.10 ความต้องการความช่วยเหลือจากผู้อื่น (need for succorance) เป็น ความต้องการให้บุคคลอื่นมีความสุข เห็นอกเห็นใจ มีความสงสาร ต้องการได้รับความช่วยเหลือการดูแล และคำแนะนำจากบุคคลอื่น

3.4.11 ความต้องการความเอื้ออาทรจากผู้อื่น (need for nurturance) เป็นความ ต้องการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับบุคคลอื่น โดยการให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลที่ไม่สามารถ จะช่วยเหลือตนเองได้ หรือให้ความช่วยเหลือให้บุคคลอื่นพ้นจากภัยอันตรายต่าง ๆ

3.4.12 ความต้องการสร้างตนเองให้เป็นที่ประทับใจ (need for exhibition) เป็น ความต้องการให้บุคคลอื่นได้เห็น ได้ยินเกี่ยวกับเรื่องราวของตนเอง ต้องการให้ผู้อื่นมีความสนใจสนุกสนาน แปลกใจ หรือตื่นเต้นในเรื่องราวของตน

3.4.13 ความต้องการมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น (need for dominance) เป็นความต้องการ ให้บุคคลอื่นทำตามคำสั่งของตน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนมีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น

3.4.14 ความต้องการอ้างอิงผู้อื่นที่สังคมยอมรับ (need for reference) เป็น ความต้องการยอมรับนับถือผู้ที่มีอาวุโสกว่าด้วยความยินดี รวมทั้งนิยมชมชอบในบุคคลที่มีอำนาจ เหนือกว่า พร้อมทั้งจะให้ความร่วมมือช่วยเหลือด้วยความยินดี

3.4.15 ความต้องการหลีกเลี่ยงปด้อยและความล้มเหลว (need for avoidance of inferiority) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงให้พ้นจากความอับอาย หลีกเลี่ยงการดูถูก หรือการกระทำ ต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดความละอายใจ

3.4.16 ความต้องการหลีกเลี่ยงอันตราย (need for avoidance of harm) เป็น ความต้องการหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดทางด้านร่างกาย ต้องการได้รับความปลอดภัยจากอันตราย

3.4.17 ความต้องการหลีกเลี่ยงการถูกตำหนิ (need for avoidance of blame) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงการลงโทษด้วยการคล้อยตามกลุ่ม หรือยอมรับคำสั่ง หรือปฏิบัติตามกฎ ข้อบังคับของกลุ่ม เพราะกลัวถูกลงโทษ

3.4.18 ความต้องการความสงบสุขหรือความเป็นระเบียบเรียบร้อย (need for orderliness) เป็นความต้องการจัดสิ่งของต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีความประณีตงดงาม

3.4.19 ความต้องการรักษาชื่อเสียง (need for inviolacy) เป็นความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียงของคนที่มืออยู่ไว้จนสุดความสามารถ

3.4.20 ความต้องการให้ตนเองแตกต่างจากผู้อื่น (need for contrariness) เป็นความต้องการให้ตนเองไม่เหมือนกับบุคคลอื่น

3.5 ทฤษฎีแรงจูงใจของ Herzberg

การจูงใจของ Herzberg Frederick Herzberg ได้คิดค้นทฤษฎีการจูงใจในการทำงานซึ่งเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางในวงการบริหาร ชื่อทฤษฎีของ Herzberg มีชื่อเรียกแตกต่างกันออกไป คือ “motivation-maintenance theory” หรือ “dual factor theory” หรือ “the motivation-hygiene theory”

ในการเริ่มต้นค้นคว้าเพื่อสร้างทฤษฎี Herzberg ได้ดำเนินการสัมภาษณ์นักวิศวกรและนักบัญชี ซึ่งจุดมุ่งหมายของการค้นคว้าเพื่อศึกษาทัศนคติที่เกี่ยวกับงานเพื่อที่จะให้มีหนทางเพิ่มผลผลิต ลดการขาดงาน และสร้างความสัมพันธ์อันดีในการทำงาน และเพื่อประโยชน์ทั่วไปสำหรับทุก ๆ คนก็คือ ความเข้าใจเกี่ยวกับอิทธิพลต่าง ๆ ที่จะมีส่วนช่วยในการปรับปรุงขวัญและกำลังใจที่จะส่งผลให้ทุกคนมีความสุขกายสบายใจและมีความพึงพอใจมากยิ่งขึ้น

จากการวิเคราะห์คำตอบจากข้อความที่ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบมา ปรากฏว่าปัจจัยหลาย ๆ อย่างที่แตกต่างกันมีส่วนสัมพันธ์โดยตรงกับความรู้สึกที่ดีและไม่ดีที่เกิดขึ้น ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้สามารถแยกออกได้เป็นสองกลุ่มใหญ่ ๆ คือ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่ดีและมีผลเกี่ยวกับความพึงพอใจเกี่ยวกับงานที่แท้ก็คือ ความสำเร็จ (achievement) การยอมรับ (recognition) ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้า และคุณลักษณะของงานที่ทำอยู่ คือ ฐานะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับหัวหน้างาน เพื่อนร่วมงานกับลูกน้อง เทคนิคในการบังคับบัญชา นโยบายของบริษัท และการบริหารความมั่นคงในงาน สภาพการทำงาน เงินเดือน และเรื่องราวส่วนตัวที่ถูกรบกวนโดยสภาพของงาน Herzberg ให้ชื่อปัจจัยกลุ่มหลังนี้ว่า “ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบำรุงรักษาจิตใจ” (hygiene or maintenance

factors) เหตุผลที่เรียกชื่อเช่นนี้เพราะปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแต่เป็นปัจจัยที่มีผลในทางป้องกันเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือ ปัจจัยเหล่านี้จะไม่สามารถสร้างแรงจูงใจได้แต่อาจป้องกันมิให้แรงจูงใจเกิดขึ้นมาได้ การต้องสนใจติดตามดูปัจจัยที่จำเป็นเพื่อการรักษาจิตใจนี้จึงนับว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ แต่ปัจจัยกลุ่มนี้เพียงกลุ่มเดียวย่อมไม่เป็นการเพียงพอสำหรับที่จะให้เป็นเงื่อนไขสำหรับการสร้างแรงจูงใจ โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ปัจจัยจูงใจ (motivation factor)
2. ปัจจัยค้ำจุน (maintenance factor)

ปัจจัยจูงใจ เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับงานโดยตรงเพื่อจูงใจให้คนชอบและรักงานที่ปฏิบัติ เป็นการกระตุ้นให้เกิดความพึงพอใจให้แก่บุคคลในองค์การให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะปัจจัยที่สามารถสนองตอบความต้องการภายในบุคคลได้ด้วยกัน ได้แก่

1. ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล หมายถึง การที่บุคคลสามารถทำงานได้เสร็จสิ้น และประสบความสำเร็จอย่างดี เป็นความสามารถในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ การรู้จักป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้น เมื่อผลงานสำเร็จจึงเกิดความรู้สึกพึงพอใจและปลื้มในผลสำเร็จของงานนั้น ๆ

2. การได้รับการยอมรับนับถือ หมายถึง การได้รับการยอมรับนับถือไม่ว่าจากผู้บังคับบัญชา การยอมรับนี้อาจจะอยู่ในการยกย่องชมเชย แสดงความยินดี การให้กำลังใจ หรือการแสดงออกอื่นใดที่สื่อให้เห็นถึงการยอมรับในความสามารถ เมื่อได้ทำงานอย่างหนึ่งอย่างใดบรรลุผลสำเร็จ การยอมรับนับถือจะแฝงอยู่กับความสำเร็จในงานด้วย

3. ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ หมายถึง งานที่น่าสนใจ งานที่ต้องอาศัยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ท้าทายให้ต้องลงมือทำ หรือเป็นงานที่มีลักษณะสามารถกระทำได้ตั้งแต่ต้นจนจบโดยลำพังแต่ผู้เดียว

4. ความรับผิดชอบ หมายถึง ความพึงพอใจที่เกิดขึ้นจากการได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานใหม่ ๆ และมีอำนาจในการรับผิดชอบได้อย่างเต็มที่ โดยไม่มีการตรวจสอบหรือควบคุมอย่างใกล้ชิด

5. ความก้าวหน้า หมายถึง ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นของบุคคลในองค์การ การมีโอกาสได้ศึกษาเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมหรือได้รับการฝึกอบรม

ปัจจัยค้ำจุน หรืออาจเรียกว่า ปัจจัยสุขอนามัย หมายถึง ปัจจัยที่จะค้ำจุนให้แรงจูงใจในการทำงานของบุคคลมีอยู่ตลอดเวลา ถ้าไม่มีหรือมีในลักษณะไม่สอดคล้องกับบุคคลในองค์การ บุคคลในองค์การจะเกิดความไม่ชอบงานขึ้น และปัจจัยที่มาจากภายนอกบุคคล ได้แก่

1. เงินเดือน หมายถึง เงินเดือนและการเลื่อนขั้นเงินเดือนในหน่วยงานนั้น ๆ เป็นที่พอใจของบุคลากรในการทำงาน
 2. โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต นอกจากจะหมายถึง การที่บุคคลได้รับการแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งภายในหน่วยงานแล้ว ยังหมายถึงสถานการณ์ที่บุคคลสามารถได้รับความก้าวหน้าในทักษะวิชาชีพด้วย
 3. ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน หมายถึง การติดต่อไม่ว่าเป็นกิริยาหรือวาจาที่แสดงถึงความสัมพันธ์อันดีต่อกัน สามารถทำงานร่วมกัน มีความเข้าใจซึ่งกันและกันอย่างดี
 4. สถานะของอาชีพ หมายถึง อาชีพนั้นเป็นที่ยอมรับนับถือของสังคมที่มีเกียรติและศักดิ์ศรี
 5. นโยบายและการบริหารงาน หมายถึง การจัดการและการบริหารองค์การ การติดต่อสื่อสารภายในองค์การ
 6. สภาพการทำงาน หมายถึง สภาพทางกายภาพของงาน เช่น แสง เสียง อากาศ ชั่วโมงการทำงาน รวมทั้งลักษณะของสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เช่น อุปกรณ์หรือเครื่องมือต่าง ๆ อีกด้วย
 7. ความเป็นอยู่ส่วนตัว หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดีอันเป็นผลที่ได้รับจากงานในหน้าที่ของเขาไม่มีความสุข และพอใจกับการทำงานในแห่งใหม่
 8. ความมั่นคงในการทำงาน หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อความมั่นคงในการทำงาน ความยั่งยืนของอาชีพ หรือความมั่นคงขององค์การ
 9. วิธีการปกครองของผู้บังคับบัญชา หมายถึง ความสามารถของผู้บังคับบัญชาในการดำเนินงานหรือความยุติธรรมในการบริหาร
- โดยสรุป Herzberg ได้ให้ความเข้าใจว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาจากแต่ละคน และจะมีใช้ขึ้นอยู่กับผู้บริหารโดยตรง และปัจจัยที่ใช้ในการบำรุงจิตเจ้านั้นอย่างดีที่สุดก็คือ จะสามารถช่วยขจัดความไม่พอใจต่าง ๆ ได้ แต่จะไม่สามารถสร้างความพึงพอใจได้ ดังนั้น ในกระบวนการจูงใจที่ต้องการสร้างให้เกิดแรงจูงใจที่ดีจึงจำเป็นต้องจัดและกำหนดปัจจัยต่าง ๆ ทั้งสองกลุ่ม คือ ทั้งปัจจัยที่ใช้บำรุงจิตใจ (สภาพแวดล้อม) และปัจจัยที่ใช้จูงใจได้ (ของงานที่ทำ) ทั้งสองอย่างพร้อมกัน
- ในการแก้ไขปัญหาเรื่องการจูงใจนี้ Herzberg ได้เริ่มต้นพัฒนาวิธีการเพิ่มพูนเนื้อหาของงาน (job enrichment) เพื่อให้ค่าของงานสูงขึ้นและมีเนื้อหามากขึ้น เพื่อให้มีปัจจัยที่ใช้จูงใจได้เพิ่มมากขึ้นในตัวเอง การออกแบบงานเสียใหม่ให้มีคุณค่าเนื้อหาสูงขึ้นนี้เองที่งานต่าง ๆ จะมีความหมาย

มากยิ่งขึ้น มีความสำเร็จในงานมากขึ้น มีทั้งการยอมรับ ทั้งความรับผิดชอบสูงขึ้น ก้าวหน้ามากขึ้น และส่งเสริมการเติบโตให้แก่แต่ละคนได้ ซึ่งจะมีผลต่อการจูงใจเป็นอันมาก

จะเห็นได้ว่าทฤษฎีการจูงใจของ Herzberg มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดและคล้ายกับ ทฤษฎีการจูงใจของ Maslow เป็นอันมาก ซึ่งในทางปฏิบัติจากการพิสูจน์ยืนยันว่า ทฤษฎีทั้งสองเป็นความจริงและใช้ได้กับกลุ่มอาชีพที่มีฐานะตำแหน่งสูง เช่น วิศวกรหรือนักบัญชีดังที่กล่าวมา แต่อย่างไรก็ตาม กรณีการนำไปใช้กับพนักงานระดับต่ำลงไปหรือพนักงานสตรี และระดับของพนักงานประจำวัน ผลปรากฏว่า ไม่เป็นไปตามที่กล่าวที่เดียวนัก และให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นไปได้เสมอ

3.6 ทฤษฎีการจูงใจของแมคเกรเกอร์ (McGregor's theory X and theory Y)

ดวงพร โพธิ์สร อธิบายว่า McGregor ได้พัฒนาทฤษฎี X และทฤษฎี Y ขึ้น และสามารถสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้ (ดวงพร โพธิ์สร. 2558: 30-31; อ้างอิงจาก McGregor. 1960. The human side of enterprise. p. 33-48)

ทฤษฎี X ทศณะในการมองความเป็นมนุษย์ในแง่ไม่ดี สรุปแนวคิดที่สำคัญของทฤษฎีนี้ได้เป็น 3 ประการ คือ

1. โดยทั่วไปแล้ว มนุษย์ไม่ชอบทำงาน หากมีโอกาสหลีกเลี่ยงได้ก็พยายามหลีกเลี่ยง เพื่อที่จะไม่ต้องเหน็ดเหนื่อยกับงาน
2. เมื่อมนุษย์ไม่ชอบทำงาน และเห็นว่าวิธีที่จะทำให้มนุษย์ทำงานได้นั้นต้องใช้วิธีบังคับควบคุม ช่มชู้ สั่งการ และลงโทษ เพื่อให้งานบรรลุวัตถุประสงค์
3. เห็นว่ามนุษย์ส่วนใหญ่ชอบเป็นผู้ตามมากกว่าผู้นำ และพยายามหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบไม่ค่อยหวังความก้าวหน้า ทะเยอทะยานน้อย แต่สิ่งที่ต้องการมากเหนืออย่างอื่นคือ ความมั่นคงปลอดภัย

จากแนวคิดที่มองว่ามนุษย์ไม่ดีดังกล่าว จึงเห็นได้ว่าผู้ที่เชื่อตามแนวคิดของทฤษฎีนี้หากจะมอบหมายให้ใครทำงานอะไรจึงต้องมีหัวหน้างานคอยควบคุมบังคับบัญชา เพราะเห็นว่าถ้าไม่มีหัวหน้าบังคับบัญชาหรือไม่มีใครมาชี้แจงสั่งการงานก็มักไม่เดิน การที่มีหัวหน้ามาบังคับบัญชาในความหมายของกลุ่มนี้ คือ การว่ากล่าวและลงโทษ เหตุที่ต้องทำดังนี้โดยมีเหตุผลว่าพื้นฐานของคนมักเกียจคร้านและขาดความรับผิดชอบ คือทฤษฎีในกลุ่มนี้จะมองมนุษย์ในแง่ลบเป็นส่วนใหญ่

ทฤษฎี Y มองความเป็นมนุษย์ในแง่ดี ซึ่งตรงกันข้ามกับทฤษฎี X ซึ่งแนวคิดของทฤษฎีนี้สรุปสาระสำคัญได้ดังต่อไปนี้

1. โดยธรรมชาติของมนุษย์ส่วนใหญ่ มีความมานะพยายามทั้งทางจิตใจและร่างกาย ความพยายามมีคู่กับความเป็นมนุษย์ เช่นเดียวกับการพักผ่อนหรือการแสวงหาความเพลิดเพลิน มนุษย์มิได้รังเกียจการทำงานเห็นว่างานช่วยสนองความต้องการของตน และเห็นว่าบางครั้งบางคราวที่มนุษย์จำต้องหลีกเลี่ยงงานนั้น น่าจะเนื่องมาจากลักษณะการควบคุมของหัวหน้างาน หรืออำนาจการควบคุมจากภายนอก

2. การทำให้ผลงานบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ อาจไม่จำเป็นต้องใช้การควบคุมและบังคับ การให้โอกาสคนงานได้ทำงานในบรรยากาศที่เขาเป็นตัวของตัวเอง และยอมรับในวัตถุประสงค์ของงานได้ จะส่งผลให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

3. มนุษย์โดยทั่วไปให้ความสำคัญกับการทำงานเป็นกลุ่ม เป็นทีม เป็นคณะทำงานอยู่แล้ว ดังตัวอย่างที่บางประเทศหรือบางท้องถิ่นที่นิยมมารวมกลุ่มทำงานด้วยกันที่เรียกว่า “ประเพณีลงแขก” ในสมัยโบราณ

4. มนุษย์มักยึดมั่นกับวัตถุประสงค์ของงาน เมื่อทำงานสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของงาน แต่ละอย่างจะเกิดความรู้สึกพอใจ สมใจ เกิดความพยายามในการทำงานมากขึ้นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การโดยส่วนรวม

5. มนุษย์เกิดการเรียนรู้จากสถานการณ์ที่เหมาะสม พร้อมต่อการยอมรับในความรับผิดชอบของตน และพร้อมต่อการแสวงหาความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น ใครก็ตามที่หลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ ขาดความทะเยอทะยาน และแสวงหาความมั่นคงความปลอดภัยอย่างเดียว น่าจะไม่ใช่ลักษณะที่แท้จริงของเขา การกระทำนั้น ๆ น่าจะเนื่องมาจากอิทธิพลของสิ่งผลักดันบางอย่าง

6. บุคคลในองค์การแต่ละคนมักมีคุณลักษณะในตัวด้วยกันทั้งนั้น ในด้านความสามารถทางการคิด ความฉลาด การสร้างจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์

จะเห็นได้ว่าทฤษฎี Y ของแมคเกรเกอร์มองมนุษย์ในแง่ดี จากแนวคิดที่มองมนุษย์ในแง่ดีดังกล่าวซึ่งเป็นแนวคิดที่เป็นที่นิยมในปัจจุบัน ก่อให้เกิดที่มาของหลักการด้านมนุษยสัมพันธ์ คือความเชื่อที่ว่ามนุษย์เป็นผู้ที่ชอบสังคม อยู่คนเดียวไม่ได้ ต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับระบบสังคมช่วยเหลือเกื้อกูลกัน นอกจากนั้นทฤษฎี Y นี้ยังเน้นการพัฒนาตนเองของมนุษย์แต่ละคน มนุษย์มักรู้จักตนเองดีและรู้จักความสามารถของตน ผู้บังคับบัญชาควรมีความรู้สึกนึกคิดที่ดีต่อพนักงาน และควรสร้างสถานการณ์ที่เอื้อให้ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้สึกรับผิดชอบ และมีส่วนร่วมในการดำเนินงานไปสู่เป้าหมาย ทั้งที่เป็นเป้าหมายส่วนบุคคลและเป้าหมายขององค์การ และทฤษฎีนี้ยังมีความคิดต่อระบบงานอุตสาหกรรมและงานธุรกิจในปัจจุบันด้วยว่า ผู้ปฏิบัติงานแต่ละคนมีโอกาสดังกล่าวเพียงบางส่วน

เท่านั้น ซึ่งในองค์กรแต่ละแห่งควรให้ผู้ปฏิบัติงานมีโอกาสมากขึ้นในการได้แสดงความสามารถของตนให้มากที่สุด ซึ่งถ้าผู้บังคับบัญชาสร้างบรรยากาศให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความรู้สึกประทับใจและมีส่วนร่วมในงาน ทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีโอกาสแสดงความสามารถได้เต็มที่ จะส่งผลต่องานขององค์กรอีกหลายประการ ทั้งในแง่ผลงานและความรู้สึกผูกพันกับองค์กร

ทฤษฎีและการศึกษาเรื่องการจูงใจที่กล่าวมาในที่นี่ เป็นเพียงส่วนหนึ่งจากทฤษฎีและการศึกษาเรื่องการจูงใจจำนวนมาก โดยเลือกนำมากล่าวเพื่อให้ผู้ศึกษาได้เข้าใจเรื่องการจูงใจในลักษณะที่จะเลือกนำไปประยุกต์ใช้ในงานได้เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งจะต้องเลือกไปใช้ให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ ในทฤษฎีและการศึกษาบางเรื่องอาจไม่ถึงขั้นเสริมสร้างแรงจูงใจในการทำงานได้ อาจเป็นแต่เพียงช่วยให้ผู้ศึกษาได้แนวทางสร้างบรรยากาศที่ดีและเหมาะสมต่อการทำงาน ซึ่งก็นับว่าเป็นการประยุกต์ทฤษฎีและการศึกษาไปใช้ประโยชน์ในงานได้อีกส่วนหนึ่ง

4. ประเภทของแรงจูงใจ

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2544: 140-142) จำแนกแรงจูงใจออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจเพื่อความอยู่รอด (survival motives) เป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้คนเราสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ แรงจูงใจชนิดนี้มักจะสัมพันธ์กับสิ่งเบื้องต้นที่คนเราต้องการในชีวิต เช่น อาหาร น้ำ อากาศ การขับถ่าย
2. แรงจูงใจทางสังคม (social motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในสังคม อาจได้รับอิทธิพลโดยตรงจากสิ่งเร้าที่บุคคลหรือจากวัตถุที่มองเห็นได้ จับต้องได้ หรือมาจากภาวะสังคมที่มองไม่เห็นก็ได้ เช่น การมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น การเป็นผู้นำ การสร้างมิตร เป็นต้น
3. แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเอง (self motives) แรงจูงใจชนิดนี้ค่อนข้างจะซับซ้อนพอสมควร และเป็นสิ่งผลักดันให้คนเราพยายามปรับตัวไปในทางที่ดีขึ้น เช่น แรงจูงใจที่เกี่ยวกับความสำเร็จในหน้าที่การงาน หรือความสำเร็จในชีวิต เป็นต้น

แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมอาจจำแนกได้ ดังนี้

- 3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (achievement motive) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลมีความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ทั้งในหน้าที่การงานและเรื่องราวส่วนตัวให้สำเร็จลุล่วง จากผลการวิจัยพบว่า พ่อแม่ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงย่อมมีอิทธิพลที่จะทำให้เด็กเป็นผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงตามด้วย ทั้งนี้เพราะพ่อแม่จะเอาใจใส่เกี่ยวกับการกระทำของเด็กมาตั้งแต่เล็ก ๆ โดยการแสดงความรักใคร่

ตั้งมาตรฐานการกระทำในสิ่งต่าง ๆ ตลอดจนคอยกระตุ้นแนะนำให้กำลังใจแก่เด็กในการทำกิจกรรม อยู่ตลอดเวลา

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

- 3.1.1 เป็นผู้มีความบากบั่น พยายาม อดทนเพื่อจะทำงานให้บรรลุเป้าหมาย
- 3.1.2 ต้องการงานให้ดีที่สุด โดยเน้นถึงมาตรฐานที่ดีที่สุด
- 3.1.3 ชอบความท้าทายของงาน โดยมุ่งทำงานที่สำคัญให้ประสบความสำเร็จ
- 3.1.4 ชอบแสดงออกถึงความรับผิดชอบเกี่ยวกับงาน
- 3.1.5 ชอบแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์
- 3.1.6 ทำงานอย่างมีหลักเกณฑ์เป็นขั้นตอนและมีการวางแผน
- 3.1.7 ชอบยกเหตุผลมาประกอบคำพูดอยู่เสมอ
- 3.1.8 อยากให้ผู้อื่นยกย่องว่าทำงานเก่ง

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (affiliation motive) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับ เป็นที่รักใคร่ของเพื่อนฝูง และได้รับความนิยมนจากบุคคลในกลุ่ม พัฒนาการของแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์จะเริ่มตั้งแต่วัยเด็ก โดยเฉพาะในครอบครัวที่มีความรัก ความเข้าใจ ความอบอุ่น พ่อแม่ที่ไม่มีลักษณะการก้าวร้าว ข่มขู่ หรือครอบครัวยุติธรรมที่ไม่มีการแก่งแย่ง ชิงดีชิงเด่นในพี่น้อง สิ่งเหล่านี้จะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก เมื่อเติบโตขึ้นมาจะทำให้เป็นคนที่ทำอะไรเพื่อให้ผู้อื่นพอใจเสมอ

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์สูง

- 3.2.1 ชอบผูกมิตรใหม่
- 3.2.2 ชอบคบเพื่อนอย่างสนิทสนม
- 3.2.3 ชอบคบเพื่อนมาก ๆ
- 3.2.4 ชอบพูดถึงมิตรภาพ ความใกล้ชิดสนิทสนมที่มีต่อกัน
- 3.2.5 ชอบแสดงออกถึงอารมณ์ที่ละเอียดอ่อน เช่น เสียใจ เมื่อมีการพลัดพรากหรือหวานซึ้งเมื่ออยู่ใกล้กัน
- 3.2.6 แสดงออกถึงการให้ความสนใจและยกย่องผู้อื่น
- 3.2.7 จะเน้นถึงการได้รับความชื่นชมจากบุคคลอื่น
- 3.2.8 ชอบทำตนเป็นเพื่อนซื่อสัตย์

3.3 แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (power motive) เป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้มนุษย์ต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น สามารถบงการผู้อื่นได้ พยายามกระทำทุกวิถีทางเพื่อให้ผู้อื่นอยู่ใต้อำนาจตน

พัฒนาการของความต้องการที่จะมีอำนาจเหนือผู้อื่นอาจมาจากความรู้สึกที่ต่ำต้อย ไม่ทัดเทียมผู้อื่น มีความรู้สึกว่าตนเอง “ขาด” ทั้งในด้านความเป็นอยู่และฐานะทางสังคม เป็นความรู้สึกที่เรียกว่า “ปมด้อย” ซึ่งความรู้สึกชนิดนี้ยังมีมากเท่าไรก็จะยิ่งพยายามสร้าง “ปมเด่น” โดยการแสดงความยิ่งใหญ่ ด้วยการก้าวร้าวออกมาเพื่อลบ “ปมด้อย” นั้น

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูง

- 3.3.1 ขอบวางตนเป็นหัวหน้ากลุ่มหรือแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น
- 3.3.2 ชอบบงการ ชี้นำ บังคับ ควบคุมให้ผู้อื่นคิดหรือกระทำตาม
- 3.3.3 ขอบวางแนวทางการกระทำของกลุ่มและโน้มน้าวให้ผู้อื่นกระทำตาม
- 3.3.4 ชอบพูดถึงความสัมพันธ์กับผู้อื่น แต่จะพูดในความหมายที่แฝงไว้ในลักษณะ

ที่เหนือผู้อื่น

- 3.3.5 ชอบสัมพันธ์กับคนที่มาอ่อนน้อม ถ่อมตน หรือมาประจบสอพลอ
- 3.3.6 บางครั้งชอบการตัดสินใจกระทำการเสี่ยงภัยอย่างบ้าบิ่น
- 3.3.7 หลีกเลี่ยงการแสดงความสามารถออกมาให้ปรากฏ
- 3.3.8 ชอบโต้เถียงกับผู้อื่นที่มีความคิดเห็นขัดแย้งกับตน

3.4 แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (aggression motive) เป็นแรงจูงใจชนิดหนึ่งที่มนุษย์แสดงออก โดยวาจาหรือท่าทาง เพื่อขจัดความคับข้องใจ หรือความโกรธที่เกิดขึ้น ซึ่งพฤติกรรมก้าวร้าวนี้บางครั้งผู้แสดงออกจะพบว่า เมื่อแสดงพฤติกรรมดังกล่าวออกไปแล้วจะช่วยผ่อนคลายอารมณ์ของตนเอง ในขณะที่ลงไป พัฒนาการของความก้าวร้าวจะเริ่มเกิดตั้งแต่ในช่วงวัยเด็ก โดยการเลียนแบบจากพ่อแม่ หรือคนใกล้ชิดที่อบรมเลี้ยงดู การที่บุคคลมีความก้าวร้าวหรือมีบุคลิกภาพแบบ “ถือตนเองเป็นใหญ่” (authoritarian) นั้น เนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูที่เข้มงวดกดขี่มากเกินไป ทำอะไรผิดนิดหน่อยก็ จะถูกดูตำหนิติเตียนทำให้เด็กเกิดความรู้สึกโกรธแค้น ขุ่นเคือง แต่เด็กก็ไม่กล้าแสดงอาการตอบโต้โดยตรง แต่จะไปแสดงความก้าวร้าวออกมากับคนรอบข้าง โดยเฉพาะกับบุคคลที่ด้อยกว่า พฤติกรรมก้าวร้าวนี้ เมื่อเกิดขึ้นแล้วก็ยากที่จะหยุดได้ แต่เราสามารถแก้ไขพฤติกรรมก้าวร้าวให้ลดลงได้ โดยผู้ใหญ่จะต้องพยายามควบคุมอารมณ์ของตนเอง ไม่แสดงความก้าวร้าวเอาแต่ใจตนเอง ไม่ใช่คำพูดในเชิงขู่บังคับแต่ พยายามจะสร้างความสัมพันธ์กับเด็ก เพื่อให้เด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่น และไว้นือเชื่อใจว่า เราคือผู้ให้ ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ มิใช่ผู้ควบคุม เมื่อนั้นพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กจะลดลง

สมนีก บุญนาค (2548: 16) ได้แบ่งประเภทแรงจูงใจ ที่อยู่เบื้องหลังของการแสดงออก ของพฤติกรรมออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจภายใน (intrinsic motivation) เป็นภาวะที่บุคคลเห็นคุณค่าของกิจกรรมที่ดี ทำด้วยความเต็มใจ โดยถือว่าการบรรลุในกิจกรรมนั้น ๆ เป็นรางวัลอยู่แล้ว

2. แรงจูงใจภายนอก (extrinsic motivation) เป็นภาวะที่บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา เพราะมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาเร้า ไม่ได้ทำเพื่อความสำเร็จในสิ่งนั้นเลย เช่น การกระทำเพื่อต้องการรางวัล ตำแหน่ง เกรด เป็นต้น

สุชา จันทรเฒ (2557: 101-102) ได้แบ่งแรงจูงใจตามที่มาของแรงจูงใจได้เป็น 3 ประการ ดังนี้

1. แรงจูงใจทางสรีรวิทยา (physiological motivation) แรงจูงใจด้านนี้เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางร่างกายทั้งหมดเพื่อให้บุคคลมีชีวิตอยู่ได้ เป็นความต้องการที่จำเป็นตามธรรมชาติของมนุษย์ ต้องการน้ำ อาหาร การพักผ่อน และปราศจากโรค เราสามารถวัดระดับความต้องการทางสรีรวิทยาได้จากการสังเกตพฤติกรรมของคนเรา คือ สังเกตจากความถี่ของการกระทำ การเลือกทำ การโต้ตอบสิ่งที่มาขัดขวาง

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา (psychological motivation) มีความสำคัญน้อยกว่าแรงจูงใจทางด้านสรีรวิทยาเพราะจำเป็นในการดำรงชีวิตน้อยกว่า แต่จะช่วยทางด้านจิตใจทำให้สุขภาพจิตดีและสดชื่น แรงจูงใจประเภทนี้ ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็นและการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม ความต้องการความรักและความเอาใจใส่ใกล้ชิดจากผู้อื่น

3. แรงจูงใจทางด้านสังคม หรือแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ (social motivation) แรงจูงใจชนิดนี้มีจุดเริ่มต้นส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตของบุคคล และจุดมุ่งหมายของแรงจูงใจชนิดนี้มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่น ๆ ที่มีต่อตนเอง แรงจูงใจทางสังคมที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต ได้แก่

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (achievement motivation) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดีและประสบความสำเร็จซึ่งได้รับการส่งเสริมมาตั้งแต่วัยเด็ก จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างอิสระ เป็นตัวเอง ฝึกหัดการช่วยเหลือตัวเองตามวัย จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความต้องการความสำเร็จในชีวิตสูง การฝึกหัดให้บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จึงต้องเริ่มต้นจากครอบครัว

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (affinitive motivation) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการความเอาใจใส่ ต้องการความรักจากบุคคลอื่น

3.3 แรงจูงใจต่อความนับถือตนเอง (self-esteem motivation) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลปรารถนาเป็นที่ยอมรับของสังคม มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนโดยทั่วไป ต้องการได้รับการยกย่องจากสังคม ซึ่งจะนำมาสู่การนับถือตนเอง

5. เทคนิคและวิธีการสร้างแรงจูงใจทางการกีฬา

เทคนิคการจูงใจทางการกีฬา

การจูงใจนักกีฬาสามารถทำได้หลายวิธี ซึ่งผู้ฝึกสอนกีฬาแต่ละคนย่อมมีวิธีที่เหมาะสมในการเลือกใช้กับนักกีฬาต่าง ๆ กัน การจูงใจมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ให้นักกีฬามีแรงจูงใจในการพัฒนาทักษะกีฬาให้ดีขึ้นในขณะฝึกซ้อมและให้มีประสิทธิภาพสูงสุดในขณะแข่งขัน มีดังต่อไปนี้ (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. 2545: 34-35)

1. การยกย่องชมเชย (praise) เป็นวิธีที่ง่ายที่สุดและสามารถใช้กับนักกีฬาประสบความสำเร็จมามากแล้ว แต่สิ่งที่สำคัญคือ ผู้ฝึกสอนควรมีเทคนิคว่าเวลาใดเหมาะสมที่สุด เช่น ชมเชยเมื่อนักกีฬาได้พัฒนาทักษะกีฬาก้าวหน้าขึ้น ข้อควรระวังของการยกย่องชมเชย คือ การอิจฉาในหมู่นักกีฬา การแบ่งเป็นกลุ่ม ดังนั้น ผู้ฝึกสอนจึงต้องเลือกเวลาให้เหมาะสมกับการชมเชยนั้น ๆ อย่ายกย่องชมเชยนักกีฬาเพียงไม่กี่คนบ่อยเกินไปและต้องชมเชยอย่างจริงจัง

2. การปลอบขวัญเมื่อล้มเหลว (diversion from failure) ในการแข่งขันกีฬาต้องมีคำว่าแพ้หรือชนะ ทีมที่ชนะไม่ค่อยปรากฏปฏิกริยาย้อนกลับไปในทางที่ไม่ดี ส่วนทีมแพ้ส่วนใหญ่ยังคงจดจำภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ และมักจะแสดงปฏิกริยาย้อนกลับไปในทางที่ไม่ดี ดังนั้น ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดีควรรหาวิธีการแก้ไข โดยการเบี่ยงเบนความคิดหรือความรู้สึกต่าง ๆ ให้หมดไป เพราะถ้าปล่อยไว้นานเกินไปอาจทำให้นักกีฬาเกิดความท้อถอย เบื่อหน่ายต่อการฝึกซ้อม ซึ่งเป็นผลร้ายต่อทีมในวันข้างหน้า วิธีปลอบขวัญที่นิยมทำกัน เช่น นำนักกีฬาไปพักผ่อนโดยการเปลี่ยนสถานที่ หรือจัดกิจกรรมที่สนุกสนานให้นักกีฬา ในช่วงขณะเวลาที่นักกีฬากำลังสนุกสนานนั้น ผู้ฝึกสอนอาจสอดแทรกสิ่งที่เป็นสาระในเรื่องของการปรับเปลี่ยนระบบการเล่น การสร้างขวัญและกำลังใจให้นักกีฬาต่อไป

3. การใช้เสียง (use of voice) ผู้ฝึกสอนจำนวนมากใช้เสียงในการกระตุ้นให้นักกีฬาเกิดความฮึกเหิมหรือตื่นตัวในการแข่งขัน เสียงของผู้ฝึกสอนเป็นสิ่งสำคัญต่อนักกีฬามาก การพูดเพื่อชี้แนะแนวทางการเล่น การใช้เสียงหนักเบาอย่างมีจังหวะ และมีเหตุผลอย่างจริงจัง ทำให้นักกีฬาเกิดกำลังใจที่จะต่อสู้ต่อไป การตะโกนด่านักกีฬาที่ทำผิดแต่เพียงอย่างเดียวเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำอย่างมาก หรือการสั่งในขณะที่นักกีฬากำลังเล่นอยู่นั้นก็ไม่มีประโยชน์มากนักเช่นกัน เนื่องจากฟังไม่รู้เรื่องอาจทำให้นักกีฬาเกิดอาการพะวักพะวง และเป็นผลร้ายต่อทีมได้

4. การกำหนดกฎระเบียบและบทลงโทษ (treats and punishment) เป็นสิ่งที่จะต้องบัญญัติไว้เป็นพื้นฐาน เพื่อเป็นการสร้างระเบียบวินัยแก่นักกีฬา และเป็นสิ่งผู้ฝึกสอนควรจะช่วยกันสร้างขึ้นผู้ฝึกสอนที่ดีควรพิจารณาสิ่งต่าง ๆ จากกฎระเบียบและบทลงโทษที่ตั้งไว้ ไม่ควรให้นักกีฬาคนใดมีอภิสิทธิ์เหนือกฎระเบียบและบทลงโทษได้ เมื่อใดนักกีฬาปฏิบัติผิดระเบียบต้องมีการลงโทษให้เหมาะสม หากผู้ฝึกสอนสามารถปฏิบัติได้ตามนี้แล้ว นักกีฬาในทีมจะมีความสามัคคี และไม่แบ่งเป็นกลุ่มย่อย

5. การพูดคุยเป็นรายบุคคลและทีม (individual and team discussion) การพูดคุย การอภิปราย แสดงความคิดเห็น เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เป็นประโยชน์สำหรับการพัฒนานักกีฬาและทีมในระบบทีมนี้ควรเปิดโอกาสให้นักกีฬาพูดในสิ่งที่ผ่านมา และช่วยกันแก้ปัญหา สร้างให้ทุกคนยอมรับซึ่งกันและกัน โดยผู้ฝึกสอนอาจเป็นคนหยิบยกปัญหาต่าง ๆ ขึ้นมาพูดคุย ถ้านักกีฬาคนใดมีปัญหาผู้ฝึกสอนต้องช่วยแก้ปัญหาเป็นราย ๆ ไป

6. การชี้แนะพิเศษ (pep talk) เป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรใช้ให้เป็นประโยชน์ โดยอาจจะใช้คำพูดชี้แนะแนวทางก่อนการฝึกซ้อม การแข่งขัน ระหว่างขอเวลานอก ทั้งทีมและรายบุคคล หรือบางครั้งอาจจะพูดถึงการแก้เกมการเล่น การปรับเปลี่ยนวิธีหรือแผนการเล่น เพื่อนำไปใช้ในการแข่งขันครั้งต่อ ๆ ไป

7. การใช้เงื่อนไขพิเศษ (use of gimmicks) เพื่อส่งเสริมความสำเร็จของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนอาจกำหนดเงื่อนไขพิเศษขึ้นมา เพื่อเรียกขวัญและกำลังใจให้นักกีฬามีความต้องการที่จะเล่นกีฬาต่อไป โดยอาจเขียนเงื่อนไขพิเศษไว้บนกระดานเพื่อเตือนใจนักกีฬา หรือใช้สื่อด้านอื่น ๆ เข้ามาเพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

การสร้างแรงจูงใจทางการกีฬา

นักจิตวิทยาการกีฬา พยายามทำความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุผลที่บุคคลตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมการกีฬา เพื่ออธิบายสาเหตุหรือความต้องการซึ่งมีความแตกต่างกันออกไปตามความคิด ความรู้สึก ความเป็นเหตุเป็นผลของแต่ละบุคคล ขณะเดียวกันเมื่อทราบเหตุผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาแล้ว ยังต้องทำความเข้าใจถึงเหตุผลหรือความต้องการที่ทำให้เกิดการคงอยู่ของพฤติกรรมในการเล่นกีฬานั้น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการรักษาระดับความต้องการที่แท้จริงของบุคคล ไว้ นอกจากกลุ่มผู้ที่เริ่มเล่นกีฬาและผู้ที่ยังคงเล่นกีฬาแล้ว ยังมีกลุ่มคนอีกจำนวนมากที่มีโอกาสในการเข้าสู่กระบวนการกีฬา แต่ด้วยเหตุผลใดจึงมีการตัดสินใจหยุดหรือเลิกเล่นกีฬาในที่สุด ดังนั้น จึงขอสรุปที่มาของแรงจูงใจในผู้ที่เริ่มเล่นกีฬา ผู้ที่ยังคงเล่นกีฬา และผู้ที่เลิกเล่นกีฬา (กรมพลศึกษา. 2556: 46-51)

แรงจูงใจของผู้ที่เริ่มเล่นกีฬา ผู้ที่เริ่มเล่นกีฬามักมีสาเหตุที่หลากหลายแตกต่างกันไปตามความต้องการส่วนบุคคล หรือความต้องการตามระดับของช่วงอายุ หรือพัฒนาการตามวัยต่าง ๆ โดยสรุปสาเหตุของผู้ที่เริ่มเล่นกีฬา มีดังนี้

1. สาเหตุแห่งความสวยงาม ความสวยงามเป็นสิ่งที่ทุกคนพึงปรารถนาเป็นสิ่งที่ทราบกันดีว่าการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬามีผลให้ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์รูปร่างสมส่วน กำจัดไขมันส่วนเกิน หน้าตาอ่อนกว่าวัย เพราะเมื่อออกกำลังกายร่างกายจะหลั่งฮอร์โมนชะลอความชราออกมา จึงเป็นสิ่งดึงดูดใจที่ผู้ที่รักสวยรักงามหันมาออกกำลังกาย โดยเฉพาะผู้หญิงเท่านั้น ผู้ชายส่วนหนึ่งต่างให้เหตุผลของการออกกำลังกายว่าต้องการให้รูปร่างดูดี แข็งแรง สมส่วน มีความเป็นชาย ซึ่งเป็นสิ่งดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้าม เป็นต้น

2. สาเหตุทางการแพทย์ กลุ่มคนจำนวนหนึ่งในสังคมเริ่มออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเนื่องจากสาเหตุด้านสุขภาพเพื่อต้องการรักษาโรคที่ตนเองเจ็บป่วย โรคบางชนิดไม่สามารถรักษาด้วยการรับประทานยาได้เพียงอย่างเดียว แต่การรักษาจะเห็นผลดีเมื่อควบคู่ไปกับการออกกำลังกาย เช่น โรคเบาหวาน โรคอ้วน โรคความดันโลหิตสูง หรือบางครั้งไม่ได้เจ็บป่วยแต่ต้องการออกกำลังกายเพื่อป้องกันการเจ็บป่วยซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคต นักกีฬาหลายคนอาจเริ่มการออกกำลังกายเพื่อรักษาอาการของโรค เช่น โรคหอบ สามารถรักษาให้หายขาดได้ในช่วงวัยเด็ก หากออกกำลังกายด้วยวิธีการที่ถูกต้องและเหมาะสม เช่น การว่ายน้ำและยังคงว่ายน้ำอยู่จนสามารถเป็นนักกีฬาเพื่อการแข่งขันได้ หรือผู้มีอาการบาดเจ็บเรื้อรังที่ต้องฟื้นฟูภายหลังการบาดเจ็บด้วยกิจกรรมการออกกำลังกายเบา ๆ หรือเลือกวิธีการออกกำลังกาย เพื่อผ่อนคลายความเครียดจากการทำงาน

3. สาเหตุทางสังคม กีฬาซึ่งเป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีการรวมตัวของกลุ่มคนเข้าไว้ด้วยกันก่อให้เกิดเป็นสังคมเล็ก ๆ จนกลายเป็นสังคมขนาดใหญ่ มีการเล่นกีฬาทั้งระดับหมู่บ้าน โรงเรียน จังหวัด ประเทศ และขยายตัวเป็นสังคมกีฬาระดับนานาชาติ ซึ่งก่อให้เกิดความสนุกสนาน ความสามัคคี และสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน รวมถึงการเห็นตัวแบบและได้รับแรงเสริมต่าง ๆ เช่น การมองดูนักกีฬาที่มีบุคลิกภาพดีและเกิดความชื่นชอบ ซึ่งเริ่มต้นด้วยการชอบที่ตัวบุคคลจนก่อให้เกิดการเลียนแบบเพื่อกระทำในสิ่งเดียวกัน โอกาสในการเข้าร่วมเล่นกีฬาเป็นอีกส่วนหนึ่งที่ทำให้เริ่มเข้าสู่การกีฬาได้ หรือต้องการมีเพื่อนใหม่ โดยใช้กิจกรรมออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเป็นสื่อในการเข้าร่วมกับสังคม มีความต้องการให้สังคมยอมรับ หรือมีแรงจูงใจเพื่อให้มีชื่อเสียงได้รับการยกย่องมีรายได้ เป็นต้น

4. สาเหตุทางเจตคติ เมื่อกล่าวถึงเจตคติซึ่งเป็นเรื่องของแนวความคิดเห็นและท่าทีของบุคคลที่แสดงออกนั้น พบว่าผู้เล่นกีฬาหมักมีเจตคติที่ดีต่อการกีฬามองเห็นคุณค่าและประโยชน์มากมายที่ได้จากกีฬา

6. องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ

ศิริการณ น้อยวังหิน (2550: 9) กล่าวว่า แรงจูงใจมีผลต่อการเรียนรู้พฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลเป็นอันมาก เพราะการที่บุคคลเกิดแรงจูงใจในการที่จะแสดงพฤติกรรม ย่อมจะทำให้พฤติกรรมหรือการเรียนรู้ในสิ่งนั้น ๆ มีประสิทธิภาพและเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมากกว่าบุคคลที่ไม่เกิดแรงจูงใจ ลักษณะของของแรงจูงใจของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ธรรมชาติของแต่ละบุคคล ทุกคนมีธรรมชาติของตนแตกต่างกับคนอื่น หรือลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งประกอบด้วย

1.1 แรงขับ แรงขับของบุคคลเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการเกิดพฤติกรรม แรงขับเป็นสภาวะที่เกิดจากความไม่สมดุลภายในร่างกายของมนุษย์ เช่น สภาวะความต้องการอาหาร น้ำ สภาวะความตึงเครียด ความรู้สึกเจ็บปวด เป็นต้น แรงขับเกิดขึ้นได้จากลักษณะ 2 ประการ คือ แรงขับภายในร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความง่วงนอน เป็นต้น และแรงขับที่เกิดจากภายนอก ร่างกาย เช่น การได้รับความเจ็บปวดจากสิ่งเร้าภายนอก สภาวะความกดดันทำให้เกิดความตึงเครียด

1.2 ความวิตกกังวล ความวิตกกังวลมีผลต่อการเรียนรู้หรือพฤติกรรม ความวิตกกังวลจะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลเมื่ออายุมากขึ้นมีประสบการณ์เพิ่มขึ้นย่อมเกิดวิตกกังวลเพิ่มมากขึ้น เด็กเล็ก ๆ จะไม่มีความกังวลใจ แต่จะมีความกลัว เมื่ออายุมากขึ้นความกลัวจะลดลงกลายเป็นความวิตกกังวลเพิ่มขึ้นทันที

2. สถานการณ์ต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อม ย่อมจะส่งผลทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจแตกต่างกัน เป็นต้นว่า ส่งผลให้บุคคลเกิดความสับสนวุ่นวายหรืออื่น ๆ และวัฒนธรรมแต่ละสังคมย่อมจะส่งผลให้พัฒนาการของผู้เรียนแตกต่างกันด้วย ลักษณะสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีผลต่อแรงจูงใจ ได้แก่

2.1 การแข่งขัน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีความปรารถนาจะเอาชนะผู้อื่น ต้องการทำให้ตนเองมีสถานการณ์ดีขึ้น การแข่งขันมีลักษณะที่สำคัญ 2 ประการ คือ การแข่งขันกับตนเอง เป็นการแข่งขันที่ทำให้ตนเองดีขึ้นด้วยความเต็มใจและความต้องการของตนไม่มีใครมาบังคับ การแข่งขันกับบุคคลอื่น เป็นความรู้สึกที่ต้องการเอาชนะบุคคลอื่น ให้ตนอยู่เหนือกว่าคนอื่น มักจะพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้ตนชนะผู้อื่นเสมอ

2.2 ความร่วมมือ หมายถึง แรงจูงใจมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับแรงผลักดันทางสังคม มีพฤติกรรมแบบประนีประนอม ให้ความร่วมมือช่วยเหลือเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อให้งานหรือพฤติกรรมที่มุ่งปรารถนาสำเร็จจุลวงไปด้วยดี ฉะนั้น ความร่วมมือของบุคคลจึงจัดว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ขึ้น

2.3 การตั้งจุดมุ่งหมาย คือ การที่บุคคลมีการตั้งจุดหมายในชีวิตไว้ มีผลทำให้บุคคลมีความพยายามที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ ในบางครั้งแม้จะมีการตั้งจุดมุ่งหมายไว้ บุคคลก็ไม่สามารถกระทำเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ได้ ด้วยเหตุนี้การตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตจึงเป็นแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ลักษณะของการตั้งจุดหมายมี 2 ลักษณะ คือ

2.3.1 การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกล คือ เป็นจุดมุ่งหมายที่มักจะมีจุดมุ่งหมายย่อย ๆ มาเกี่ยวข้อง เช่น การตั้งจุดมุ่งหมายชีวิตว่าจะเป็นที่นักวาดรูปที่มีชื่อเสียงของโลก แต่ขณะนี้อายุยังน้อยจึงมีเป้าหมายย่อย ๆ หลายเป้าหมายมารวมกันคือ จะวาดรูปให้ชนะการแข่งขัน จะวาดรูปให้ได้รับคำชมจากครู จะวาดรูปให้เพื่อน ๆ ยอมรับ

2.3.2 การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกล เพื่อจุดหมายใดจุดหมายหนึ่งโดยเฉพาะ การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกลจะเกิดกับคนที่มีความวิริยะทางด้านสมองพอสมควร จะไม่เกิดในเด็กเล็ก

2.4 การตั้งความทะเยอทะยาน เป็นการตั้งความหวังสูงไว้และมีความพยายามมูมานะอย่างมากที่จะทำให้สำเร็จ การตั้งความหวังเกิดความทะเยอทะยานจึงเป็นแรงจูงใจที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมขึ้น ถ้าบุคคลตั้งทะเยอทะยานไว้สูงเกินความสามารถของตนเองจะทำให้บุคคลเกิดความล้มเหลวได้ง่าย ทำให้ไม่มีแรงจูงใจในการทำงานนั้น ๆ หรือเกิดความท้อถอย หรือถ้าตั้งความหวังไว้ต่ำกว่าความสามารถก็ไม่มีแรงจูงใจที่จะกระทำ เพราะว่าตนประสบความสำเร็จในงานนั้น ๆ ง่ายเกินไป ความยากง่ายของงานจะมีผลต่อแรงจูงใจ

สิ่งที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจมีหลาย ๆ ด้านด้วยกัน โดยส่วนใหญ่แล้วเป็นสภาพธรรมชาติของแต่ละบุคคล กล่าวคือเมื่อบุคคลมีลักษณะที่ต่างกันด้วยร่างกาย วัย อายุ การศึกษาวุฒิภาวะก็จะทำให้เกิดแรงจูงใจที่แตกต่างกันไป แรงจูงใจอย่างหนึ่งใช้ได้กับบุคคลหนึ่งได้แต่อาจจะใช้ไม่ได้กับบุคคลอื่น เนื่องจากแรงขับหรือความต้องการไม่เหมือนกัน นอกจากนี้สถานการณ์และสิ่งเร้าทางสังคมรอบข้างก็มีอิทธิพลต่อการเกิดแรงจูงใจ เช่น การแข่งขัน การร่วมมือ จุดมุ่งหมาย และความทะเยอทะยานของแต่ละคนที่ต้องการให้สังคมยอมรับความสามารถตัวเองก็มีส่วนทำให้เกิดแรงจูงใจทั้งสิ้น

7. แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา

แรงจูงใจนับว่ามีบทบาทสำคัญต่อการเรียน การเตรียมทีม และการฝึกซ้อมกีฬา นักจิตวิทยาการกีฬาก็ให้ทัศนะต่อแรงจูงใจแตกต่างกัน สรุปแล้วพอจะกล่าวได้ว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่มีอยู่ในตัวของนักกีฬาเองแต่ละคนซึ่งพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังแรงขึ้น เพื่อให้อยากกระทำสิ่งนั้น ๆ มากขึ้น หมายความว่า นักกีฬาทุกคนต่างมีแรงจูงใจภายในตนเองอยู่แล้ว หน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬามีเพียงแต่ค้นหาวิธีการกระตุ้นจากภายนอก เพื่อให้เกิดกำลังแรงขึ้นอีกเท่านั้น การสร้างแรงจูงใจมีความเกี่ยวข้องกับความต้องการมากที่สุด ความต้องการดังกล่าวเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน ดังนั้น ในการฝึกซ้อมกีฬาแต่ละครั้งหากผู้ฝึกสอนได้สังเกตเห็นความสำคัญเหล่านี้ แล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์จะเป็นพื้นฐานในการฝึกซ้อมกีฬาที่ดี และสามารถสร้างแรงจูงใจในระดับสูงขึ้นไปได้อีกด้วย ในการคัดเลือกนักกีฬาเพื่อให้ได้นักกีฬาตามลักษณะและคุณสมบัติของการเป็นตัวนักกีฬาที่แท้จริง

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (ธีรวิทย์ พรหมจรรย์. 2556. 20; อ้างอิงจาก พิชิต เมืองนาโพธิ์. 2534. เอกสารประกอบ การสอน พ437 จิตวิทยาการกีฬา. หน้า 44) อธิบายว่า ลักษณะนิสัยของนักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จ นักกีฬาต้องมีความกังวลใจน้อย สมาธิดี เชื่อในตนเอง มองผลงานของตนเองเป็นเรื่องใหญ่ที่สุด มีแรงจูงใจมาก ดังนั้น พลังของแรงจูงใจควรคำนึงถึงเป็นอย่างมาก และเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องหาวิธีการกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาของตน

วรศักดิ์ เพียรชอบ (ภัทรดนัย ประสานตรี. 2556. 21; อ้างอิงจาก วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2534. บทบาทของจิตวิทยาการกีฬาที่มีต่อการสอนและพลศึกษา จิตวิทยาการกีฬา. หน้า 47) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการเตรียมตัวด้านจิตวิทยาก่อนการแข่งขัน โดยนำเสนอปัจจัยในการเตรียมตัวนักกีฬาด้านจิตวิทยาเพื่อเข้าแข่งขันกีฬาให้เกิดความสำเร็จไว้ ดังนี้

1. ควรให้แรงเสริมและผลย้อนกลับที่เหมาะสมแก่นักกีฬาในความสามารถที่ทำให้ได้ซึ่งการใช้แรงเสริมสามารถทำได้โดยง่ายคือ คำชมเชยและกล่าวคำที่เป็นลักษณะสร้างสรรค์ของผู้ฝึกเป็นต้น ส่วนผลย้อนกลับทำให้นักกีฬาโดยผู้ฝึกบอกผลที่นักกีฬาสามารถทำได้
2. ควรใช้แรงจูงใจโดยการที่ครูผู้ฝึกสอนจะต้องรู้จักการสร้างสภาพการฝึกซ้อมเป็นที่น่าสนใจ มีความสนใจ มีความสนุกสนาน มีความท้าทาย และมีสภาพการฝึกซ้อมที่ต้องคล้ายคลึงกับการแข่งขันจริง เพื่อให้ นักกีฬาสามารถยับยั้งฝึกซ้อมให้ได้มากที่สุดและดีที่สุด
3. ควรจะลดความตื่นเต้นและความอึดหิมในการแข่งขันให้เหมาะสม และถูกต้อง เช่น การทำสมาธิและการควบคุมจิต
4. การจัดสภาพการฝึกซ้อมให้คล้ายคลึงกับสภาพการแข่งขันจริงให้มากที่สุด

5. ผู้ฝึกสอนต้องมีความเข้าใจความแตกต่างของนักกีฬาแต่ละคนเป็นสำคัญ
6. ผู้ฝึกสอนควรหาทางช่วยเหลือให้นักกีฬาให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีทัศนคติที่ถูกต้อง โดยการจัดสภาพการณ์ในความสำเร็จหรือประสบการณ์ที่ดีในการฝึกซ้อม และการให้แรงเสริม
7. การใช้ความเชื่อมั่นบางอย่างเป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อม เช่น ความเชื่อมั่นว่าได้สูดออกซิเจนก่อนการฝึกซ้อม จะทำให้มีความรู้สึกว่ามีกำลังวังชาขึ้น
8. ควรเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมทำให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อม
9. ผู้ฝึกสอนควรมีรูปแบบการเป็นผู้นำที่เป็นประโยชน์ต่อการซ้อม เช่น ผู้นำแบบประชาธิปไตย และผู้นำอัตตาธิปไตย
10. โปรแกรมการฝึกซ้อมและวิธีการฝึกซ้อมควรจะเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อนักกีฬา โดยที่โปรแกรมฝึกซ้อมและวิธีการฝึกซ้อมที่นักกีฬาเห็นว่ามีความสามารถที่จะเป็นไปได้และปฏิบัติได้
11. การใช้แรงจูงใจที่เกิดจากการเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาเป็นสิ่งที่ดีและเป็นที่ยอมรับปรารถนา เช่น ความรู้ความภาคภูมิใจในการเล่นกีฬาและเป็นนักกีฬา หรือการเห็นคุณค่าและประโยชน์ของกีฬา
12. ผู้ฝึกสอนควรจะมีใจความเข้าใจในความสัมพันธ์กันระหว่างผู้ฝึกสอนและผู้ดูแลความสามารถที่นักกีฬาสามารถทำได้โดยการฝึกซ้อมจะทำให้ให้นักกีฬาได้ใช้ความพยายามมากกว่าการฝึกซ้อมคนเดียว
13. การลดความกังวลใจ และการลดความตึงเครียดในตัวนักกีฬา
14. การดูแลสุขภาพจิตของนักกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฐมพยาบาลทางจิตและอารมณ์ของนักกีฬาหลังการแข่งขัน

ญาณวุฒิ ทวีพันธ์ (2554: 12-13) กล่าวว่า แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจแบบประเมิน (intrinsic and cognitive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นเองโดยไม่มีรางวัลหรือสาเหตุภายนอกมาเกี่ยวข้อง เป็นการเล่นเพื่อสนุกสนาน สนุกที่ได้จะเล่น ซึ่งแรงจูงใจภายในเกิดได้อย่างไร เพิ่มได้อย่างไร อธิบายไม่ได้ จึงต้องมีทฤษฎีแรงจูงใจแบบประเมินขึ้น ถือว่าเป็นแรงจูงใจประเภทหนึ่งที่เกิดจากภายใน ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญ คือ ความรู้สึกควบคุม หมายถึง การให้แรงเสริมภายนอก คือ เดิมทีเล่นเพื่อสนุกสนาน (แรงจูงใจภายใน) เมื่อแรงเสริมภายนอกจะเล่นเพื่อสิ่งของ เงินรางวัล ชื่อเสียง จะทำให้แรงจูงใจภายในลดลง ถ้ามีความรู้สึกว่ามีสิ่งของ เงินรางวัล ชื่อเสียง เป็นเหตุผลที่สำคัญ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (achievement motivation theory) หมายถึง แรงขับหรือสิ่งเร้าใจที่ทำให้บุคคลมีความพยายามมุ่งมั่นที่จะไปถึงเป้าหมาย ดังนั้น ในการฝึกหรือการแข่งขันกีฬา ถ้านักกีฬามีการรับรู้หรือ

ถูกทำให้รับรู้ว่าคุณมีความสามารถก็จะเกิดความมั่นใจ มีความต้องการที่จะทำการฝึกให้ยากยิ่งขึ้น มีแรงจูงใจที่จะกระทำให้มากขึ้น

สรุปได้ว่า สาเหตุของคนที่เริ่มเล่นกีฬาและยังคงเล่นกีฬาอยู่ ตลอดจนจะเลิกเล่นกีฬาแล้ว นั้น จำเป็นต้องมีแรงจูงใจเป็นสาเหตุทำให้แสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ออกมา ซึ่งแรงผลักดันที่ออกมา นั้นจะ มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสมรรถภาพของแต่ละบุคคล

8. แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา

พิชิต เมืองนาโพธิ์ ได้กล่าวถึงวิธีการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาดังนี้ (สรายุธ รักภู. 2554. 16; อ้างอิงจาก พิชิต เมืองนาโพธิ์. 2534. เอกสารประกอบการสอน พล 437 จิตวิทยาการกีฬา. หน้า 76-77)

1. ให้นักกีฬาได้รับประสบการณ์แห่งความสำเร็จทั่วถึงในการรักษาการจัดสภาพแวดล้อมในการกีฬา ควรจัดให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ ซึ่งทำให้เพิ่มแรงจูงใจในการเล่นกีฬามากยิ่งขึ้น เช่น การลดความสูงของแป้นบาสเกตบอลให้เตี้ยเล็ก
 2. ให้นักกีฬามีโอกาสรับผิดชอบในการตั้งกฎเกณฑ์ในการตัดสินใจ ทำให้นักกีฬามีโอกาสควบคุมพฤติกรรมของตนเอง และเกิดความรู้สึกสำเร็จ
 3. ให้คำชมเชยทั้งคำพูดและท่าทาง และควรใช้บ่อย ๆ ให้นักกีฬาได้รับรู้ถึงการมีส่วนร่วมช่วยเหลือกัน เน้นบทบาทสำคัญแต่ละทีมต่อความสำเร็จของทีมทำให้นักกีฬา รู้สึกว่าตนเองมีค่า
 4. การตั้งจุดมุ่งหมายต้องเป็นจุดมุ่งหมายที่เป็นจริง และสามารถทำได้ด้วยความพยายาม มีการประเมินและการปรับปรุงเพื่อดูว่านักกีฬาได้บรรลุจุดมุ่งหมายแค่ไหน
 5. มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการฝึกซ้อม ทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการฝึกซ้อม สร้างบรรยากาศให้เกิดความสนุกสนาน ทำให้นักกีฬาได้ค้นพบสิ่งใหม่ ๆ
 6. การทำให้เกิดความสนุกสนาน เกิดความสมดุลระหว่างความสามารถของนักกีฬา กับ ความยากง่ายในการฝึก ท้าทายความสามารถ เกิดอยากลองเล่น อยากซ้อม และอยากแข่งขัน
- พีระพงษ์ บุญศิริ กล่าวถึงแรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันว่า (สรายุธ รักภู. 2554. 18; อ้างอิงจาก พีระพงษ์ บุญศิริ. 2536. จิตวิทยาการกีฬา. หน้า 66)

1. มีความรู้สึกเกิดความภาคภูมิใจ (personal pride) จะเป็นแรงจูงใจที่ซ่อนเร้น อยู่ในนักกีฬาทุกคน เมื่อนักกีฬาเกิดความรู้สึกเช่นนี้จะเกิดความมานะในการฝึกซ้อมอย่างมีทิวเพื่อที่จะให้ตนเองมีขีดความสามารถสูงสุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อความสำเร็จในการแข่งขันที่จะมาถึง

2. ความรู้สึกเพื่อฝัน (self image) เป็นความคิดต้องการให้เป็นโดยปรารถนาจะให้เกิดขึ้นกับทีม การที่นักกีฬาสร้างจินตนาการความสำเร็จในความฝันเช่นนี้จะทำให้เกิดความรู้สึกเคร่งครัดกับตนเองในการฝึกซ้อม เพราะการเห็นตนและเพื่อนร่วมทีมประสบความสำเร็จตามที่คิดคำนึงไว้ ทำให้รู้สึกว่าตนเองมีความมานะขยันฝึกซ้อมแล้วยอมพัฒนาการเล่นดีขึ้น และจะสามารถช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมได้มากขึ้น ความรู้สึกนี้จะเป็แรงจูงใจแบบซ่อนเร้นที่มีในนักกีฬาเกือบทุกคน

3. ความรู้สึกที่ว่าตนถูกเหยียดหยามหรือผูกพยาบาท (the sense of humiliation and revenge) การที่นักกีฬาคนใดคนหนึ่งเกิดความพ่ายแพ้หรือประสบความล้มเหลวจากการแข่งขัน เขาก็จะรู้สึกว่าได้สูญเสียเกียรติยศที่มีอยู่ไปแล้ว ความรู้สึกนี้จะเป็แรงกระตุ้นให้อยากแก้ตัวหรือแก้แค้น ถ้ามีโอกาสอีกครั้ง ความรู้สึกนี้จะกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกผูกพยาบาทเตือนให้มุ่งมั่นฝึกซ้อมหนักอยู่ตลอดเวลา เพื่อรอวันและโอกาสเรียกชื่อเสียงเกียรติยศที่เสียกลับคืนมาให้ได้

4. ความต้องการที่จะยกระดับตนเอง (level of aspiration) เป็นความรู้สึกที่ต้องการยกระดับมาตรฐานของตนเองให้สูงขึ้นในทุก ๆ ด้าน เช่น ระดับการเล่นของตน ระดับทางฐานะเศรษฐกิจ สังคม หน้าที่การงาน และอื่น ๆ ซึ่งมีแรงจูงใจเป็นสิ่งที่ซ่อนเร้นในตัวและเป็นแรงขับ ทำให้เกิดความพยายามในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

5. ความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเอง (confidence and self discovery) เป็นแรงจูงใจที่ซ่อนเร้นในตัวนักกีฬาแต่ละคน ซึ่งเกิดจากพยายามฝึกซ้อมหนัก เพื่อให้มีสมรรถภาพทั้งทางกายและใจ ทำให้เกิดความมั่นใจตนเองสูงขึ้น และจะค้นพบสิ่งใหม่ในการฝึกซ้อมอย่างคาดไม่ถึง เช่น ทักษะพิเศษ ซึ่งจะเป็ตัวทำให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเองมากขึ้น แรงจูงใจชนิดนี้จะเป็แรงขับให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

6. ความปรารถนาที่จะเอาชนะ (the desire to win) นักกีฬาที่มีความสามารถสูงจะมีพลังซ่อนเร้นอย่างหนึ่งกระตุ้นเตือนสำนึกอยู่ตลอดเวลา คือ ปรารถนาชัยชนะ ทำให้ต้องฝึกหนักอยู่เพื่อการเอาชนะ ซึ่งหมายความว่าเครื่องบ่งชี้ให้สังคมเห็นว่าเขามีความสามารถอย่างแท้จริง และจะมีผลด้านอื่น ๆ ตามมา เช่น รางวัล ตำแหน่งการงาน สภาพความเป็นอยู่ เป็นต้น ซึ่งจะต้องมีแรงจูงใจให้เกิดความมานะพยายามเพื่อชัยชนะอยู่เสมอ

ชาลวชัย โพธิ์คลัง (ธีรวุฒิ พรหมจรรย์. 2556. 20; อ้างอิงจาก ชาลวชัย โพธิ์คลัง. 2532. หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา. หน้า 45) กล่าวถึงนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขัน ย่อมมีเหตุผลซึ่งเกิดจากการสร้างแรงจูงใจ ที่แตกต่างกันกับความพึงพอใจที่ทำให้ประสบความสำเร็จ ที่ซ่อนอยู่ภายใต้จิตสำนึก คือ

1. ความรู้สึกเกิดความภาคภูมิใจ (personal pride) ความภาคภูมิใจเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวนักกีฬาทุกคน เมื่อนักกีฬาเกิดความรู้สึกเช่นนี้จะขยันเพื่อที่จะให้มีขีดความสามารถสูงสุด เพื่อความสำเร็จในการแข่งขัน

2. ความรู้สึกเพื่อฝัน (self image) มนุษย์เราเกิดมาไม่ว่าจะเป็นบุคคลทั่วไปหรือเป็นนักกีฬาก็ตาม ย่อมมีความเพื่อฝัน ความอยาก ด้วยกันทั้งนั้น หากจะแยกความอยาก หรือความรู้สึกเพื่อฝันที่เกี่ยวกับนักกีฬาแล้ว สามารถแยกความรู้สึกออกได้เป็น 2 ทางด้วยกัน คือ ความรู้สึกอยากที่เกิดขึ้นกับตนเองและความรู้สึกที่มีต่อบุคคลอื่น

3. ความรู้สึกที่ว่าตนถูกเหยียดหยามหรือผูกพยาบาท (the sense of humiliation and revenge) หากนักกีฬาคนใดคนหนึ่งเกิดความพ่ายแพ้หรือล้มเหลวจากการแข่งขัน นักกีฬาคนนั้นจะมีความรู้สึกว่าเขาได้สูญเสียเกียรติยศที่มีอยู่ไป ความรู้สึกนั้นจะเป็นแรงกระตุ้นอย่างหนึ่งให้เขาอยากแก้ตัว หรือแก้แค้นหากมีโอกาสจริงจากการถูกลบหลู่จึงเกิดแรงกระตุ้นให้จิตพยายามเตือนเขาอยู่เสมอให้เขาฝึกซ้อมหนักขึ้นอยู่ตลอดเวลา เพื่อจะเรียกชื่อเสียงและเกียรติยศที่สูญเสียไปนั้นกลับคืนมา ลักษณะเช่นนี้เป็นแรงจูงใจที่เป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่อีกอย่างหนึ่ง

4. ความต้องการที่จะยกระดับตนเอง (level of aspiration) แรงจูงใจที่เกิดขึ้นกับนักกีฬามีมากมายหลายอย่าง เป็นต้นว่า นักกีฬาบางคนอาจมีความต้องการที่จะยกระดับตนเองให้สูงขึ้นในทุก ๆ ด้าน เช่น ระดับการเล่นของตนเอง ระดับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับของหน้าที่การงานและอื่น ๆ ด้วย เหตุที่มีแรงจูงใจเป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในตัวแล้วจึงเป็นแรงขับที่ดียวหนึ่งทำให้นักกีฬาประสบผลสำเร็จในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

5. ความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเอง (confidence and self discovery) ลักษณะของความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเองเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งซึ่งเป็นผลส่งให้นักกีฬาเหล่านั้นประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน นักกีฬาจะฝึกซ้อมอย่างหนักเพื่อให้มีความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองสูงสุด ขณะฝึกซ้อมก็จะค้นพบสิ่งใหม่เกิดกับตนเองอย่างไม่คาดฝัน ยิ่งทำให้เพิ่มความภาคภูมิใจและเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น แรงจูงใจนี้จะเป็นแรงขับที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันด้วย

6. ความปรารถนาที่เอาชนะ (the desire to win) นักกีฬาระดับแชมป์จะมีพลังที่ซ่อนเร้นอย่างหนึ่งกระตุ้นให้รู้สึกสำนึกอยู่ตลอดเวลาให้เขาต้องฝึกหนักนั่นคือความปรารถนาที่จะได้รับชัยชนะในการแข่งขันนั้น ๆ เพราะชัยชนะเหล่านั้นคือเครื่องชี้ให้เห็นว่าเขาคือผู้ยิ่งใหญ่ในสนามแข่งขัน และอาจมีผลตอบแทนอื่น ๆ ติดตามมา เช่น รางวัล ตำแหน่ง หน้าที่การงาน ระดับความเป็นอยู่ และสถานภาพ

ทางสังคมที่แวดล้อม แรงจูงใจชนิดนี้ก็มีส่วนอย่างมากที่ช่วยผลักดันให้นักกีฬาประสบผลสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันได้เช่นกัน

ไพโรจน์ สายแก้ว (2553: 54) ได้กล่าวถึงวิธีการสร้างแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาไว้ว่า

1. ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ (love and belonging need) นักเรียนโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาเพราะได้เรียนรู้ทักษะในการเล่นกีฬาที่ตนเองมีความถนัดและสนใจมากยิ่งขึ้น มีความชื่นชอบในการเล่นกีฬา การเรียนโรงเรียนกีฬาจะได้ฝึกความมีระเบียบวินัยของตนเอง และพ่อแม่ผู้ปกครองให้การสนับสนุนในการเรียนโรงเรียนกีฬา

2. ด้านสุขภาพอนามัย (hygiene needs) นักเรียนโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาเพราะการเล่นกีฬาทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรง และทำให้ห่างไกลจากยาเสพติด

3. ด้านรายได้และผลประโยชน์ (merit pay) นักเรียนโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาเพราะการเล่นกีฬามีโอกาสสร้างรายได้ให้กับตนเอง ได้ไปแข่งขันกีฬายังต่างประเทศ และมีสิทธิในการได้รับทุนการศึกษาให้เรียนฟรีโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง (esteem need) นักเรียนโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาเพราะโรงเรียนกีฬาเป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียง นักเรียนมีความพยายามที่จะต้องการได้รับโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติ และได้เข้าร่วมในการแข่งขันระดับประเทศ

5. ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต (growth needs) นักเรียนโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาเพราะนักเรียนมีโอกาสในการเป็นนักกีฬาทีมชาติมากกว่าการเรียนในโรงเรียนทั่วไป มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในระบบรับรองระดับมหาวิทยาลัยได้ และมีหน้าที่การงานที่ดี

มลิวัลย์ ฝิวคราม (ถวิล เกื้อกุลวงศ์. 2558. 94-114; อ้างอิงจาก มลิวัลย์ ฝิวคราม. 2549. การศึกษาองค์ประกอบแรงจูงใจในการเป็นนักกีฬาของสถาบันกีฬา 2549. หน้า 144) ได้แบ่งแรงจูงใจตามลักษณะความต้องการต่าง ๆ คือ

1. แรงจูงใจด้านความมั่นคง มักอยู่ในรูปของจิตสำนึกโดยจะเห็นจากการที่มนุษย์มีความต้องการความปลอดภัย ส่วนความมั่นคงในรูปของจิตใต้สำนึกนั้นเป็นสิ่งที่ได้พัฒนามาตั้งแต่เกิดโดยการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดที่จะทำให้เป็นคนที่มีจิตใจมั่นคงหรืออ่อนแอ

2. แรงจูงใจด้านสังคม เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคมจึงต้องมีการติดต่อสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีการอยู่ร่วมกันเพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมและได้รับการยกย่อง การที่บุคคลติดต่อสัมพันธ์กันนั้นมีใช้เพื่อมิตรภาพเพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับ ศรัทธา และเชื่อถือได้

3. แรงจูงใจด้านชื่อเสียงมีมากขึ้นในสังคมไทย โดยเฉพาะสังคมในระดับชนชั้นกลาง ความต้องการด้านชื่อเสียงเป็นการกำหนดขีดจำกัดของบุคคลอย่างหนึ่ง บุคคลบางคนจะมีความพึงพอใจกับชื่อเสียงในระดับเพื่อนหรือระดับชุมชน แต่บางคนอาจจะแสวงหาชื่อเสียงในระดับชาติหรือระดับโลก

4. แรงจูงใจด้านอำนาจถือเป็นศักยภาพแห่งอิทธิพลของบุคคล โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ อำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัว เช่น การที่บุคคลสามารถทำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามเพราะตำแหน่ง ส่วนบุคคลซึ่งมีอิทธิพลโดยบุคลิกภาพและพฤติกรรมแสดงว่าเป็นผู้มีอำนาจส่วนตัวแต่บุคคลบางประเภทเป็นเจ้าของอำนาจทั้ง 2 ประเภท คือ ทั้งอำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัว

5. แรงจูงใจด้านความสามารถ หมายถึง การควบคุมองค์ประกอบสิ่งแวดล้อมทั้งกายภาพและสังคม ความรู้สึกด้านความสามารถนี้เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับทัศนคติด้านความคาดหวัง บุคคลจะมีความสามารถหรือไม่ขึ้นอยู่กับความสำเร็จและความล้มเหลวในอดีต ถ้าความสำเร็จเหนือความล้มเหลวแล้วจะทำให้มองโลกในทางลบ บุคคลที่มีความรู้สึกด้านความสามารถต่ำจะไม่มีแรงจูงใจที่จะแสวงหาการทำนายใหม่ ๆ หรือทำการเสี่ยง บุคคลพวกนี้จะปล่อยให้สิ่งแวดล้อมบังคับควบคุมมากกว่าที่จะพยายามบังคับควบคุมสิ่งแวดล้อม

6. แรงจูงใจด้านความสำเร็จ เป็นแรงจูงใจที่เด่นชัดของมนุษย์ที่สามารถแยกออกจากความต้องการด้านอื่น ๆ ลักษณะอย่างหนึ่งของบุคคลที่มีแรงจูงใจด้านความสำเร็จจะมีความก้าวหน้าในการทำงาน เพราะว่าจะเป็นผู้สร้างสรรค์ให้งานสำเร็จ

7. แรงจูงใจด้านเงิน เป็นแรงจูงใจที่สลับซับซ้อนของมนุษย์ และสัมพันธ์กับความต้องการทุกประเภททุกระดับ คุณสมบัติที่เด่นชัดและสำคัญที่สุดของเงินคือเป็นตัวแทนในการแลกเปลี่ยน สิ่งที่เงินสามารถซื้อได้นั้นไม่ใช่ตัวเงินโดยตรงแต่เป็นคุณค่าของเงิน ตัวเงินนั้นไม่ได้มีความสำคัญแต่เป็นตัวแทนของความ ต้องการใด ๆ ที่บุคคลต้องการให้เป็นตัวแทน

สรุปได้ว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬานั้นมีบทบาทและความสำคัญเป็นอย่างมากในการที่จะกระตุ้นนักกีฬาให้มีความมุ่งมั่น พยายาม อดทน และพัฒนาตนเอง จนประสบผลสำเร็จตามที่ตั้ง เป้าหมายไว้ โดยสรุปแล้วแรงจูงใจในการเล่นกีฬานั้นสามารถแบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ได้ตั้งนี้ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรัก ความถนัด และสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านความก้าวหน้าในอนาคต

ประวัติกีฬาว่ายน้ำ

กีฬาว่ายน้ำ (Swimming) ถือเป็นศิลปะอย่างหนึ่ง เพราะมนุษย์สามารถว่ายน้ำได้ตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมนุษย์ที่ตั้งภูมิลำเนาอยู่ตามชายทะเล แม่น้ำ ลำคลอง และที่ราบลุ่มต่าง ๆ เช่น พวกเอสซีเรีย อียิปต์ กรีก และโรมัน มีการฝึกหัดว่ายน้ำกันมาตั้งแต่ก่อนคริสตกาล เพราะมีผู้พบภาพวาดเกี่ยวกับการว่ายน้ำในถ้ำบนภูเขาแถบทะเลทรายลิเบีย การว่ายน้ำในสมัยนั้นเพียงเพื่อให้สามารถว่ายน้ำข้ามไปยังฝั่งตรงข้ามได้ หรือเมื่อเกิดอุทกภัยน้ำท่วมป่าและที่อยู่อาศัยก็สามารถพาตัวไปในที่น้ำท่วมไม่ถึงได้อย่างปลอดภัย การว่ายน้ำได้มีวิวัฒนาการมาตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน แต่มีหลักฐานบันทึกไว้ไม่นานนัก Ralph thomas ให้ชื่อแบบว่ายน้ำที่มนุษย์ใช้ด้วยกันมาตั้งแต่เดิมว่า ฮิวแมน สโตรก (human stroke) นอกจากนี้พวกชนชาติสลาฟและพวกสแกนดิเนเวียรู้จักการว่ายน้ำอีกแบบหนึ่ง โดยใช้เท้าเคลื่อนไหวในน้ำคล้ายกับว่ายน้ำ หรือที่เรียกว่าฟล็อกคิก (flogkick) แต่วิธีการเคลื่อนไหวของท่าแบบนี้จะทำให้ว่ายน้ำได้ไม่เร็วนัก (Posted in. 2013: ออนไลน์)

การแข่งขันว่ายน้ำครั้งแรกได้จัดขึ้นที่ วูลวิช บาร์ท (Woolwich baths) ใกล้กับกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ เมื่อปี พ.ศ. 2416 การแข่งขันครั้งนั้นมีการแข่งขันเพียงแบบเดียวคือ แบบฟรีสไตล์ (free style) โดยผู้ว่ายน้ำแต่ละคนจะว่ายแบบใดก็ได้ ในการแข่งขันครั้งนี้ J. Arhur trudgen เป็นผู้ได้รับชัยชนะ โดยเขาได้ว่ายแบบเดียวกับพวกอินเดียนแดงในอเมริกาใต้ คือแบบยกแขนกลับเหนือน้ำ ซึ่งวิธีการว่ายน้ำของเขาได้กลายเป็นแบบที่ได้รับความนิยมมากจนได้ชื่อว่า ท่าว่ายน้ำแบบทรัดเจน (Trudgen stroke) ประชาชนชาวโลกได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับการว่ายน้ำเพิ่มมากขึ้น เมื่อเรือเอก Mathew webb ได้ว่ายน้ำข้ามช่องแคบอังกฤษจากเมืองโดเวอร์ คาเลียส เมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2418 โดยใช้เวลาทั้งสิ้น 21 ชั่วโมง 45 นาที ด้วยการว่ายแบบกบ (breast stroke) ความสำเร็จอันนี้ได้สร้างความพิศวงและตื่นเต้นไปทั่วโลก ต่อมาเด็กชาวอเมริกันชื่อ Gertude ederle ได้ว่ายน้ำข้ามช่องแคบอังกฤษ เมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2469 ทำเวลาได้ 14 ชั่วโมง 31 นาที โดยว่ายน้ำแบบท่าควดว (crawl stroke) จะเห็นได้ว่าในช่วงระยะเวลา 50 ปี กีฬาว่ายน้ำได้จัดเข้าไว้ในการแข่งขันโอลิมปิก เมื่อปี พ.ศ. 2436 และได้จัดการแข่งขันมาจนถึงปัจจุบัน ด้วยเหตุดังกล่าวกีฬาว่ายน้ำก็ได้รับความสนใจจากคนทั่วไป และถือเป็นส่วนหนึ่งของการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก มีการพัฒนากีฬาว่ายน้ำให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นเป็นลำดับ โดยมีผู้คิดแบบและประเภทของการว่ายน้ำเพื่อความสนุกสนาน และความตื่นเต้นใน

การแข่งขันมากขึ้น (Posted in. 2013: ออนไลน์) ต่อมาสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ได้จดทะเบียนสมาคมต่อกรมตำรวจเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2502 ผู้ดำรงตำแหน่งนายกสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทยคนแรกคือ พลเรือโท สวัสดิ์ ภูติอนันต์ ร.น. ในปีเดียวกันนี้สมาคมว่ายน้ำฯ ได้เข้าเป็นสมาชิกของสหพันธ์ว่ายน้ำนานาชาติ ในปี พ.ศ. 2504 รัฐบาลได้อนุมัติเงินงบประมาณจำนวน 10 ล้านบาท เพื่อก่อสร้างสระว่ายน้ำมาตรฐานขนาด ความยาว 50 เมตร กว้าง 25 เมตร พร้อมทั้งที่กระโดดน้ำ และอัฒจันทร์คนดูจำนวน 5,000 ที่นั่ง ณ บริเวณสนามกีฬาแห่งชาติ และเปิดใช้ในการแข่งขัน เมื่อวันที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2506 เรียกว่า สระว่ายน้ำโอลิมปิก (ปัจจุบันได้เปลี่ยนชื่อเป็นสระว่ายน้ำวิสุทธิธารมย์) และสมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ได้สมัครเข้าเป็นสมาชิกของสหพันธ์ว่ายน้ำแห่งเอเชียในปี พ.ศ. 2509 ต่อมาในปี พ.ศ. 2558 สมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย เปลี่ยนชื่อเป็น “สมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย” เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติของกีฬาแห่งประเทศไทย โดยใช้ชื่อย่อว่า ส.ว.ท. ชื่อภาษาอังกฤษ THAILAND SWIMMING ASSOCIATION ชื่อย่อนั้นก็คือ TSA ซึ่งในปัจจุบันได้มีกีฬาเพิ่มขึ้นจากเดิมเป็น กีฬาว่ายน้ำ กีฬากระโดดน้ำ กีฬาโปโลน้ำ กีฬาระบำใต้น้ำ กีฬาว่ายน้ำมาราธอน และกีฬาว่ายน้ำผู้สูงอายุ (Posted in. 2013: ออนไลน์)

ประวัติกีฬาว่ายน้ำในต่างประเทศ

การว่ายน้ำในสมัยก่อนจึงไม่มีรูปแบบที่แน่นอนตายตัว เป็นการว่ายน้ำแบบอิสระ (free style) โดยเฉพาะการว่ายน้ำเพื่อให้สามารถพยุงตนเองได้ โดยการถีบเท้าขึ้น-ลงใต้น้ำ พร้อมกับการใช้มือสองข้างพยุน้ำขึ้นลงสลับกัน ซึ่งต่อมามีชื่อเรียกว่า “ทำลูกหมาตกน้ำ” (dog paddle) จากนั้นก็เริ่มมีการพัฒนากีฬาวว่ายน้ำให้มีรูปแบบและลักษณะท่าทางการว่ายน้ำให้สะดวกและรวดเร็วขึ้น จนได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง โดยมีลำดับการพัฒนาและความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ พอสรุปได้ ดังนี้ (บ้านจอมยุทธ. 2543: ออนไลน์)

ปี ค.ศ. 1837 (พ.ศ. 2380) ได้มีการก่อตั้งสโมสรว่ายน้ำขึ้นในประเทศอังกฤษ และลักษณะท่าทางของการว่ายน้ำที่นิยมทั่วไปในขณะนั้น นิยมว่ายน้ำกันแบบกบ ซึ่งเป็นการเลียนแบบมาจากการว่ายน้ำของกบ

ปี ค.ศ. 1844 (พ.ศ. 2387) มีนักว่ายน้ำอเมริกัน 2 คน ชื่อ ฟลายอิง กัล (Flying Cul) และ โทแบคโค (Tobacco) ได้รับเชิญไปที่กรุงลอนดอน โดยสมาคมกีฬาอังกฤษในฐานะนักว่ายน้ำโดยการพลิกหน้าหายใจเพียงด้านเดียว ซึ่งก็คือ การว่ายน้ำในท่าขวด หรือที่รู้จักในชื่อท่าว่ายน้ำแบบครอว์ล (crawl stroke) ที่ได้รับความนิยมมากจนปัจจุบัน

ปี ค.ศ. 1875 (พ.ศ. 2418) นาวาเอกแมทธิว เวบบ์ (Matthew webb) ใช้ทำการว่ายน้ำแบบกบ ว่ายข้ามช่องแคบอังกฤษ โดยใช้เวลารว่ายน้ำทั้งหมด 21 ชั่วโมง 45 นาที ซึ่งผลแห่งความพยายามและความสำเร็จครั้งนั้น ทำให้กีฬาว่ายน้ำได้รับความนิยมมากขึ้น

ปี ค.ศ. 1896 (พ.ศ. 2439) ในการแข่งขันว่ายน้ำในกีฬาโอลิมปิก มีการแข่งขันเฉพาะท่าฟรีสไตล์เท่านั้น จนกระทั่งถึงปี ปี ค.ศ. 1900 (พ.ศ. 2443) จึงมีการบรรจุท่าว่ายน้ำแบบกรรเชียง (back stroke)

ปี ค.ศ. 1902 (พ.ศ. 2445) ผู้คนส่วนใหญ่หันมาให้ความสนใจและนิยมการว่ายน้ำแบบยกแขนสลับกันประกอบกับการเตะเท้าเพิ่มมากขึ้น สมัยนั้นเรียกการว่ายน้ำดังกล่าวว่า ครอว์ล (crawl) หรือท่าฟรีสไตล์ (free style) ในปัจจุบัน

ปี ค.ศ. 1908 (พ.ศ. 2451) สหพันธ์กีฬาว่ายน้ำระหว่างประเทศ หรือสหพันธ์ว่ายน้ำโลก มีชื่อเรียกย่อ ๆ ว่า FINA (Federation International De Nation A Meteur) ได้ถูกริเริ่มก่อตั้งขึ้นโดยประเทศอังกฤษ

ปี ค.ศ. 1935 (พ.ศ. 2478) การว่ายน้ำแบบกบได้ถูกบรรจุอยู่ในการแข่งขันสากลซึ่งเป็นการทดลองแข่งขัน ก่อนมีการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก จากการแข่งขันในครั้งนั้นปรากฏว่าการว่ายน้ำของชาวยุโรปสู้การว่ายน้ำของชาวเอเชีย (ชาวญี่ปุ่น) ไม่ได้ เนื่องจากชาวญี่ปุ่นสามารถดำน้ำได้นานกว่า ประกอบกับว่ายน้ำด้วยความรวดเร็ว ดังนั้น ชาวยุโรปจึงคิดหาหนทางป้องกันการว่ายน้ำของชาวญี่ปุ่น โดยตั้งกติกาห้ามดำน้ำ แต่ผู้ฝึกสอนชาวญี่ปุ่นก็ไม่ละความพยายามจึงได้คิดค้นท่าผีเสื้อขึ้น โดยการใช้เท้าถีบน้ำแบบกบแต่ยกแขนขึ้นแบบผีเสื้อแทนการว่ายน้ำใต้น้ำ และสามารถทำลายสถิติโลกลงได้อย่างงดงาม แต่นักว่ายน้ำชาวอเมริกันก็ได้มีใจในการทำลายสถิติ จึงคิดค้นท่าว่ายน้ำที่เลียนแบบผีเสื้อขาของชาวญี่ปุ่นด้วยการเตะเท้าคู่ คล้ายการสะบัดหางของปลาโลมา (dolphin kick) และความสำเร็จก็เป็นของชาวอเมริกันด้วยการลบสถิติของการว่ายน้ำแบบผีเสื้อขาบลงได้ในที่สุด

ปี ค.ศ. 1953 (พ.ศ. 2496) ได้มีการประชุมของสหพันธ์ว่ายน้ำโลกขึ้น มีการกำหนดเป็นมาตรฐานมาจนปัจจุบัน ซึ่งมีด้วยกัน 4 แบบ คือ

1. การว่ายน้ำแบบครอว์ล (crawl stroke) หรือท่าฟรีสไตล์ (free style)
2. การว่ายน้ำแบบกรรเชียง (back stroke)
3. การว่ายน้ำแบบกบ (breast stroke)
4. การว่ายน้ำแบบผีเสื้อ (butterfly stroke)

ประวัติกีฬาว่ายน้ำในประเทศไทย

สมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ได้จดทะเบียนสมาคมต่อกรมตำรวจเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2502 ผู้ดำรงตำแหน่งนายกสมาคมว่ายน้ำฯ คนแรกคือ พลเรือโท สวัสดิ์ ภูติอนันต์ ร.น. ในปีเดียวกันนี้สมาคมว่ายน้ำฯ ได้เข้าเป็นสมาชิกของสหพันธ์ว่ายน้ำนานาชาติ ในปี พ.ศ. 2504 ท่านอธิบดีกรมพลศึกษา นายกอง วิสุทธารมณ ได้ส่งข้าราชการไปศึกษาดูงานการก่อสร้างสระว่ายน้ำ และการพลศึกษา ณ ประเทศฟิลิปปินส์ ฮองกง ไต้หวัน และญี่ปุ่น เป็นเวลา 6 เดือน เพื่อนำความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้สร้างสระว่ายน้ำขนาดเท่ามาตรฐานสากลของกีฬาโอลิมปิก โดยรัฐบาลอนุมัติงบประมาณสร้าง 10 ล้านบาท เพื่อก่อสร้างสระว่ายน้ำมาตรฐาน ขนาดความยาว 50 เมตร กว้าง 25 เมตร ลึก 2 เมตร มีลู่ว่าย 9 ลู่ เปิดใช้ในการแข่งขัน เมื่อวันที่ 25 เมษายน 2506 เรียกว่า สระว่ายน้ำโอลิมปิก (ปัจจุบันได้เปลี่ยนชื่อเป็นสระว่ายน้ำวิสุทธารมณ) เพื่อเป็นเกียรติและเป็นอนุสรณ์สถานแด่ นายกอง วิสุทธารมณ อธิบดีกรมพลศึกษา ผู้ริเริ่มจัดสร้างขึ้น (Posted in. 2013: ออนไลน์)

ในปี พ.ศ. 2548 สมาคมว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทยเปลี่ยนชื่อเป็น “สมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย” ชื่อย่อ ส.ว.ท. ชื่อภาษาอังกฤษ THAILAND SWIMMING ASSOCIATION ชื่อย่อนั้นก็คือ “TASA” สมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย (ส.ว.ท.) เป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุนการเล่นกีฬาว่ายน้ำ กีฬากระโดดน้ำ กีฬาระบำใต้น้ำ แบบสวยงาม ทั้งสระที่มีขนาด 50 เมตร และสระที่มีขนาด 25 เมตร ที่นิยมจัดการแข่งขัน ส่วนระดับนานาชาติก็มีการจัดการแข่งขันในระดับซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ โอลิมปิก ชิงแชมป์โลก ระดับเยาวชนก็มีรายการซีเอจกรุป เอเซียเอจกรุป กีฬาว่ายน้ำนักกีฬาเอเชียน เป็นต้น ในปัจจุบันกีฬาว่ายน้ำในประเทศไทยได้รับความสนใจจากประชาชนมากยิ่งขึ้น และที่น่าสนใจอย่างยิ่ง นั่นก็คือประกอบกับกระทรวงศึกษาธิการได้บรรจุกีฬาว่ายน้ำไว้ในหลักสูตรเกือบทุกระดับ บางโรงเรียนได้บรรจุไว้ในกีฬาพลศึกษาทุกระดับประถมไปจนถึงมัธยม มีการจัดกิจกรรมการแข่งขันตลอดทั้งปี บรรจูลงในการแข่งขันระดับประเทศ คือ กีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ กีฬาชิงแชมป์ประเทศไทย ทั้งสระ 50 เมตร สระ 25 เมตร ดังนั้น จึงเป็นการดีที่ได้เรียนกีฬาชนิดนี้มาตั้งแต่เด็กจะทำให้เด็ก ๆ มีการเอาตัวรอดจากอันตรายทางน้ำได้ เช่น การจมน้ำ

ในปี พ.ศ. 2558 สมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทยเปลี่ยนชื่อเป็น “สมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย” เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติของการเล่นกีฬาแห่งประเทศไทย โดยใช้ชื่อย่อว่า ส.ว.ท. ชื่อภาษาอังกฤษ THAILAND SWIMMING ASSOCIATION ชื่อย่อนั้นก็คือ TSA ซึ่งในปัจจุบันได้มีกีฬาเพิ่มขึ้นจากเดิมเป็น กีฬาว่ายน้ำ กีฬากระโดดน้ำ กีฬาโปโลน้ำ กีฬาระบำใต้น้ำ กีฬาว่ายน้ำมาราธอน และกีฬาว่ายน้ำผู้สูงอายุ (สมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย. 2562: ออนไลน์)

ภาคกลาง 2

ในปี พ.ศ. 2558 นายรังสรรค์ ศรีวรศาสตร์ ปลัดกระทรวงการคลัง ได้รับการเลือกตั้งจากสโมสรสมาชิกกีฬาว่ายน้ำทั่วประเทศไทย ให้เป็นนายกสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย และได้มีนโยบายการบริหารงานให้คล้ายกับการกีฬาแห่งประเทศไทย โดยให้แบ่งออกเป็น 6 ภาค ได้แก่ ภาคกลาง 1 ภาคกลาง 2 ภาค 3 ภาค 4 ภาค 5 และกรุงเทพมหานคร โดยกำหนดให้แต่ละภาคเลือกตั้งประธานและคณะกรรมการดำเนินงาน เพื่อรองรับนโยบายการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรของสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย โดยกำหนดให้มีระยะเวลา 2 ปีต่อวาระ สามารถดำรงตำแหน่งที่วาระก็ได้ตามสมควรของคณะกรรมการภาค ในส่วนของภาคกลาง 2 นายมนูญ ขวัญเมือง ได้รับการเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธาน ภาคกลาง 2

ต่อมาในปี พ.ศ. 2560 พลเอกประวิตร วงศ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรี ได้รับการเลือกตั้งจากสโมสรสมาชิกกีฬาว่ายน้ำทั่วประเทศไทย ให้เป็นนายกสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย และได้สานต่อนโยบายการบริหารงานของแต่ละภาคให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยกำหนดจัดกิจกรรมโครงการว่ายน้ำเพื่อชีวิต โครงการพัฒนาทักษะและสปีดเทรนนิ่งกีฬาว่ายน้ำ (swim camp) โครงการ Swim According to Idols โครงการอบรม/สัมมนาผู้ฝึกสอน โครงการอบรมและสัมมนาผู้ตัดสินและโครงการจัดการแข่งขันชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยของแต่ละภูมิภาค ในส่วนของ ภาคกลาง 2 นายสมชาย แก้วนวล ได้รับการเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธาน ภาคกลาง 2 เพื่อให้การบริหารงานเกิดประสิทธิภาพ ได้จัดให้มีการเงินสนับสนุนการแข่งขันแก่นักกีฬาและผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำที่ได้รับการคัดเลือกจากสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย เข้าร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติในนามทีมชาติไทย เป็นจำนวนเงินคนละ 2,000 บาท ต่อการแข่งขันหนึ่งครั้ง เพื่อเป็นขวัญกำลังใจให้นักกีฬาและผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 นอกจากนี้ ยังจัดให้มีศูนย์ฝึกกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ณ สระว่ายน้ำโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อเป็นศูนย์กลางของภาคกลาง 2 ในการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะและเทคนิคของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ชวพงษ์ เมธีธรรมวัฒน์ (2553: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 (พ.ศ. 2549) จังหวัดสุพรรณบุรี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลและเปรียบเทียบแรงจูงใจ

ของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 (พ.ศ. 2549) จังหวัดสุพรรณบุรี ที่สังกัดทีมจังหวัดต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 จำนวน 154 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีค่าความเชื่อมั่นเป็นสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .89 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (Scheffe postshot comparison) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล คือ นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 (พ.ศ. 2549) จังหวัดสุพรรณบุรี มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอล ของนักกีฬาซอฟท์บอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 (พ.ศ. 2549) จังหวัดสุพรรณบุรี นักกีฬาซอฟท์บอลที่สังกัดทีมจังหวัดต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลในภาพรวม ส่วนด้านความท้าทายและความคิดในการตัดสินใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กฤษฎา พุ่มพิน (2554: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจของบุคลากรกีฬาตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันตะกร้ออาชีพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจของบุคลากรกีฬาตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันเซปักตะกร้ออาชีพ รายการไทยแลนด์ลีก และตะกร้อลอดห่วงอาชีพ เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 286 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ความถี่ ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัย พบว่า บุคลากรกีฬาตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันตะกร้ออาชีพมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ยกเว้นด้านรายได้และผลประโยชน์อยู่ในระดับมาก แรงจูงใจของบุคลากรกีฬาตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันตะกร้ออาชีพระหว่างรายการไทยแลนด์ลีกกับตะกร้อลอดห่วงอาชีพ พบว่า ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านรายได้และผลประโยชน์ พบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรายุธ รักภู (2554: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 จำนวน 280 คน แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน 146 คน เพศหญิง จำนวน 134 คน และเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .89 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ทดสอบค่าที่ (t-test) วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของแอลเอสดี (LSD) ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 มีแรงจูงใจในระดับมาก
2. แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 ระหว่างเพศชายและเพศหญิง มีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา ไม่แตกต่างกัน
3. แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 ที่มีประสบการณ์ต่างกันในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ มีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาไม่แตกต่างกัน
4. แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 ที่มีประเภทการแข่งขันต่างกัน มีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา ไม่แตกต่างกัน

ธีรวุฒิ พรหมจรรย์ (2556: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของ นักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสีสามัคคี ครั้งที่ 37 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็น นักกีฬาระดับมัธยมศึกษาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสีสามัคคี ครั้งที่ 37 จำนวน 285 คน ซึ่งได้มา โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างไม่เป็นสัดส่วน (non-proportional stratified random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสีสามัคคี ครั้งที่ 37 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91 วิเคราะห์ ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที่ (t-test independent) ผลการวิจัย พบว่า

1. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสีสามัคคี ครั้งที่ 37 โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.12$, $SD=.41$)
2. ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสีสามัคคี ครั้งที่ 37 ระหว่างนักกีฬาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักกีฬาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่แตกต่างกัน

ภัทรดนัย ประสานตรี (2556: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ของนักกีฬาบาสเกตบอล ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40 กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40 รวมทั้งสิ้นจำนวน 240 คน เป็นชายจำนวน 144 คน เป็นหญิงจำนวน 96 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างเป็นสัดส่วน (proportional stratified random sampling) เครื่องมือ

ที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัย พบว่า

1. แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอล ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40 โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอล ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40

2.1 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอล ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40 จำแนกตามตัวแปรเพศ พบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ไม่แตกต่างกัน

2.2 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอล ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40 จำแนกตามประสบการณ์ในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล พบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ไม่แตกต่างกัน

กษมา สุขุมาลจันทร์ (2560: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซกเกะเยอของนักกีฬาซกเกะเยอที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 32 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกของนักกีฬาซกเกะเยอที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 32 2) เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซกเกะเยอของนักกีฬาซกเกะเยอที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 32 จำแนกตามประสบการณ์การแข่งขัน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักกีฬาซกเกะเยอที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 32 จำนวน 204 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซกเกะเยอของนักกีฬาซกเกะเยอในกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 32 มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับแรงจูงใจเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

ผลการวิจัย พบว่า

1. แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซกเกะเยอของนักกีฬาซกเกะเยอในกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 32 ด้านแรงจูงใจภายนอกอยู่ในระดับมาก ด้านแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับมาก

2. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซัคเกอร์ระหว่างนักกีฬาหญิงกับนักกีฬาชาย พบว่า ด้านแรงจูงใจภายในมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซัคเกอร์ระหว่างนักกีฬาที่มีประสบการณ์การแข่งขันต่างกัน พบว่า ด้านแรงจูงใจภายในมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สาธิตย์ เอี่ยมผู้ช่วย (2560: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งมีขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ (1) ศึกษา ทฤษฎี เอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (2) สร้างต้นร่างแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬา แฮนด์บอล ของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (3) นำต้นร่าง แบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำ ปรับปรุง ตรวจสอบความครอบคลุมความ เหมาะสม (4) หากคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้ 1) หากคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน จากการเลือกแบบเจาะจง โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องความคิดเห็น (IOC) 2) หากคุณภาพด้านความเที่ยงของเครื่องมือวิจัย จากนักกีฬาแฮนด์บอล จำนวน 30 คน ประชากร ในการวิจัย ได้แก่ นักกีฬาแฮนด์บอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสถาบันการพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 41 จำนวน 242 คน ชาย 161 คน หญิง จำนวน 81 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .96 แบบสอบถามดังกล่าว ประกอบด้วย 2 ด้าน คือ (1) ด้านแรงจูงใจภายใน (2) ด้านแรงจูงใจภายนอก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ การแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบัน การพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีแรงจูงใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .52 ด้านแรงจูงใจภายในมีแรงจูงใจระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .45 ด้านแรงจูงใจภายนอกมีแรงจูงใจระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92

ยุทธการ ขาววรรณ (2552: บทคัดย่อ) การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ศึกษาแรงจูงใจในการ เลือกเล่นกีฬาเรือพายในประเทศไทย โดยการใช้แบบสอบถามแบบสำรวจรายการ โดยมีเกณฑ์ความ

คิดเห็น 5 ระดับ นักกีฬาเรือพาย จำนวน 82 คน เป็นหญิง 43 คน ชาย 39 คน อายุระหว่าง 12–25 ปี เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 38 ณ จังหวัดตรัง ระหว่างวันที่ 9-19 กันยายน 2552 ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นที่ระดับเกณฑ์มาก (คะแนน 3.15–4.50) ประกอบด้วยความคิดเห็น 1) ด้านความสนใจและความเชื่อ 2) ด้านสุขภาพ 3) ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง 4) ด้านเกียรติยศชื่อเสียง 5) ด้านความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬาเรือพาย ส่วนความคิดเห็นด้านรายได้และผลประโยชน์ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง แรงจูงใจในระดับเกณฑ์มากนี้นักกีฬามีความเชื่อว่าการเล่นเรือพายทำให้ร่างกายแข็งแรง อุดหนุนเพิ่มขึ้น และทำให้มีสมรรถภาพทางกายดีขึ้น นอกจากนี้จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง ได้รับเหรียญรางวัลและได้รับสิทธิพิเศษต่าง ๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม และการศึกษา หน้าที่การงานในอนาคต

ในด้านความแตกต่างกันระหว่างความคิดเห็นของเพศหญิงและชาย มีประเด็นที่เพศชายมีแรงจูงใจระดับปานกลางในด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง ด้านความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬา ทั้งนี้ น่าจะเป็นเหตุที่เพศชายมีความเชื่อมั่นในตนเองในด้านความสามารถและการพัฒนาตนเองได้ ทำให้ไม่กังวลในเรื่องความมั่นคงในอนาคตของตนเอง ไม่ได้ให้ความสำคัญยึดติดกับลาภยศชื่อเสียง ต่างจากเพศหญิงที่ตามพฤติกรรมปกติทั่วไปให้ความสำคัญในด้านความมั่นคงของชีวิตและครอบครัวในการครองตนในสังคมไทย นอกจากนี้นักกีฬาส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีและมัธยมศึกษา ในการเลือกเล่นกีฬาเรือพายเป็นช่องทางหนึ่งที่ทำให้นักกีฬามีโอกาสได้รับทุนการศึกษา และเป็นช่องทางในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เมื่อสำเร็จการศึกษาก็จะสามารถประกอบอาชีพได้

จักรดาว โปธิแสน (2552: บทคัดย่อ) การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยใช้วิธีการเชิงคุณภาพ ร่วมด้วย มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาคนพิการทีมชาติไทยและเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬาคนพิการทีมชาติไทยระหว่างกีฬาประเภทบุคคลและกีฬาประเภททีม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) ตามคุณลักษณะที่กำหนด (criterion sampling) นักกีฬาคนพิการทีมชาติไทยประเภทบุคคล จำนวน 7 คน และประเภททีมจำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแรงจูงใจ ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (semi structured interview) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความลึกซึ้งมากขึ้นทางสถิติที่ระดับ .05 โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาคนพิการทีมชาติไทย ทั้งประเภทบุคคลและประเภททีม มีลักษณะแรงจูงใจในการเล่นกีฬาไม่แตกต่างกัน โดยเป็นแบบ

ภายในมากกว่าภายนอก ยกเว้นในด้านความรู้แจ้งเท่านั้น ที่มีลักษณะแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเป็นแบบภายนอกมากกว่าภายใน และเมื่อเปรียบเทียบลักษณะของแรงจูงใจในส่วนของข้อมูลในการสัมภาษณ์ กิ่งโครงสร้าง ผลการวิจัยก็สอดคล้อง และไปในทิศทางเดียวกัน ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ลักษณะของแรงจูงใจของนักกีฬาคนพิการทีมชาติไทย เช่นเดียวกับนักกีฬาคนปกติที่ศึกษามาก่อนหน้านี้

ชาญยุทธ รัตนมงคล (2552: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 รวมทั้งสิ้นจำนวน 200 คน เป็นชายจำนวน 100 คน เป็นหญิงจำนวน 100 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจโดยรวม ของการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ที่ได้รับ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีแรงจูงใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 (SD. = .49)

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

2.1 เปรียบเทียบระหว่างเพศ นักกีฬาบาสเกตบอลที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักกีฬาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอล ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างตัวแทนภาค นักกีฬาบาสเกตบอลตัวแทนแต่ละภาค มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอล ไม่แตกต่างกัน

2. งานวิจัยในต่างประเทศ

Am orase; & Home (1995: 20) ได้ทำการทดสอบแรงจูงใจภายในในระยะยาวของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรก โดยศึกษาประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนและสถานภาพทางการศึกษา โดยมีจุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนและสถานภาพทางการศึกษาว่า

สามารถทำนายความเปลี่ยนแปลงแรงจูงใจภายในของนักกีฬามหาวิทยาลัยปีแรกได้หรือไม่ การให้ตอบแบบสอบถามได้ดำเนินการทั้งก่อนและหลังฤดูกาลแข่งขันกับนักกีฬา จำนวน 76 คน ผลการวิเคราะห์ พบว่า ลักษณะการฝึกแบบเผด็จการพร้อมทั้งมีพฤติกรรมตอบสนองอย่างรุนแรงมีผลต่อการสนับสนุนอย่างมาก ทำให้แรงจูงใจภายในลดลง และสถานภาพทางการศึกษาไม่มีผลต่อแรงจูงใจ

Karussanu; & Roberts (1995: 57) ได้ศึกษา แรงจูงใจในกิจกรรมพลศึกษา โดยเฉพาะในแง่บทบาทของบรรยากาศเสริมแรงจูงใจ แรงจูงใจภายใน และประสิทธิภาพของตนเอง การศึกษานี้ได้วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศเสริมแรงจูงใจ แรงจูงใจภายใน และประสิทธิภาพของตนเองในกิจกรรมพลศึกษา และเพื่อค้นหาบทบาทของการกำหนดเป้าหมายชัดเจนและบรรยากาศเสริมแรงจูงใจภายในที่มีต่อระดับแรงจูงใจภายในและประสิทธิภาพของตน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษานักเรียนจำนวน 247 คน ที่ลงทะเบียนและเข้าร่วมเรียนเทนนิสระดับพื้นฐาน แบบสอบถามนั้นเกี่ยวกับเป้าหมายของการเล่นกีฬา บรรยากาศที่ช่วยเสริมความต้องการเรียน ดัชนีชี้ถึงแรงจูงใจภายใน ประสิทธิภาพและความสามารถของตนเองที่มีครูชี้แนะจะทำให้ให้นักเรียนสนุกสนาน มีความพยายามพัฒนาความสามารถ เมื่อมีการเรียนการสอนโปรแกรม แบคแฮนด์ และวอลเลย์ ในช่วงที่ให้นักเรียนแสดงหากมีความตั้งใจจะให้ได้ แต่ในทางชี้แนะและสาธิต การตั้งเป้าหมายทางอารมณ์ แสดงว่ามีแรงจูงใจภายในขณะที่บรรยากาศเสริมแรงจูงใจที่รับรู้โดยจะแสดงประสิทธิภาพได้ จะเห็นได้ว่าการแยกแยะช่วงชี้แนะช่วงแสดงออกจากกัน จะมีผลต่อแรงจูงใจของนักเรียนในการทำกิจกรรมพลศึกษา

White; & Sally. (1996: 4-18) ได้ศึกษา ความเกี่ยวข้องของเพศที่มีผลกระทบต่อทางการกีฬา และแรงจูงใจที่ส่งผลถึงเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬา ซึ่งใช้แบบสอบถามเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬาในการทดสอบ และอธิบายถึงความแตกต่างของ เจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬา (TEOSQ) ผลการศึกษา พบว่า เยาวชนที่มีความสามารถสูงในการแข่งขันคือกลุ่มวิทยาลัย มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตัวเองกลุ่มอื่น ๆ และพบว่าเพศชายมีเจตคติเกี่ยวกับตนเองสูงกว่าเพศหญิง และเพศมีผลต่อระดับความสามารถในการแข่งขัน ปรากฏจากคะแนนเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานมีความมั่นคงต่อเจตคติซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงออกถึงเจตคติสู่ความสำเร็จและเป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬา

Vincent; & Charles (1997: A-109) ได้ศึกษา แรงจูงใจในการเข้าร่วมแข่งขันฟุตบอล ในโรงเรียน และระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาชาย 52 คน นักกีฬาหญิง 46 คน โดยการใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษา พบว่า นักกีฬาที่เข้าร่วมเพราะต้องการความสนุกสนาน ปรับปรุงทักษะให้ดีขึ้น และการมีเพื่อนใหม่ นักกีฬาชายที่เข้าร่วมเพราะต้องการมีสมรรถภาพร่างกายที่ดีตามแบบฉบับ

ของนักกีฬาฟุตบอล ตรงกันข้ามกับนักกีฬาหญิงไม่ได้สนใจเรื่องสมรรถภาพร่างกายหรือเรื่องของชัยชนะ มากไปกว่าเรื่องการมีเพื่อนในทีม

Salguero; et al. (2004: 249) ได้ทำการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วม กิจกรรมและการรับรู้ความสามารถทางกายของนักกีฬาว่ายน้ำชายประเทศสเปน จำนวน 428 คน ประกอบด้วย นักกีฬาชาย 204 คน และนักกีฬาหญิง 224 คน อายุระหว่าง 8-22 ปี แบ่งการรับรู้ ความสามารถของนักกีฬาชายออกเป็น 3 ระดับ ต่ำ กลาง และสูง โดยใช้แบบทดสอบแรงจูงใจในการ เข้าร่วมกิจกรรม มีจำนวนข้อคำถามที่เป็นเหตุผลสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 32 ข้อ แต่ละข้อ ให้คะแนนแบบประเมินค่า 3 ระดับ 3 เท่ากับความสำคัญ 2 เท่ากับความสำคัญบ้าง 1 เท่ากับไม่สำคัญ โดยแบบสอบถามนี้ถูกแบ่งออกเป็น 7 ด้าน คือ ด้านสุขภาพ ด้านความสนุกและเป็นสมาชิก ด้านสถานภาพ ด้านการปลดปล่อยพลังงาน และแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถทางกาย (the perceived physical ability scale: PPA) จำนวน 10 ข้อ มี 6 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุดจนถึงไม่เห็นด้วยมากที่สุด ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านการแข่งขันหรือทักษะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยของ PPA สูงกว่า กลุ่มที่อยู่ระดับกลางและระดับต่ำทุกด้านของแรงจูงใจ และพบความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำระหว่าง แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการรับรู้ความสามารถทางกายของนักกีฬา 6 ด้าน ยกเว้นความสนุก หรือด้านสัมพันธ์ภาพ แรงจูงใจระหว่างชายกับหญิง มีความแตกต่างในด้านเพื่อความสนุกสนานหรือ สัมพันธ์ภาพ ด้านบุคคลอื่น ๆ ที่มีความสำคัญกับตัวเอง และด้านสถานภาพ

Jennifer (2005: 839) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบแรงจูงใจภายในระหว่างนักกีฬาระดับ เยาวชน 2 กลุ่ม ผลการศึกษา พบว่า สำหรับตัวบุคคลแล้วเพื่อที่จะเรียนรู้และปฏิบัติทักษะการเคลื่อนไหว ซึ่งคาดหวังไว้ว่า พวกเขาจะไม่เพียงแต่บรรลุระดับความเข้าใจเฉพาะด้าน เช่น กระบวนการรับรู้ แต่พวกเขายังต้องทะนุบำรุงรักษาระดับของความสนใจหรือความกระตือรือร้น สิ่งต่อไปนี่ก็คือ การเปรียบเทียบที่ได้รับการออกแบบมาเพื่อประมวลผลการกระทำของคำสั่งในเรื่องแรงจูงใจภายใน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การศึกษาครั้งนี้ได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลอันดับรองลงมาเพื่อกำหนดว่าแรงจูงใจ ภายในที่ได้จากแบบทดสอบที่มีพื้นฐานทางด้านทัศนคตินั้นแตกต่างกัน ในกลุ่มของผู้เล่นฮอกกี้ส่วนน้อย ที่ได้รับการฝึกสอนถึงเรื่องมโนคติ (ความคิด) และยอมให้มีการตรวจเช็คร่างกาย กับกลุ่มของผู้เล่น กีฬาสมาคมฮอกกี้ที่ไม่อนุญาตให้มีการตรวจเช็คร่างกาย แม้ผลลัพธ์ต่าง ๆ ได้บ่งชี้ว่ามีความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญในส่วนแรงจูงใจภายในระหว่างสองกลุ่มดังกล่าว นักวิจัยได้แนะนำว่า การศึกษาวิจัย ต่าง ๆ ในอนาคตควรพิจารณาบันทึกต่าง ๆ มากมายและมีอิทธิพลต่าง ๆ ที่มีให้ บางอย่างก็รวมถึง พลังของทีม ตารางการเล่นและการฝึกซ้อม จำนวนของเวลาที่ใช้เล่น วิธีการสั่ง เช่นเดียวกับโครงสร้าง

ต่าง ๆ ทางจิตวิทยา เช่น ความคิดที่จะสะท้อนตนเอง การบรรลุนิติภาวะ ด้านการรับรู้ อายุ เรื่องราวต่าง ๆ ทางสังคม

สรุปได้ว่า จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่า แรงจูงใจมีส่วนสำคัญโดยตรงต่อพฤติกรรมของบุคคล ทั้งนี้ก็เพื่อตอบสนองความต้องการต่าง ๆ ให้บรรลุผลสำเร็จตามที่วางไว้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายนํ้าจะเป็นประโยชน์ในการให้การสนับสนุน ส่งเสริม เตรียมความพร้อมของนักกีฬาทั้งการฝึกซ้อมและการแข่งขันต่อไป

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักกีฬาว่ายน้ำของชมรมและสโมสรกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ที่จดทะเบียนสโมสรสมาชิกกับสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย โดยมีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างต้นร่างแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
3. นำต้นร่างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำ ปรับปรุง ตรวจสอบ

ความครอบคลุม ความเหมาะสม

4. การหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

4.1 คุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน โดยการเลือกแบบเจาะจง โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องความคิดเห็น (IOC)

4.2 คุณภาพด้านความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัย ได้แก่ นักกีฬาว่ายน้ำชมรมและสโมสรในเขตภาคกลาง 1 และไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 แบบสอบถามดังกล่าวประกอบด้วย 6 ด้าน คือ 1) ด้านสุขภาพอนามัย 2) ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ 3) ด้านรายได้และผลประโยชน์ 4) ด้านเกียรติยศชื่อเสียง 5) ด้านความก้าวหน้าในอนาคต 6) ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สูตรของครอนบาช (Cronbach)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักกีฬาว่ายน้ำของชมรมและสโมสรกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ที่จดทะเบียนสโมสรสมาชิกกับสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย จากชมรมและสโมสรกีฬาว่ายน้ำ 22 แห่ง จำนวน 498 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักกีฬาว่ายน้ำของชมรมและสโมสรกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ที่จดทะเบียนสโมสรสมาชิก กับสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย จากชมรมและสโมสรกีฬาว่ายน้ำ 22 แห่ง โดยใช้การสุ่มแบบ เฉพาะเจาะจง (purposive random sampling) ในช่วงอายุระหว่าง 11–18 ปี เพศชายและเพศหญิง จำนวน 301 คน

ตาราง 3.1 จำนวนประชากร

ประชากร (ชมรมและสโมสรกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2)	จำนวน (คน)
1. ชมรมว่ายน้ำโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี	72
2. ชมรมว่ายน้ำโรงเรียนนาคประสิทธิ์	61
3. สโมสรว่ายน้ำ HUA HIN SWIMMING CLUB	38
4. สโมสรว่ายน้ำโรงเรียนตรุณาราชบุรี	27
5. สโมสรว่ายน้ำโรงเรียนอนุบาลนครปฐม	24
6. ชมรมว่ายน้ำเยาวชนโพธาราม	24
7. ศูนย์ฝึกกีฬากรมการทหารช่าง	21
8. สโมสรว่ายน้ำเทศบาลเมืองท่าเรือพระแท่น	20
9. ชมรมว่ายน้ำหน้าพระลาน	16
10. สโมสรโรงเรียนนครสวรรค์	15
11. ชมรมว่ายน้ำกีฬากรุงเก่า	15
12. ชมรมว่ายน้ำเยาวชนราชบุรี	15
13. ชมรมว่ายน้ำกรมยุทธศึกษาทหารเรือ	15
14. ชมรมว่ายน้ำบ้านเด็กคิดดี	15
15. ชมรมว่ายน้ำจังหวัดกาญจนบุรี	15
16. ชมรมว่ายน้ำโรงเรียนสาธิต ม.เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน	15
17. ชมรมว่ายน้ำโรงเรียนวังไกรก้งกล	15
18. สโมสรชล-ตะวัน	15
19. ชมรมว่ายน้ำสระบุรี	15

20. ชมรมว่ายน้ำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	15
21. ชมรมว่ายน้ำอูธรณประดิษฐ์	15
22. สโมสรโรงเรียนท่าม่วงราษฎร์บำรุง	15
รวม	498

ตาราง 3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง (ชมรมและสโมสรกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2)	อายุ 11-18 ปี (จำนวนคน)
1. ชมรมว่ายน้ำโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี	63
2. ชมรมว่ายน้ำโรงเรียนนาคประสิทธิ์	41
3. สโมสรว่ายน้ำ HUA HIN SWIMMING CLUB	27
4. สโมสรว่ายน้ำโรงเรียนตรุณาราชบุรี	16
5. สโมสรว่ายน้ำโรงเรียนอนุบาลนครปฐม	14
6. ชมรมว่ายน้ำเยาวชนโพธาราม	14
7. ศูนย์ฝึกกีฬากรมการทหารช่าง	13
8. ชมรมว่ายน้ำโรงเรียนสาธิต ม.เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน	12
9. ชมรมว่ายน้ำโรงเรียนวังไกรกังกกล	12
10. สโมสรว่ายน้ำเทศบาลเมืองท่าเรือพระแท่น	11
11. สโมสรชล-ตะวัน	10
12. ชมรมว่ายน้ำหน้าพระลาน	9
13. ชมรมว่ายน้ำสระบุรี	9
14. ชมรมว่ายน้ำอูธรณประดิษฐ์	9
15. สโมสรโรงเรียนนครสวรรค์	8
16. ชมรมว่ายน้ำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	6

17. ชมรมว่ายน้ำกีฬากรุงเทพ	5
18. ชมรมว่ายน้ำเยาวชนราชบุรี	5
19. ชมรมว่ายน้ำกรมยุทธศึกษาทหารเรือ	5
20. ชมรมว่ายน้ำบ้านเด็กคิดดี	4
21. ชมรมว่ายน้ำจังหวัดกาญจนบุรี	4
22. สโมสรโรงเรียนท่าม่วงราษฎร์บำรุง	4
รวม	301

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำรา และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลในเว็บไซต์ที่เชื่อถือได้ ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม แล้วจึงเขียนร่างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2

โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ

- 2.1 ด้านสุขภาพอนามัย จำนวน 13 ข้อ
- 2.2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ จำนวน 12 ข้อ
- 2.3 ด้านรายได้และผลประโยชน์ จำนวน 12 ข้อ
- 2.4 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำนวน 12 ข้อ
- 2.5 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต จำนวน 12 ข้อ
- 2.6 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำนวน 11 ข้อ

นำร่างข้อคำถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อคำถามในแต่ละข้อให้ชัดเจนและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3. นำต้นร่างแบบสอบถามที่ปรับปรุงเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำ

4. ตรวจสอบความครอบคลุม ความเหมาะสมของต้นร่างแบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 2 การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การหาคุณภาพเครื่องมือด้านความตรงเชิงเนื้อหา ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

คุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาต้นร่างแบบสอบถาม ซึ่งต้องมีคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่ง ดังต่อไปนี้

1.1 อดีตนักกีฬาว่ายน้ำทีมชาติไทย

1.2 เป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก หรือมีผลงานทางตำแหน่งทางวิชาการ ในสาขาจิตวิทยา สาขาพลศึกษา หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง

1.3 เป็นหรือเคยดำรงตำแหน่งผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำทีมชาติไทย ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา SEA GAMES, ASIAN AGE GROUPS, ASIAN GAMES, ASIAN INDOOR AND MATRIL ART, YOUTH OLYMPIC GAMES, OLYMPIC GAMES AND WORLD CHAMPIONSHIP

1.4 เป็นหรือเคยดำรงตำแหน่งผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำทีมชาติไทย เข้าร่วมการแข่งขันรายการอื่น ๆ ที่ FINA รับรองผลการแข่งขันนั้น ๆ

2. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อให้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ครอบคลุม สอดคล้องและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย พิจารณาจากดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) แต่ละข้อคำถาม โดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้อง ดังนี้

+1 แน่ใจว่าเนื้อหาสอดคล้องกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ

0 ไม่แน่ใจว่าเนื้อหาสอดคล้องกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ

-1 ไม่เห็นด้วยว่าเนื้อหาสอดคล้องกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ

ซึ่งผลการหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามต้องไม่ต่ำกว่า .60 โดยใช้สูตรการหาค่า ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรม

ΣR หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ถ้าดัชนี IOC ที่คำนวณได้มีค่าดัชนีมากกว่าหรือเท่ากับ .60 หมายถึง ข้อคำถามนั้นก็เป็นตัวแทนลักษณะของกลุ่มพฤติกรรมนั้น ถ้าข้อคำถามใดที่มีค่าดัชนีต่ำกว่า .60 ข้อคำถามนั้นจะถูกตัดออกไปหรือต้องนำไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้ดีขึ้น (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2553: 75)

3. ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาประเมินความสอดคล้อง โดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมาสร้างเป็นเครื่องมือประเมินแบบมาตราประมาณค่า 3 ระดับ (3-rating scales) ได้แก่ แน่ใจว่าสอดคล้อง ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง หรือเห็นว่าจะไม่สอดคล้อง ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ โดยผู้วิจัยได้กำหนดให้ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยในแต่ละด้าน ซึ่งได้กำหนดคะแนนในแต่ละข้อ จากนั้นจึงคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องหรือค่า IOC ได้ = .87

4. การหาคุณภาพเครื่องมือด้านความเชื่อมั่น (reliability) ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) กับนักกีฬาว่ายน้ำของชมรมและสโมสร ภาคกลาง 1 ที่มีช่วงอายุ 11-18 ปี เพศชายและเพศหญิง จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha) ของครอนบาช (cronbach) หาค่าความเชื่อมั่นได้ = .83 โดยใช้สูตรต่อไปนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{S_i^2} \right)$$

เมื่อ α หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบถาม

k หมายถึง จำนวนข้อของแบบสอบถาม

$\sum s_i^2$ หมายถึง ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถามแต่ละข้อ

S_i^2 หมายถึง ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบสอบถามทั้งฉบับ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

1. แบบสอบถามปัจจัยต่อแรงจูงใจสร้างมาจากนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักกีฬาว่ายน้ำ ชมรมและสโมสรอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ประชากรในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมา โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การหาค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของประชากร

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ

ภาคกลาง 2 โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน

1. ด้านสุขภาพอนามัย จำนวน 10 ข้อ
2. ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ จำนวน 10 ข้อ
3. ด้านรายได้และผลประโยชน์ จำนวน 10 ข้อ
4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำนวน 10 ข้อ
5. ด้านความก้าวหน้าในอนาคต จำนวน 10 ข้อ
6. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำนวน 10 ข้อ

มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ระดับปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของแรงจูงใจ โดยแปลความหมายเปรียบเทียบเกณฑ์ สูงสุดและต่ำสุด อันตรภาคชั้น 5 ชั้น ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	แปลความหมาย
4.21 - 5.00	หมายถึง มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด
3.41 - 4.20	หมายถึง มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก
2.61 - 3.40	หมายถึง มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง
1.81 - 2.60	หมายถึง มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย
1.00 - 1.80	หมายถึง มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำภาคกลาง 2 มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามเพิ่มเติมนอกเหนือจากคำถามตอนที่ 2

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อส่งหนังสือขอความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากชมรมและสโมสรกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ที่จดทะเบียนสโมสรสมาชิกกับสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย เพื่อขออนุญาตชมรมและสโมสร และขอความร่วมมือจากประชากรในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ประสานและนัดหมายกับผู้ฝึกสอนและนักกีฬาแต่ละชมรมและสโมสร เพื่อระบุวัน เวลา สถานที่ ในการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม
3. ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตัวเอง โดยผู้วิจัยทำการอ่านข้อคำถามให้ฟังทีละข้อพร้อมทั้งตอบข้อซักถามที่ผู้เข้าร่วมโครงการไม่เข้าใจหรือมีความสงสัยในการตอบ
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป
5. นำข้อมูลในตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามข้อเสนอแนะอื่น ๆ และความคิดเห็น มาวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามปลายเปิด โดยการสังเคราะห์เรียบเรียงภาษาให้ถูกต้อง นำมาเสนอในรูปแบบของความเรียง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำแบบสอบถามที่ได้มาประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสำหรับวิเคราะห์ข้อมูลทางพารามิเตอร์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย เพศ อายุ และประสบการณ์ จำนวน 301 คน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา หาค่าความถี่และค่าร้อยละ โดยเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ระหว่างเพศ ช่วงอายุ โดยทดสอบค่าที (t-test Independent)

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ระหว่างประสบการณ์ ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

5. ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอรายงานผลการวิจัยและผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษา ปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง ดังนี้

ตอนที่ 1 การหาค่าความถี่และร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย เพศ อายุ และประสบการณ์ จำนวน 301 คน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา หาค่าความถี่และค่าร้อยละ โดยเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ระหว่างเพศ ช่วงอายุ โดยทดสอบค่าที (t-test Independent)
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ระหว่างประสบการณ์ ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและแรงจูงใจด้านอื่นที่มีส่วนทำให้นักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 เลือกลงกีฬาว่ายน้ำ

สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

\bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย

SD แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที (t-test)
f แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบแบบค่าเอฟ (f-test)
p แทน	ค่าความน่าจะเป็น (probability)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การหาค่าความถี่และร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 4.1 ข้อมูลพื้นฐานจำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์

รายการ	ความถี่	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	191	63.45
หญิง	110	36.55
รวม	301	100.00
2. อายุของนักกีฬาว่ายน้ำ		
11-14 ปี	204	67.77
15-18 ปี	97	32.23
รวม	301	100.00
3. ประสบการณ์ของนักกีฬาว่ายน้ำ		
ระดับสโมสร	210	69.77
ระดับชาติ	88	29.23
ระดับนานาชาติ	3	1.00
รวม	301	100.00

จากตาราง 4.1 พบว่า ค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของนักกีฬาที่เป็นนักกีฬาว่ายน้ำภาคกลาง 2 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 301 คน เป็นนักกีฬาว่ายน้ำเพศชาย จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 63.45 นักกีฬาว่ายน้ำเพศหญิง จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 36.55 มีอายุระหว่าง 11-14 ปี จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 67.77 มีอายุระหว่าง 15-18 ปี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 32.23 ประสบการณ์การเล่นกีฬาว่ายน้ำ ระดับสโมสร จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ

69.77 ระดับชาติ จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 29.23 ระดับนานาชาติ จำนวน 3 คน คิดเป็น
ร้อยละ 1.00

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของ
นักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2

ตาราง 4.2 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ของเพศชายและเพศหญิง ด้านสุขภาพอนามัย

ด้านสุขภาพอนามัย	กลุ่มตัวอย่าง (n=301)		แปลผล
	\bar{x}	SD	
1. สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์	4.95	.22	มากที่สุด
2. สุขภาพจิตใจดี อารมณ์ดี คิดบวก	4.85	.35	มากที่สุด
3. ส่งเสริมบุคลิกภาพให้ดีขึ้น	4.81	.41	มากที่สุด
4. ฝึกความสัมพันธ์ของระบบประสาท	4.61	.62	มากที่สุด
5. มีความคล่องแคล่วว่องไวในการออกกำลังกาย	4.92	.28	มากที่สุด
6. มีความอดทนในการออกกำลังกาย	4.93	.25	มากที่สุด
7. ทำให้ร่างกายมีความยืดหยุ่นและความอ่อนตัวที่ดี	4.91	.29	มากที่สุด
8. ต้องการความท้าทายในการออกกำลังกาย	3.94	.61	มาก
9. ผ่อนคลายความตึงเครียด	4.26	.68	มากที่สุด
10. ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีสมาธิมากขึ้น	4.25	.74	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.64	.13	มากที่สุด

จากตาราง 4.2 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย ของเพศชายและเพศหญิง พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.64$, $SD=.13$) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ($\bar{X}=4.95$, $SD=.22$) มีความอดทนในการออกกำลังกาย ($\bar{X}=4.93$, $SD=.25$) และมีความคล่องแคล่วว่องไวในการออกกำลังกาย ($\bar{X}=4.92$, $SD=.28$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ ต้องการความท้าทายในการออกกำลังกาย ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีสมาธิมากขึ้น และผ่อนคลายความตึงเครียด

ตาราง 4.3 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านสุขภาพอนามัย เพศชาย

ด้านสุขภาพอนามัย	กลุ่มตัวอย่างเพศชาย (n=191)		แปลผล
	\bar{x}	SD	
1. สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์	4.95	.20	มากที่สุด
2. สุขภาพจิตใจดี อารมณ์ดี คิดบวก	4.85	.35	มากที่สุด
3. ส่งเสริมบุคลิกภาพให้ดีขึ้น	4.81	.39	มากที่สุด
4. ฝึกความสัมพันธ์ของระบบประสาท	4.63	.62	มากที่สุด
5. มีความคล่องแคล่วว่องไวในการออกกำลังกาย	4.93	.26	มากที่สุด
6. มีความอดทนในการออกกำลังกาย	4.93	.24	มากที่สุด
7. ทำให้ร่างกายมีความยืดหยุ่นและความอ่อนตัวที่ดี	4.90	.30	มากที่สุด
8. ต้องการความท้าทายในการออกกำลังกาย	3.99	.62	มาก
9. ผ่อนคลายความตึงเครียด	4.29	.68	มากที่สุด
10. ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีสมาธิมากขึ้น	4.21	.77	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.65	.13	มากที่สุด

จากตาราง 4.3 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย เพศชาย พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.65$, $SD=.13$) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ($\bar{X}=4.95$, $SD=.20$) มีความอดทนในการออกกำลังกาย ($\bar{X}=4.93$, $SD=.24$) และมีความคล่องแคล่วว่องไวในการออกกำลังกาย ($\bar{X}=4.93$, $SD=.26$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ ต้องการความท้าทายในการออกกำลังกาย ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีสมาธิมากขึ้น และผ่อนคลายความตึงเครียด

ตาราง 4.4 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านสุขภาพอนามัย เพศหญิง

ด้านสุขภาพอนามัย	กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง (n=110)		แปลผล
	\bar{x}	SD	
1. สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์	4.93	.26	มากที่สุด
2. สุขภาพจิตใจดี อารมณ์ดี คิดบวก	4.85	.35	มากที่สุด
3. ส่งเสริมบุคลิกภาพให้ดีขึ้น	4.82	.44	มากที่สุด
4. ฝึกความสัมพันธ์ของระบบประสาท	4.57	.61	มากที่สุด
5. มีความคล่องแคล่วว่องไวในการออกกำลังกาย	4.90	.30	มากที่สุด
6. มีความอดทนในการออกกำลังกาย	4.93	.26	มากที่สุด
7. ทำให้ร่างกายมีความยืดหยุ่นและความอ่อนตัวที่ดี	4.93	.26	มากที่สุด
8. ต้องการความท้าทายในการออกกำลังกาย	3.99	.62	มาก
9. ผ่อนคลายความตึงเครียด	4.22	.68	มากที่สุด
10. ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีสมาธิมากขึ้น	4.30	.70	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.63	.14	มากที่สุด

จากตาราง 4.4 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย เพศหญิง พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} =4.63, SD=.14) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ (\bar{x} =4.93, SD=.26) มีความอดทนในการออก

กำลังกาย ($\bar{X}=4.93$, $SD=.26$) และมีความคล่องแคล่วว่องไวในการออกกำลังกาย ($\bar{X}=4.90$, $SD=.30$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ ต้องการความท้าทายในการออกกำลังกาย ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีสมาธิมากขึ้น และผ่อนคลายความตึงเครียด

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ
ภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

เพศ	n	\bar{x}	SD	t	P
ชาย	191	4.65	.13	1.26	.80
หญิง	110	4.63	.14		

* P < .05

จากตารางที่ 4.5 พบว่า การทดสอบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.6 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ เพศชายและเพศหญิง

ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ	กลุ่มตัวอย่าง (n=301)		แปลผล
	\bar{x}	SD	
1. มีความสนใจในกีฬาว่ายน้ำตั้งแต่เด็ก	4.14	.42	มากที่สุด
2. ต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬาว่ายน้ำ	4.69	.57	มากที่สุด
3. ได้รับความรักและความสนใจจากบิดามารดา	4.79	.55	มากที่สุด
4. ได้รับความรักและความสนใจจากผู้ฝึกสอน	4.85	.47	มากที่สุด
5. ได้มีโอกาสชมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำในระดับต่าง ๆ	4.86	.48	มากที่สุด
6. ได้รับความรักและความสนใจในสถานศึกษา และสถานที่ทำงาน	3.85	.49	มาก
7. ได้รับความรักและความสนใจจากบุคคลในวงการกีฬา	3.97	.62	มาก
8. มีความถนัดในกีฬาประเภทความเร็วและสถิติ	4.25	.83	มากที่สุด
9. มีความชอบในกีฬาที่มีการวางแผนการใช้กำลังในการ เคลื่อนที่	3.80	.77	มาก
10. มีความชอบในกีฬาที่ต้องแข่งขันกันโดยไม่มีการปะทะ	4.12	.94	มาก
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.32	.21	มากที่สุด

จากตาราง 4.6 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.32$, $SD=.21$) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ ได้มีโอกาสชมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำในระดับต่าง ๆ ($\bar{X}=4.86$, $SD=.48$) ได้รับความรักและความสนใจจากผู้ฝึกสอน ($\bar{X}=4.85$, $SD=.47$) และได้รับความรักและความสนใจจากบิดามารดา ($\bar{X}=4.79$, $SD=.55$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่

มีความชอบในกีฬาที่มีการวางแผนการใช้กำลังในการเล่นที่ได้รับความรักและความสนใจในสถานศึกษา และสถานที่ทำงาน และได้รับความรักและความสนใจจากบุคคลในวงการศึกษา

ตาราง 4.7 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ เพศชาย

ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ	กลุ่มตัวอย่างเพศชาย (n= 91)		แปลผล
	\bar{x}	SD	
1. มีความสนใจในกีฬาว่ายน้ำตั้งแต่เด็ก	4.18	.43	มาก
2. ต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬาว่ายน้ำ	4.63	.64	มากที่สุด
3. ได้รับความรักและความสนใจจากบิดามารดา	4.81	.59	มากที่สุด
4. ได้รับความรักและความสนใจจากผู้ฝึกสอน	4.84	.47	มากที่สุด
5. ได้มีโอกาสชมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำในระดับต่าง ๆ	4.82	.52	มากที่สุด
6. ได้รับความรักและความสนใจในสถานศึกษา และสถานที่ทำงาน	3.94	.48	มาก
7. ได้รับความรักและความสนใจจากบุคคลในวงการศึกษา	3.96	.60	มาก
8. มีความถนัดในกีฬาประเภทความเร็วและสถิติ	4.19	.82	มาก
9. มีความชอบในกีฬาที่มีการวางแผนการใช้กำลัง ในการเล่นที่	3.81	.77	มาก
10. มีความชอบในกีฬาที่ต้องแข่งขันกันโดยไม่มีการปะทะ	4.07	1.00	มาก
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.32	.21	มากที่สุด

จากตาราง 4.7 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ เพศชาย ค่าเฉลี่ยด้านแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.32$, $SD=.21$) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ ได้รับความรักและความสนใจจากผู้ฝึกสอน ($\bar{X}=4.84$, $SD=.47$) ได้มีโอกาสชมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำในระดับต่าง ๆ ($\bar{X}=4.82$, $SD=.52$) และได้รับความรักและความสนใจจากบิดามารดา ($\bar{X}=4.81$, $SD=.59$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ มีความชอบในกีฬาที่มีการวางแผนการใช้กำลังในการเคลื่อนที่ ได้รับความรักและความสนใจในสถานศึกษา และสถานที่ทำงาน และได้รับความรักและความสนใจจากบุคคลในวงการกีฬา

ตาราง 4.8 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ เพศหญิง

ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ	กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง (n=301)		แปลผล
	\bar{X}	SD	
1. มีความสนใจในกีฬาว่ายน้ำตั้งแต่เด็ก	4.08	.39	มาก
2. ต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬาว่ายน้ำ	4.80	.41	มากที่สุด
3. ได้รับความรักและความสนใจจากบิดามารดา	4.75	.55	มากที่สุด
4. ได้รับความรักและความสนใจจากผู้ฝึกสอน	4.85	.49	มากที่สุด
5. ได้มีโอกาสชมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำในระดับต่าง ๆ	4.92	.39	มากที่สุด
6. ได้รับความรักและความสนใจในสถานศึกษา และสถานที่ทำงาน	3.85	.50	มาก
7. ได้รับความรักและความสนใจจากบุคคลในวงการกีฬา	3.98	.65	มาก
8. มีความถนัดในกีฬาประเภทความเร็วและสปีดตี	4.35	.85	มากที่สุด
9. มีความชอบในกีฬาที่มีการวางแผนการใช้กำลัง	3.76	.79	มาก

ในการเคลื่อนที่

10. มีความชอบในกีฬาที่ต้องแข่งขันกันโดยไม่มีภาระปะทะ	4.19	.82	มาก
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.35	.19	มากที่สุด

จากตาราง 4.8 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ เพศหญิง พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านแรงจูงใจ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.35$, $SD=.19$) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ ได้มีโอกาสชมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำในระดับต่าง ๆ ($\bar{X}=4.92$, $SD=.39$) ได้รับความรักและความสนใจจากผู้ฝึกสอน ($\bar{X}=4.85$, $SD=.49$) และต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬาว่ายน้ำ ($\bar{X}=4.80$, $SD=.41$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุดตามลำดับ ได้แก่ มีความชอบในกีฬาที่มีการวางแผนการใช้กำลังในการเคลื่อนที่ ได้รับความรักและความสนใจในสถานศึกษา และสถานที่ทำงาน และได้รับความรักและความสนใจจากบุคคลในวงการกีฬา

ตาราง 4.9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

เพศ	n	\bar{X}	SD	t	P
ชาย	191	4.32	.21	1.49	.13
หญิง	110	4.35	.19		

* $p < .05$

จากตาราง 4.9 พบว่า การทดสอบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.10 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของเพศชายและเพศหญิง

ด้านรายได้และผลประโยชน์	กลุ่มตัวอย่าง (n=301)		แปลผล
	\bar{x}	SD	
1. ได้รับเงินเบี้ยเลี้ยงในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน	3.69	.85	มาก
2. ได้รับเงินรางวัลจากชัยชนะในการแข่งขัน	3.85	.83	มาก
3. มีเงินรายได้จากผู้สนับสนุน	4.16	.53	มากที่สุด
4. มีรายได้ระหว่างเรียน	4.84	.43	มากที่สุด
5. ได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ในสถาบันการศึกษา	4.63	.65	มากที่สุด
6. เป็นนักกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย	4.88	.44	มากที่สุด
7. มีที่พักอาศัยในการเก็บตัวฝึกซ้อม	4.82	.53	มากที่สุด
8. ได้รับสวัสดิการด้านการประกันชีวิตกรณีเสียชีวิต จากการฝึกซ้อม	4.77	.62	มากที่สุด
9. มีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวพร้อมกับการแข่งขัน	4.88	.41	มากที่สุด
10. มีโอกาสได้รู้จักคนในสังคมกว้างขวางขึ้น	4.80	.47	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.53	.18	มากที่สุด

จากตาราง 4.10 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของเพศชายและเพศหญิง พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านรายได้และผลประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.53$, $SD=.18$) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุดสามลำดับแรก ได้แก่ มีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวพร้อมกับการแข่งขัน ($\bar{X}=4.88$, $SD=.41$) เป็นนักกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ($\bar{X}=4.88$, $SD=.44$) และมีรายได้ระหว่างเรียน ($\bar{X}=4.84$, $SD=.43$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ ได้รับเงินเบี้ยเลี้ยงในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ได้รับเงินรางวัลจากชัยชนะในการแข่งขัน และมีเงินรายได้จากผู้สนับสนุน

ตาราง 4.11 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านรายได้และผลประโยชน์ เพศชาย

ด้านรายได้และผลประโยชน์	กลุ่มตัวอย่างเพศชาย (n=191)		แปลผล
	\bar{x}	SD	
1. ได้รับเงินเบี้ยเลี้ยงในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน	3.71	.91	มาก
2. ได้รับเงินรางวัลจากชัยชนะในการแข่งขัน	3.84	.82	มาก
3. มีเงินรายได้จากผู้สนับสนุน	4.14	.52	มาก
4. มีรายได้ระหว่างเรียน	4.86	.39	มากที่สุด
5. ได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ในสถาบันการศึกษา	4.61	.69	มากที่สุด
6. เป็นนักกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย	4.87	.45	มากที่สุด
7. มีที่พักอาศัยในการเก็บตัวฝึกซ้อม	4.82	.55	มากที่สุด
8. ได้รับสวัสดิการด้านการประกันชีวิตกรณีเสียชีวิต จากการฝึกซ้อม	4.77	.63	มากที่สุด
9. มีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวพร้อมกับการแข่งขัน	4.89	.40	มากที่สุด
10. มีโอกาสได้รู้จักคนในสังคมกว้างขวางขึ้น	4.82	.47	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.53	.18	มากที่สุด

จากตาราง 4.11 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ เพศชาย พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านรายได้และผลประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.53$, $SD=.18$) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุดสามลำดับแรก ได้แก่ มีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวพร้อมกับการแข่งขัน ($\bar{X}=4.89$, $SD=.40$) เป็นนักกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ($\bar{X}=4.87$, $SD=.45$) และมีรายได้ระหว่างเรียน ($\bar{X}=4.86$, $SD=.39$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ ได้รับเงินเบี้ยเลี้ยงในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ได้รับเงินรางวัลจากชัยชนะในการแข่งขัน และมีเงินรายได้จากผู้สนับสนุน

ตาราง 4.12 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านรายได้และผลประโยชน์ เพศหญิง

ด้านรายได้และผลประโยชน์	กลุ่มตัวอย่างเพศชาย		แปลผล
	(n = 110)		
	\bar{x}	SD	
1. ได้รับเงินเบี้ยเลี้ยงในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน	3.65	.72	มาก
2. ได้รับเงินรางวัลจากชัยชนะในการแข่งขัน	3.86	.84	มาก
3. มีเงินรายได้จากผู้สนับสนุน	4.19	.57	มาก
4. มีรายได้ระหว่างเรียน	4.81	.48	มากที่สุด
5. ได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ในสถาบันการศึกษา	4.67	.59	มากที่สุด
6. เป็นนักกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย	4.88	.42	มากที่สุด
7. มีที่พักอาศัยในการเก็บตัวฝึกซ้อม	4.84	.52	มากที่สุด
8. ได้รับสวัสดิการด้านการประกันชีวิตกรณีเสียชีวิตจากการฝึกซ้อม	4.76	.60	มากที่สุด
9. มีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวพร้อมกับการแข่งขัน	4.87	.43	มากที่สุด
10. มีโอกาสได้รู้จักคนในสังคมกว้างขวางขึ้น	4.78	.48	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.53	.18	มากที่สุด

จากตาราง 4.12 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ เพศหญิง พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านรายได้และผลประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.53$, $SD=.18$) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุดสามลำดับแรก ได้แก่ เป็นนักกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ($\bar{X}=4.88$, $SD=.42$) มีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวพร้อมกับการแข่งขัน ($\bar{X}=4.87$, $SD=.43$) และมีที่พักอาศัยในการเก็บตัวฝึกซ้อม ($\bar{X}=4.84$, $SD=.52$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ ได้รับเงินเบี้ยเลี้ยงในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ได้รับเงินรางวัลจากชัยชนะในการแข่งขัน และมีเงินรายได้จากผู้สนับสนุน

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำภาคกลาง 2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

เพศ	n	\bar{x}	SD	t	P
ชาย	191	4.53	.18	.03	.95
หญิง	110	4.53	.18		

* P < .05

จากตาราง 4.13 แสดงให้เห็นว่าการทดสอบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.14 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ของเพศชายและเพศหญิง

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	กลุ่มตัวอย่าง (n=301)		แปลผล
	\bar{x}	SD	
1. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	4.72	.67	มากที่สุด
2. มีโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติได้ง่าย	4.39	.92	มากที่สุด
3. คิดว่าเล่นกีฬาที่มีการแข่งขันหลายระดับและมีโอกาส มีชื่อเสียงได้มากกว่า	4.17	1.02	มาก
4. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับตนเอง	4.80	.61	มากที่สุด
5. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล	4.76	.52	มากที่สุด
6. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ	4.76	.58	มากที่สุด
7. มองเห็นโอกาสที่จะชนะโดยใช้ประสบการณ์เป็นพื้นฐาน	4.56	.90	มากที่สุด
8. ได้รับการเผยแพร่ผลงานการแข่งขันตามสื่อมวลชน	4.40	.57	มากที่สุด
9. ทำให้ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดได้รับชื่อเสียง เช่นเดียวกับตนเอง	4.21	.86	มากที่สุด
10. อยากได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ และอยากเป็น ผู้มีเกียรติในทางสังคม	4.87	.46	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.56	.21	มากที่สุด

จากตาราง 4.14 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ของเพศชายและเพศหญิง พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} =4.56, SD=.21) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ อยากได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ และอยากเป็นผู้มีเกียรติในทางสังคม (\bar{x} =4.87, SD=.46) ต้องการทำชื่อเสียงให้กับตนเอง (\bar{x} =4.80, SD=.61) และต้องการทำชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูลกับต้องการทำชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ (\bar{x} =4.76, SD=.58) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนน

น้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ คิดว่าเล่นกีฬาที่มีการแข่งขันหลายระดับ และมีโอกาสมีชื่อเสียงได้มากกว่า ทำให้ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดได้รับชื่อเสียงเช่นเดียวกับตนเอง และมีโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติได้ง่าย

มหาวิทยาลัยการจัดการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.15 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านเกียรติยศชื่อเสียง เพศชาย

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	กลุ่มตัวอย่างเพศชาย (n=191)		แปลผล
	\bar{x}	SD	
1. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	4.72	.65	มากที่สุด
2. มีโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติได้ง่าย	4.38	.94	มากที่สุด
3. คิดว่าเล่นกีฬาที่มีการแข่งขันหลายระดับและมีโอกาส มีชื่อเสียงได้มากกว่า	4.17	1.04	มาก
4. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับตนเอง	4.82	.57	มากที่สุด
5. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล	4.71	.58	มากที่สุด
6. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ	4.77	.57	มากที่สุด
7. มองเห็นโอกาสที่จะชนะโดยใช้ประสบการณ์เป็นพื้นฐาน	4.63	.83	มากที่สุด
8. ได้รับการเผยแพร่ผลงานการแข่งขันตามสื่อมวลชน	4.43	.54	มากที่สุด
9. ทำให้ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดได้รับชื่อเสียง เช่นเดียวกับตนเอง	4.26	.87	มากที่สุด
10. อยากได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ และอยาก เป็นผู้มีเกียรติในทางสังคม	4.86	.47	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.57	.21	มากที่สุด

จากตาราง 4.15 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง เพศชาย พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.57, SD=.21) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ อยากได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ และอยากเป็นผู้มีเกียรติในทางสังคม (\bar{X} =4.86, SD=.47) ต้องการทำชื่อเสียงให้กับตนเอง (\bar{X} =4.82, SD=.57) และต้องการทำชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ (\bar{X} =4.77, SD=.57) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ คิดว่าเล่นกีฬาที่มีการแข่งขัน

หลายระดับและมีโอกาสมีชื่อเสียงได้มากกว่า ทำให้ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดได้รับชื่อเสียง
เช่นเดียวกับตนเอง และมีโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติได้ง่าย

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.16 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านเกียรติยศชื่อเสียง เพศหญิง

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง (n=110)		แปลผล
	\bar{x}	SD	
1. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	4.70	.71	มากที่สุด
2. มีโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติได้ง่าย	4.40	.88	มากที่สุด
3. คิดว่าเล่นกีฬาที่มีการแข่งขันหลายระดับและมีโอกาสมีชื่อเสียงได้มากกว่า	4.17	1.00	มาก
4. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับตนเอง	4.78	.67	มากที่สุด
5. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล	4.85	.36	มากที่สุด
6. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ	4.74	.60	มากที่สุด
7. มองเห็นโอกาสที่จะชนะโดยใช้ประสบการณ์เป็นพื้นฐาน	4.43	1.00	มากที่สุด
8. ได้รับการเผยแพร่ผลงานการแข่งขันตามสื่อมวลชน	4.35	.61	มากที่สุด
9. ทำให้ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดได้รับชื่อเสียงเช่นเดียวกับตนเอง	4.13	.83	มาก
10. อยากได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ และอยากเป็นผู้มีเกียรติในทางสังคม	4.88	.44	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.54	.22	มากที่สุด

จากตาราง 4.16 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง เพศหญิง พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.54$, $SD=.22$) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ อยากได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ และอยากเป็นผู้มีเกียรติในทางสังคม ($\bar{X}=4.88$, $SD=.44$) ต้องการทำชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล ($\bar{X}=4.85$, $SD=.36$) และต้องการทำชื่อเสียงให้กับตนเอง ($\bar{X}=4.78$, $SD=.67$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ ทำให้ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิด

ได้รับชื่อเสียงเช่นเดียวกับตนเอง คิดว่าเล่นกีฬาที่มีการแข่งขันหลายระดับและมีโอกาสมีชื่อเสียงได้มากกว่า และได้รับการเผยแพร่ผลงานการแข่งขันตามสื่อมวลชน

ตาราง 4.17 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

เพศ	n	\bar{x}	SD	t	P
ชาย	191	4.57	.21	1.28	.14
หญิง	110	4.54	.22		

* $P < .05$

จากตาราง 4.17 พบว่า การทดสอบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.18 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ของเพศชายและเพศหญิง

ด้านความก้าวหน้าในอนาคต	กลุ่มตัวอย่าง (n=301)		แปลผล
	\bar{x}	SD	
1. มีโอกาสในการเลือกเรียนในสถาบันศึกษาที่สูงขึ้น	4.68	.71	มากที่สุด
2. มีโอกาสได้ทำงานจากการเป็นนักกีฬา	4.32	.96	มากที่สุด
3. มีโอกาสเลือกอาชีพที่ตนเองชอบ	4.54	.74	มากที่สุด
4. มีโอกาสได้ทำงานที่มีค่าตอบแทนสูง	4.60	.71	มากที่สุด
5. ได้สิทธิ์เข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง	4.82	.42	มากที่สุด
6. มีความมั่นคงในหน้าที่การงานในอนาคต	4.08	.42	มากที่สุด
7. มีโอกาสได้เดินทางต่างประเทศ	3.62	.16	มาก
8. ต้องการพัฒนาทักษะกีฬาว่ายน้ำให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่ง เพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต	4.88	.78	มากที่สุด
9. ต้องการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำหรือครูพลศึกษา ในอนาคต	4.00	.90	มาก
10. มีโอกาสได้รับราชการสูง	4.48	.93	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.40	.20	มากที่สุด

จากตาราง 4.18 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ของเพศชายและเพศหญิง พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.40, SD=.20) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ ต้องการพัฒนาทักษะกีฬาว่ายน้ำให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่งเพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต (\bar{X} =4.88, SD=.78) ได้สิทธิ์เข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง (\bar{X} =4.82, SD=.42) และมีโอกาสในการเลือกเรียนในสถาบันศึกษาที่สูงขึ้น (\bar{X} =4.68, SD=.71) ส่วน

หัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ มีโอกาสได้เดินทางต่างประเทศ ต้องการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา วายน้ำหรือครุพลศึกษาในอนาคต และมีความมั่นคงในหน้าที่การงานในอนาคต

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.19 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านความก้าวหน้าในอนาคต เพศชาย

ด้านความก้าวหน้าในอนาคต	กลุ่มตัวอย่างเพศชาย (n=191)		แปลผล
	\bar{x}	SD	
1. มีโอกาสในการเลือกเรียนในสถาบันศึกษาที่สูงขึ้น	4.70	.70	มากที่สุด
2. มีโอกาสได้ทำงานจากการเป็นนักกีฬา	4.30	.97	มากที่สุด
3. มีโอกาสเลือกอาชีพที่ตนเองชอบ	4.46	.73	มากที่สุด
4. มีโอกาสได้ทำงานที่มีค่าตอบแทนสูง	4.62	.62	มากที่สุด
5. ได้สิทธิเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง	4.84	.37	มากที่สุด
6. มีความมั่นคงในหน้าที่การงานในอนาคต	4.09	.95	มาก
7. มีโอกาสได้เดินทางต่างประเทศ	3.65	1.13	มาก
8. ต้องการพัฒนาทักษะกีฬาว่ายน้ำให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่ง เพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต	4.89	.37	มากที่สุด
9. ต้องการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำหรือครูพลศึกษา ในอนาคต	4.49	.90	มากที่สุด
10. มีโอกาสได้รับราชการสูง	4.49	.93	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.41	.20	มากที่สุด

จากตาราง 4.19 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ
ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต เพศชาย พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านความก้าวหน้าในอนาคต
มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} =4.41, SD=.20) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด
สามลำดับแรก ได้แก่ ต้องการพัฒนาทักษะกีฬาว่ายน้ำให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่งเพื่อสร้างโอกาสที่จะ
ติดทีมชาติในอนาคต (\bar{x} =4.89, SD=.37) ได้สิทธิเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง (\bar{x} =4.84, SD=.37)
และมีโอกาสในการเลือกเรียนในสถาบันศึกษาที่สูงขึ้น (\bar{x} =4.70, SD=.70) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนน

น้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ มีโอกาสได้เดินทางต่างประเทศ มีความมั่นคงในหน้าที่การงานในอนาคต และมีโอกาสได้ทำงานจากการเป็นนักกีฬา

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.20 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านความก้าวหน้าในอนาคต เพศหญิง

ด้านความก้าวหน้าในอนาคต	กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง (n=101)		แปลผล
	\bar{X}	SD	
1. มีโอกาสในการเลือกเรียนในสถาบันศึกษาที่สูงขึ้น	4.66	.72	มากที่สุด
2. มีโอกาสได้ทำงานจากการเป็นนักกีฬา	4.35	.94	มากที่สุด
3. มีโอกาสเลือกอาชีพที่ตนเองชอบ	4.52	.75	มากที่สุด
4. มีโอกาสได้ทำงานที่มีค่าตอบแทนสูง	4.56	.80	มากที่สุด
5. ได้สิทธิเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง	4.78	.50	มากที่สุด
6. มีความมั่นคงในหน้าที่การงานในอนาคต	4.45	.98	มากที่สุด
7. มีโอกาสได้เดินทางต่างประเทศ	3.56	1.21	มาก
8. ต้องการพัฒนาทักษะกีฬาว่ายน้ำให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่ง เพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต	4.87	.39	มากที่สุด
9. ต้องการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำหรือครูพลศึกษา ในอนาคต	4.01	.90	มาก
10. มีโอกาสได้รับราชการสูง	4.45	.93	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.38	.21	มากที่สุด

จากตาราง 4.20 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ
ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต เพศหญิง พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านความก้าวหน้าในอนาคต
มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.38, SD=.21) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด
สามลำดับแรก ได้แก่ ต้องการพัฒนาทักษะกีฬาว่ายน้ำให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่งเพื่อสร้างโอกาสที่จะ
ติดทีมชาติในอนาคต (\bar{X} =4.87, SD=.39) ได้สิทธิเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง (\bar{X} =4.78, SD=.50)
และมีโอกาสในการเลือกเรียนในสถาบันศึกษาที่สูงขึ้น (\bar{X} =4.66, SD=.72) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด

ตามลำดับ ได้แก่ มีโอกาสได้เดินทางต่างประเทศ ต้องการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำหรือครูพลศึกษา
ในอนาคต และมีโอกาสได้ทำงานจากการเป็นนักกีฬา

ตาราง 4.21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ
ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

เพศ	n	\bar{x}	SD	t	P
ชาย	191	4.41	.20	1.26	.40
หญิง	110	4.38	.21		

* P < .05

จากตาราง 4.21 แสดงให้เห็นว่าการทดสอบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อ
แรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคตระหว่าง
เพศชายและเพศหญิง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.22 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของเพศชายและเพศหญิง

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มตัวอย่าง (n=301)		แปลผล
	\bar{x}	SD	
1. ต้องการมีเพื่อนมากขึ้น จากคนที่เล่นกีฬาว่ายน้ำด้วยกัน	4.46	.75	มากที่สุด
2. มีความคิดว่กีฬาว่ายน้ำช่วยพัฒนาความสามารถเชิงกีฬา ของตนให้สูงขึ้นได้	4.83	.50	มากที่สุด
3. ญาติและคนใกล้ชิดตัวประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม	3.98	.90	มาก
4. ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬาว่ายน้ำ	4.80	.63	มากที่สุด
5. มีความประทับใจในนักกีฬาว่ายน้ำและต้องการเอา แบบอย่างนักกีฬาว่ายน้ำที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศไทย	4.90	.38	มากที่สุด
6. ต้องการเอาใจบิดามารดาและญาติพี่น้อง	4.28	1.02	มากที่สุด
7. ครอบครัวมีความภาคภูมิใจและให้การสนับสนุนให้เป็น นักกีฬาว่ายน้ำ	4.56	.68	มากที่สุด
8. เพื่อน ๆ หรือครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่า มีทักษะและเหมาะสมกับสรีระ	4.85	.38	มากที่สุด
9. มีความภาคภูมิใจในตัวครูผู้สอน	4.73	.56	มาก
10. มีความประทับใจในกองเชียร์ที่มาเชียร์ขณะทำการ แข่งขัน	4.37	1.01	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.57	.22	มากที่สุด

จากตาราง 4.22 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของเพศชายและเพศหญิง พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.57$, $SD=.22$) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ มีความประทับใจในนักกีฬาว่ายน้ำและต้องการเอาแบบอย่างนักกีฬาว่ายน้ำ ที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศไทย ($\bar{X}=4.90$, $SD=.38$) เพื่อน ๆ หรือครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นเนื่องจาก เห็นว่ามีทักษะและเหมาะสมกับสรีระ ($\bar{X}=4.85$, $SD=.38$) และมีความคิดว่กีฬาว่ายน้ำช่วยพัฒนา

ความสามารถเชิงกีฬาของตนให้สูงขึ้นได้ ($\bar{x}=4.83$, $SD=.50$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ ญาติและคนใกล้ชิดตัวประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม ต้องการเอาใจบิดามารดาและญาติพี่น้อง และมีความประทับใจในกองเชียร์ที่มาเชียร์ขณะทำการแข่งขัน

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.23 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพศชาย

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มตัวอย่างเพศชาย (n=191)		แปลผล
	\bar{x}	SD	
1. ต้องการมีเพื่อนมากขึ้น จากคนที่เล่นกีฬาว่ายน้ำด้วยกัน	4.42	.80	มากที่สุด
2. มีความคิดว่กีฬาว่ายน้ำช่วยพัฒนาความสามารถเชิงกีฬา ของตนให้สูงขึ้นได้	4.83	.52	มากที่สุด
3. ญาติและคนใกล้ชิดตัวประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม	3.99	.91	มาก
4. ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬาว่ายน้ำ	4.80	.65	มากที่สุด
5. มีความประทับใจในนักกีฬาว่ายน้ำและต้องการเอา แบบอย่างนักกีฬาว่ายน้ำที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศไทย	4.88	.42	มากที่สุด
6. ต้องการเอาใจบิดามารดาและญาติพี่น้อง	4.30	1.02	มากที่สุด
7. ครอบครัวมีความภาคภูมิใจและให้การสนับสนุนให้เป็น นักกีฬาว่ายน้ำ	4.57	.67	มากที่สุด
8. เพื่อน ๆ หรือครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่า มีทักษะและเหมาะสมกับสรีระ	4.83	.40	มากที่สุด
9. มีความภาคภูมิใจในตัวครูผู้สอน	4.74	.57	มาก
10. มีความประทับใจในกองเชียร์ที่มาเชียร์ขณะทำการ แข่งขัน	4.42	.96	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.57	.22	มากที่สุด

จากตาราง 4.23 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ
ภาคกลาง 2 บุคคลที่เกี่ยวข้อง เพศชาย พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ
มากที่สุด (\bar{x} =4.57, SD=.22) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก
ได้แก่ มีความประทับใจในนักกีฬาว่ายน้ำและต้องการเอาแบบอย่างนักกีฬาว่ายน้ำที่สร้างชื่อเสียงให้แก่
ประเทศไทย (\bar{x} =4.88, SD=.42) เพื่อน ๆ หรือครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่า มีทักษะและ
ความเหมาะสมกับสรีระ (\bar{x} =4.83, SD=.40) และมีความคิดว่กีฬาว่ายน้ำช่วยพัฒนาความสามารถ

เชิงกีฬาของตนให้สูงขึ้นได้ (\bar{X} =4.83, SD=.52) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ ญาติ และคนใกล้ชิดประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม ต้องการเอาใจบิตามารดาและญาติพี่น้องและ ต้องการมีเพื่อนมากขึ้น จากคนที่เล่นกีฬาวัยน้ำด้วยกัน

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.24 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพศหญิง

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง (n=191)		แปลผล
	\bar{x}	SD	
1. ต้องการมีเพื่อนมากขึ้น จากคนที่เล่นกีฬาว่ายน้ำด้วยกัน	4.54	.67	มากที่สุด
2. มีความคิดว่ากีฬาว่ายน้ำช่วยพัฒนาความสามารถเชิงกีฬา ของตนให้สูงขึ้นได้	4.85	.45	มากที่สุด
3. ญาติและคนใกล้ชิดตัวประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม	3.96	.90	มาก
4. ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬาว่ายน้ำ	4.81	.60	มากที่สุด
5. มีความประทับใจในนักกีฬาว่ายน้ำและต้องการเอา แบบอย่างนักกีฬาว่ายน้ำที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติ	4.93	.28	มากที่สุด
6. ต้องการเอาใจบิดามารดาและญาติพี่น้อง	4.23	1.01	มากที่สุด
7. ครอบครัวมีความภาคภูมิใจและให้การสนับสนุนให้เป็น นักกีฬาว่ายน้ำ	4.55	.70	มากที่สุด
8. เพื่อน ๆ หรือครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่า มีทักษะและเหมาะสมกับสรีระ	4.88	.32	มากที่สุด
9. มีความภาคภูมิใจในตัวครูผู้สอน	4.71	.56	มาก
10. มีความประทับใจในกองเชียร์ที่มาเชียร์ขณะทำการ แข่งขัน	4.29	1.09	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.58	.23	มากที่สุด

จากตาราง 4.24 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ
ภาคกลาง 2 บุคคลที่เกี่ยวข้อง เพศหญิง พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ
มากที่สุด ($\bar{x}=4.58$, $SD=.23$) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก
ได้แก่ มีความประทับใจในนักกีฬาว่ายน้ำและต้องการเอาแบบอย่างนักกีฬาว่ายน้ำที่สร้างชื่อเสียง
ให้แก่ประเทศชาติ ($\bar{x}=4.93$, $SD=.28$) เพื่อน ๆ หรือครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่า
มีทักษะและเหมาะสมกับสรีระ ($\bar{x}=4.88$, $SD=.32$) และมีความคิดว่ากีฬาว่ายน้ำช่วยพัฒนาความสามารถ

เชิงกีฬาของตนให้สูงขึ้นได้ ($\bar{X}=4.85$, $SD=.45$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ ญาติ และคนใกล้ชิดทั่วประเทศความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม ต้องการเอาใจบิดามารดาและญาติพี่น้อง และมีความประทับใจในกองเชียร์ที่มาเชียร์ขณะทำการแข่งขัน

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.25 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ
ภาคกลาง 2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

เพศ	n	\bar{x}	SD	t	P
ชาย	191	4.57	.22	.06	.43
หญิง	110	4.58	.23		

* P < .05

จากตารางที่ 4.25 แสดงให้เห็นว่าการทดสอบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจ
ในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ระหว่างเพศชายและเพศ
หญิง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.26 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านสุขภาพอนามัย ของช่วงอายุ

ด้านสุขภาพอนามัย	กลุ่มตัวอย่าง (n=301)		แปลผล
	\bar{X}	SD	
1. สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์	4.87	.26	มากที่สุด
2. สุขภาพจิตใจดี อารมณ์ดี คิดบวก	4.87	.33	มากที่สุด
3. ส่งเสริมบุคลิกภาพให้ดีขึ้น	4.86	.40	มากที่สุด
4. ฝึกความสัมพันธ์ของระบบประสาท	4.53	.67	มากที่สุด
5. มีความคล่องแคล่วว่องไวในการออกกำลังกาย	4.90	.29	มากที่สุด
6. มีความอดทนในการออกกำลังกาย	4.88	.33	มากที่สุด
7. ทำให้ร่างกายมีความยืดหยุ่นและความอ่อนตัวที่ดี	4.94	.24	มากที่สุด
8. ต้องการความท้าทายในการออกกำลังกาย	3.86	.57	มาก
9. ผ่อนคลายความตึงเครียด	4.26	.73	มากที่สุด
10. ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีสมาธิมากขึ้น	4.28	.69	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.63	.14	มากที่สุด

จากตาราง 4.26 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย ของช่วงอายุ พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.63, SD=.14) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุดสามลำดับแรก ได้แก่ ทำให้ร่างกายมีความยืดหยุ่นและความอ่อนตัวที่ดี (\bar{X} =4.94, SD=.24) มีความคล่องแคล่วว่องไวในการออกกำลังกาย (\bar{X} =4.90, SD=.29) และมีความอดทนในการออกกำลังกาย (\bar{X} =4.88, SD=.33) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ ต้องการความท้าทายในการออกกำลังกาย ผ่อนคลายความตึงเครียด และทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีสมาธิมากขึ้น

ตาราง 4.27 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านสุขภาพอนามัย ช่วงอายุ 11-14 ปี

ด้านสุขภาพอนามัย	กลุ่มตัวอย่าง		แปลผล
	ช่วงอายุ 11- 4 ปี		
	(n=204)		
	\bar{x}	SD	
1. สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์	4.93	.25	มากที่สุด
2. สุขภาพจิตใจดี อารมณ์ดี คิดบวก	4.85	.35	มากที่สุด
3. ส่งเสริมบุคลิกภาพให้ดีขึ้น	4.85	.40	มากที่สุด
4. ฝึกความสัมพันธ์ของระบบประสาท	4.55	.66	มากที่สุด
5. มีความคล่องแคล่วว่องไวในการออกกำลังกาย	4.90	.30	มากที่สุด
6. มีความอดทนในการออกกำลังกาย	4.90	.30	มากที่สุด
7. ทำให้ร่างกายมีความยืดหยุ่นและความอ่อนตัวที่ดี	4.94	.24	มากที่สุด
8. ต้องการความท้าทายในการออกกำลังกาย	3.89	.59	มาก
9. ผ่อนคลายความตึงเครียด	4.28	.71	มากที่สุด
10. ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีสมาธิมากขึ้น	4.30	.67	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.64	.14	มากที่สุด

จากตาราง 4.27 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย ช่วงอายุ 11- 4 ปี พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.64$, $SD=.14$) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุดสามลำดับแรก ได้แก่ ทำให้ร่างกายมีความยืดหยุ่นและความอ่อนตัวที่ดี ($\bar{X}=4.94$, $SD=.24$) สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ($\bar{X}=4.93$, $SD=.25$) และมีความคล่องแคล่วว่องไวในการออกกำลังกายกับมีความอดทนในการออกกำลังกาย ($\bar{X}=4.90$, $SD=.30$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ ต้องการความท้าทายในการออกกำลังกาย ผ่อนคลายความตึงเครียด และทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีสมาธิมากขึ้น

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.28 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านสุขภาพอนามัย ช่วงอายุ 15-18 ปี

ด้านสุขภาพอนามัย	กลุ่มตัวอย่าง		แปลผล
	ช่วงอายุ 15 – 18 ปี		
	(n=97)		
	\bar{x}	SD	
1. สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์	4.92	.28	มากที่สุด
2. สุขภาพจิตใจดี อารมณ์ดี คิดบวก	4.91	.29	มากที่สุด
3. ส่งเสริมบุคลิกภาพให้ดีขึ้น	4.90	.39	มากที่สุด
4. ฝึกความสัมพันธ์ของระบบประสาท	4.47	.70	มากที่สุด
5. มีความคล่องแคล่วว่องไวในการออกกำลังกาย	4.89	.32	มากที่สุด
6. มีความอดทนในการออกกำลังกาย	4.82	.38	มากที่สุด
7. ทำให้ร่างกายมีความยืดหยุ่นและความอ่อนตัวที่ดี	4.94	.24	มากที่สุด
8. ต้องการความท้าทายในการออกกำลังกาย	3.79	.54	มาก
9. ผ่อนคลายความตึงเครียด	4.22	.77	มากที่สุด
10. ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีสมาธิมากขึ้น	4.25	.74	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.61	.15	มากที่สุด

จากตาราง 4.28 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย ของกลุ่มตัวอย่างช่วงอายุ 15-18 ปี พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านแรงจูงใจ ด้านสุขภาพอนามัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.61, SD=.15) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ ทำให้ร่างกายมีความยืดหยุ่นและความอ่อนตัวที่ดี (\bar{X} =4.94, SD=.24) สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ (\bar{X} =4.92, SD=.28) และสุขภาพจิตใจดี อารมณ์ดี คิดบวก (\bar{X} =4.91, SD=.29) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ ต้องการความท้าทายในการออกกำลังกาย ผ่อนคลายความตึงเครียด และทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีสมาธิมากขึ้น

ตาราง 4.29 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ
ภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย ระหว่างช่วงอายุ

ช่วงอายุ	n	\bar{x}	SD	t	P
ช่วงอายุ 11-14 ปี	204	4.64	.14	1.74	.49
ช่วงอายุ 15-18 ปี	97	4.61	.15		

* P < .05

จากตาราง 4.29 พบว่า การทดสอบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย ระหว่างช่วงอายุ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.30 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ของกลุ่มตัวอย่าง

ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ	กลุ่มตัวอย่าง		แปลผล
	(n = 301)		
	\bar{x}	SD	
1. มีความสนใจในกีฬาว่ายน้ำตั้งแต่เด็ก	4.05	.40	มาก
2. ต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬาว่ายน้ำ	4.76	.43	มากที่สุด
3. ได้รับความรักและความสนใจจากบิดามารดา	4.76	.53	มากที่สุด
4. ได้รับความรักและความสนใจจากผู้ฝึกสอน	4.79	.55	มากที่สุด
5. ได้มีโอกาสชมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำในระดับต่าง ๆ	4.89	.40	มากที่สุด
6. ได้รับความรักและความสนใจในสถานศึกษา และ สถานที่ทำงาน	3.87	.50	มาก
7. ได้รับความรักและความสนใจจากบุคคลในวงการกีฬา	3.97	.69	มาก
8. มีความถนัดในกีฬาประเภทความเร็วและสถิติ	4.34	.82	มากที่สุด
9. มีความชอบในกีฬาที่มีการวางแผนการใช้กำลังในการ เคลื่อนที่	3.75	.85	มาก
10. มีความชอบในกีฬาที่ต้องแข่งขันกันโดยไม่มีปะทะ	4.28	.74	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.35	.19	มากที่สุด

จากตาราง 4.30 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.35$, $SD=.19$) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ ได้มีโอกาสชมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำในระดับต่าง ๆ ($\bar{X}=4.89$, $SD=.40$) ได้รับความรักและความสนใจจากผู้ฝึกสอน ($\bar{X}=4.79$, $SD=.55$) และได้รับความรักและความสนใจจากบิดามารดาที่ต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬาว่ายน้ำ ($\bar{X}=4.76$, $SD=.43$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ มีความชอบในกีฬาที่มีการวางแผนการใช้กำลังในการเคลื่อนที่ ได้รับความรักและความสนใจในสถานศึกษาและสถานที่ทำงาน และได้รับความรักและความสนใจจากบุคคลในวงการกีฬา

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.31 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ของช่วงอายุ 11-14 ปี

ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ	กลุ่มตัวอย่าง		แปลผล
	ช่วงอายุ 11-14 ปี (n=204)		
	\bar{x}	SD	
1. มีความสนใจในกีฬาว่ายน้ำตั้งแต่เด็ก	4.01	.42	มาก
2. ต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬาว่ายน้ำ	4.73	.46	มากที่สุด
3. ได้รับความรักและความสนใจจากบิดามารดา	4.71	.56	มากที่สุด
4. ได้รับความรักและความสนใจจากผู้ฝึกสอน	4.77	.59	มากที่สุด
5. ได้มีโอกาสชมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำในระดับต่าง ๆ	4.90	.40	มากที่สุด
6. ได้รับความรักและความสนใจในสถานศึกษา และ สถานที่ทำงาน	3.85	.53	มาก
7. ได้รับความรักและความสนใจจากบุคคลในวงการกีฬา	4.00	.74	มาก
8. มีความถนัดในกีฬาประเภทความเร็วและสถิติ	4.39	.76	มาก
9. มีความชอบในกีฬาที่มีการวางแผนการใช้จ่ายในการ เคลื่อนที่	3.72	.87	มาก
10. มีความชอบในกีฬาที่ต้องแข่งขันกันโดยไม่มีปะทะ	4.31	.77	มาก
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.33	.19	มากที่สุด

จากตาราง 4.31 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ช่วงอายุ 11-14 ปี ค่าเฉลี่ยด้านแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.33$, $SD=.19$) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ ได้มีโอกาสชมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำในระดับต่าง ๆ ($\bar{X}=4.90$, $SD=.40$) ได้รับความรักและความสนใจจากผู้ฝึกสอน ($\bar{X}=4.77$, $SD=.59$) และต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬาว่ายน้ำ ($\bar{X}=4.73$, $SD=.46$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุดตามลำดับ ได้แก่ มีความชอบในกีฬาที่มีการวางแผนการใช้จ่ายในการเคลื่อนที่ ได้รับความรักและความสนใจจากบุคคลในวงการกีฬา และมีความสนใจในกีฬาว่ายน้ำตั้งแต่เด็ก

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.32 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ของช่วงอายุ 15–18 ปี

ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ	กลุ่มตัวอย่าง		แปลผล
	ช่วงอายุ 15–18 ปี		
	\bar{x}	SD	
1. มีความสนใจในกีฬาว่ายน้ำตั้งแต่เด็ก	4.01	.74	มาก
2. ต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬาว่ายน้ำ	4.01	.42	มาก
3. ได้รับความรักและความสนใจจากบิดามารดา	4.71	.56	มากที่สุด
4. ได้รับความรักและความสนใจจากผู้ฝึกสอน	4.77	.57	มากที่สุด
5. ได้มีโอกาสชมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำในระดับต่าง ๆ	4.90	.39	มากที่สุด
6. ได้รับความรักและความสนใจในสถานศึกษา และ สถานที่ทำงาน	3.85	.53	มาก
7. ได้รับความรักและความสนใจจากบุคคลในวงการกีฬา	4.00	.74	มาก
8. มีความถนัดในกีฬาประเภทความเร็วและสถิติ	4.39	.76	มากที่สุด
9. มีความชอบในกีฬาที่มีการวางแผนการใช้กำลังในการ เคลื่อนที่	3.72	.87	มาก
10. มีความชอบในกีฬาที่ต้องแข่งขันกันโดยไม่มีปะทะ	4.31	.77	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.34	.19	มากที่สุด

จากตาราง 4.32 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ช่วงอายุ 15–18 ปี พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านแรงจูงใจ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.34, SD=.19) เมื่อดู เป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ ได้มีโอกาสชมการแข่งขันกีฬา ว่ายน้ำในระดับต่าง ๆ (\bar{X} =4.90, SD=.39) ได้รับความรักและความสนใจจากผู้ฝึกสอน (\bar{X} =4.77, SD=.57) และได้รับความรักและความสนใจจากบิดามารดา (\bar{X} =4.71, SD=.56) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ มีความชอบในกีฬาที่มีการวางแผน การใช้กำลังในการเคลื่อนที่ ได้รับความรักและ ความสนใจในสถานศึกษา และสถานที่ทำงาน และได้รับความรักและความสนใจจากบุคคลในวงการกีฬา

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.33 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ
ภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ระหว่างช่วงอายุ

ช่วงอายุ	n	\bar{x}	SD	t	P
ช่วงอายุ 11-14 ปี	204	4.33	.19	.56	.74
ช่วงอายุ 15-18 ปี	97	4.34	.19		

* P < .05

จากตาราง 4.33 พบว่า การทดสอบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ระหว่างช่วงอายุไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.34 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านรายได้และผลประโยชน์ กลุ่มตัวอย่างช่วงอายุ

ด้านรายได้และผลประโยชน์	กลุ่มตัวอย่าง (n=301)		แปลผล
	\bar{x}	SD	
1. ได้รับเงินเบี้ยเลี้ยงในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน	3.72	.78	มาก
2. ได้รับเงินรางวัลจากชัยชนะในการแข่งขัน	3.85	.84	มาก
3. มีเงินรายได้จากผู้สนับสนุน	4.14	.54	มาก
4. มีรายได้ระหว่างเรียน	4.87	.40	มากที่สุด
5. ได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ในสถาบันการศึกษา	4.67	.64	มากที่สุด
6. เป็นนักกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย	4.86	.47	มากที่สุด
7. มีที่พักอาศัยในการเก็บตัวฝึกซ้อม	4.83	.51	มากที่สุด
8. ได้รับสวัสดิการด้านการประกันชีวิตกรณีเสียชีวิตจากการฝึกซ้อม	4.69	.70	มากที่สุด
9. มีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวพร้อมกับการแข่งขัน	4.87	.42	มากที่สุด
10. มีโอกาสได้รู้จักคนในสังคมกว้างขวางขึ้น	4.79	.50	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.53	.19	มากที่สุด

จากตาราง 4.34 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านรายได้และผลประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.53$, $SD=.19$) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ มีรายได้ระหว่างเรียน ($\bar{X}=4.87$, $SD=.40$) เป็นนักกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ($\bar{X}=4.86$, $SD=.47$) และได้รับเงินรางวัลจากชัยชนะในการแข่งขัน ($\bar{X}=4.87$, $SD=.42$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุดตามลำดับ ได้แก่ ได้รับเงินเบี้ยเลี้ยงในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ได้รับเงินรางวัลจากชัยชนะในการแข่งขัน และมีเงินรายได้จากผู้สนับสนุน

ตาราง 4.35 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านรายได้และผลประโยชน์ ช่วงอายุ 11-14 ปี

ด้านรายได้และผลประโยชน์	กลุ่มตัวอย่าง ช่วงอายุ 11-14 ปี (n=204)		แปลผล
	\bar{x}	SD	
1. ได้รับเงินเบี้ยเลี้ยงในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน	4.07	.38	มาก
2. ได้รับเงินรางวัลจากชัยชนะในการแข่งขัน	4.77	.42	มากที่สุด
3. มีเงินรายได้จากผู้สนับสนุน	4.79	.52	มากที่สุด
4. มีรายได้ระหว่างเรียน	4.80	.54	มากที่สุด
5. ได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ในสถาบันการศึกษา	4.89	.41	มากที่สุด
6. เป็นนักกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย	3.88	.48	มาก
7. มีที่พักอาศัยในการเก็บตัวฝึกซ้อม	3.96	.67	มาก
8. ได้รับสวัสดิการด้านการประกันชีวิตกรณีเสียชีวิตจากการฝึกซ้อม	4.31	.84	มากที่สุด
9. มีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวพร้อมกับการแข่งขัน	3.77	.84	มาก
10. มีโอกาสได้รู้จักคนในสังคมกว้างขวางขึ้น	4.27	.73	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.53	.19	มากที่สุด

จากตาราง 4.35 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ ช่วงอายุ 11-14 ปี พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านรายได้และผลประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.53, SD=.19) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ ได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ในสถาบันการศึกษา (\bar{X} =4.89, SD=.41) มีรายได้ระหว่างเรียน (\bar{X} =4.80, SD=.54) และมีเงินรายได้จากผู้สนับสนุน (\bar{X} =4.79, SD=.52) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ มีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวพร้อมกับการแข่งขัน เป็นนักกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย และมีที่พักอาศัยในการเก็บตัวฝึกซ้อม

ตาราง 4.36 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านรายได้และผลประโยชน์ ช่วงอายุ 15–18 ปี

ด้านรายได้และผลประโยชน์	กลุ่มตัวอย่าง		แปลผล
	ช่วงอายุ 15–18 ปี		
	(n=97)		
	\bar{x}	SD	
1. ได้รับเงินเบี้ยเลี้ยงในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน	4.01	.42	มาก
2. ได้รับเงินรางวัลจากชัยชนะในการแข่งขัน	4.73	.46	มากที่สุด
3. มีเงินรายได้จากผู้สนับสนุน	4.71	.56	มากที่สุด
4. มีรายได้ระหว่างเรียน	4.77	.57	มากที่สุด
5. ได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ในสถาบันการศึกษา	4.90	.40	มากที่สุด
6. เป็นนักกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย	3.85	.53	มาก
7. มีที่พักอาศัยในการเก็บตัวฝึกซ้อม	4.00	.74	มาก
8. ได้รับสวัสดิการด้านการประกันชีวิตกรณีเสียชีวิตจากการฝึกซ้อม	4.39	.76	มากที่สุด
9. มีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวพร้อมกับการแข่งขัน	3.72	.85	มาก
10. มีโอกาสได้รู้จักคนในสังคมกว้างขวางขึ้น	4.31	.77	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.53	.19	มากที่สุด

จากตาราง 4.36 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ ช่วงอายุ 15–18 ปี พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านรายได้และผลประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.53$, $SD=.19$) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ ได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ในสถาบันการศึกษา ($\bar{X}=4.90$, $SD=.40$) มีรายได้ระหว่างเรียน ($\bar{X}=4.77$, $SD=.57$) และได้รับเงินรางวัลจากชัยชนะในการแข่งขัน ($\bar{X}=4.73$, $SD=.46$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ มีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวพร้อมกับการแข่งขัน เป็นนักกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย และมีที่พักอาศัยในการเก็บตัวฝึกซ้อม

ตาราง 4.37 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ
ภาคกลาง 2 รายได้และผลประโยชน์ ระหว่างช่วงอายุ

ช่วงอายุ	n	\bar{x}	SD	t	P
ช่วงอายุ 11-14 ปี	204	4.53	.19	.21	.95
ช่วงอายุ 15-18 ปี	97	4.53	.19		

* $P < .05$

จากตาราง 4.37 แสดงให้เห็นว่าการทดสอบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจ
ในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 รายได้และผลประโยชน์ ระหว่างช่วงอายุ
ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.38 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านเกียรติยศชื่อเสียง กลุ่มตัวอย่างช่วงอายุ

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	กลุ่มตัวอย่าง (n=301)		แปลผล
	\bar{X}	SD	
1. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	4.72	.67	มากที่สุด
2. มีโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติได้ง่าย	4.39	.96	มากที่สุด
3. คิดว่าเล่นกีฬาที่มีการแข่งขันหลายระดับและมีโอกาสมีชื่อเสียงได้มากกว่า	4.13	1.03	มาก
4. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับตนเอง	4.65	.83	มากที่สุด
5. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล	4.78	.53	มากที่สุด
6. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ	4.85	.47	มากที่สุด
7. มองเห็นโอกาสที่จะชนะโดยใช้ประสบการณ์เป็นพื้นฐาน	4.65	.81	มากที่สุด
8. ได้รับการเผยแพร่ผลงานการแข่งขันตามสื่อมวลชน	4.33	.69	มากที่สุด
9. ทำให้ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดได้รับชื่อเสียงเช่นเดียวกับตนเอง	4.21	.86	มากที่สุด
10. อยากได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ และอยากเป็นผู้มีเกียรติในทางสังคม	4.88	.42	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.58	.21	มากที่สุด

จากตาราง 4.38 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง กลุ่มตัวอย่างช่วงอายุ พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.58$, $SD=.21$) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุดสามลำดับแรก ได้แก่ อยากได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ และอยากเป็นผู้มีเกียรติในทางสังคม ($\bar{X}=4.88$, $SD=.42$) ต้องการทำชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ ($\bar{X}=4.85$, $SD=.47$) และต้องการทำชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล ($\bar{X}=4.78$, $SD=.53$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ คิดว่าเล่นกีฬาที่มีการแข่งขันหลายระดับและมีโอกาสมีชื่อเสียงได้มากกว่า ทำให้ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดได้รับชื่อเสียงเช่นเดียวกับตนเอง และได้รับการเผยแพร่ผลงานการแข่งขันตามสื่อมวลชน

ตาราง 4.39 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ช่วงอายุ 11-14 ปี

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	กลุ่มตัวอย่าง		แปลผล
	ช่วงอายุ 11-14 ปี		
	(n=204)		
	\bar{x}	SD	
1. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	4.73	.68	มากที่สุด
2. มีโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติได้ง่าย	4.37	.95	มากที่สุด
3. คิดว่าเล่นกีฬาที่มีการแข่งขันหลายระดับและมีโอกาส มีชื่อเสียงได้มากกว่า	4.13	1.01	มาก
4. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับตนเอง	4.70	.76	มากที่สุด
5. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล	4.82	.45	มากที่สุด
6. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ	4.82	.53	มากที่สุด
7. มองเห็นโอกาสที่จะชนะโดยใช้ประสบการณ์เป็นพื้นฐาน	4.59	.86	มากที่สุด
8. ได้รับการเผยแพร่ผลงานการแข่งขันตามสื่อมวลชน	4.43	.60	มากที่สุด
9. ทำให้ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดได้รับชื่อเสียง เช่นเดียวกับตนเอง	4.28	.72	มากที่สุด
10. อยากได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ และอยากเป็น ผู้มีเกียรติในทางสังคม	4.87	.44	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.57	.21	มากที่สุด

จากตาราง 4.39 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ช่วงอายุ 11-14 ปี พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.57$, $SD=.21$) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุดสามลำดับแรก ได้แก่ อยากได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ และอยากเป็นผู้มีเกียรติในทางสังคม ($\bar{X}=4.87$, $SD=.44$) ต้องการทำชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล ($\bar{X}=4.82$, $SD=.45$) และต้องการทำชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ ($\bar{X}=4.82$, $SD=.53$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ คิดว่าเล่น

กีฬาที่มีการแข่งขันหลายระดับและมีโอกาสมีชื่อเสียงได้มากกว่า ทำให้ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดได้รับชื่อเสียงเช่นเดียวกับตนเอง และมีโอกาสเป็นนักกีฬาทิมชาติได้ง่าย

มหาวิทยาลัยการจัดการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.40 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ช่วงอายุ 15 – 18 ปี

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	กลุ่มตัวอย่าง ช่วงอายุ 15-18 ปี (n=97)		แปลผล
	\bar{x}	SD	
1. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	4.71	.66	มากที่สุด
2. มีโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติได้ง่าย	4.43	.99	มากที่สุด
3. คิดว่าเล่นกีฬาที่มีการแข่งขันหลายระดับและมีโอกาส มีชื่อเสียงได้มากกว่า	4.11	1.07	มาก
4. ต้องการทำให้ชื่อเสียงให้กับตนเอง	4.53	.95	มากที่สุด
5. ต้องการทำให้ชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล	4.71	.66	มากที่สุด
6. ต้องการทำให้ชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ	4.93	.33	มากที่สุด
7. มองเห็นโอกาสที่จะชนะโดยใช้ประสบการณ์เป็นพื้นฐาน	4.74	.70	มากที่สุด
8. ได้รับการเผยแพร่ผลงานการแข่งขันตามสื่อมวลชน	4.32	.59	มากที่สุด
9. ทำให้ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดได้รับชื่อเสียง เช่นเดียวกับตนเอง	4.44	.59	มากที่สุด
10. อยากได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ และอยากเป็น ผู้มีเกียรติในทางสังคม	4.90	.37	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.59	.19	มากที่สุด

จากตาราง 4.40 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ระหว่างช่วงอายุ 15-18 ปี พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.59$, $SD=.19$) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ ต้องการทำให้ชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ ($\bar{X}=4.93$, $SD=.33$) อยากได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ และอยากเป็นผู้มีเกียรติในทางสังคม ($\bar{X}=4.90$, $SD=.37$) และมองเห็นโอกาสที่จะชนะโดยใช้ประสบการณ์เป็นพื้นฐาน ($\bar{X}=4.74$, $SD=.70$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุดตามลำดับ

ได้แก่ คิดว่าเล่นกีฬาที่มีการแข่งขันหลายระดับและมีโอกาสมีชื่อเสียงได้มากกว่า ได้รับการเผยแพร่ผลงานการแข่งขันตามสื่อมวลชน และมีโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติได้ง่าย

ตาราง 4.41 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ระหว่างช่วงอายุ

ช่วงอายุ	n	\bar{x}	SD	t	P
ช่วงอายุ 11-14 ปี	204	4.57	.21	.40	.27
ช่วงอายุ 15-18 ปี	97	4.59	.19		

* P < .05

จากตาราง 4.41 พบว่า การทดสอบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ระหว่างช่วงอายุ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.42 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ระหว่างช่วงอายุ

ด้านความก้าวหน้าในอนาคต	กลุ่มตัวอย่าง (n=301)		แปลผล
	\bar{x}	SD	
1. มีโอกาสในการเลือกเรียนในสถาบันศึกษาที่สูงขึ้น	4.67	.71	มากที่สุด
2. มีโอกาสได้ทำงานจากการเป็นนักกีฬา	4.33	.93	มากที่สุด
3. มีโอกาสเลือกอาชีพที่ตนเองชอบ	4.51	.78	มากที่สุด
4. มีโอกาสได้ทำงานที่มีค่าตอบแทนสูง	4.63	.66	มากที่สุด
5. ได้สิทธิเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง	4.82	.42	มากที่สุด
6. มีความมั่นคงในหน้าที่การงานในอนาคต	4.05	.99	มากที่สุด
7. มีโอกาสได้เดินทางต่างประเทศ	3.62	1.16	มาก
8. ต้องการพัฒนาทักษะกีฬาว่ายน้ำให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่ง เพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต	4.88	.39	มากที่สุด
9. ต้องการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำหรือครูพลศึกษา ในอนาคต	3.98	.91	มาก
10. มีโอกาสได้รับราชการสูง	4.47	.95	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.39	.20	มากที่สุด

จากตาราง 4.42 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} =4.39, SD=.20) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ ต้องการพัฒนาทักษะกีฬาว่ายน้ำให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่งเพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต (\bar{x} =4.88, SD=.39) ได้สิทธิเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง (\bar{x} =4.82, SD=.42) และมีโอกาสในการเลือกเรียนในสถาบันศึกษาที่สูงขึ้น (\bar{x} =4.67, SD=.71) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนน

น้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ มีโอกาสได้เดินทางต่างประเทศ ต้องการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำหรือครู
พลศึกษาในอนาคต และมีความมั่นคงในหน้าที่การงานในอนาคต

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.43 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ช่วงอายุ 11-14 ปี

ด้านความก้าวหน้าในอนาคต	กลุ่มตัวอย่าง ช่วงอายุ 11-14 ปี (n=204)		แปลผล
	\bar{x}	SD	
1. มีโอกาสในการเลือกเรียนในสถาบันศึกษาที่สูงขึ้น	4.64	.71	มากที่สุด
2. มีโอกาสได้ทำงานจากการเป็นนักกีฬา	4.33	.93	มากที่สุด
3. มีโอกาสเลือกอาชีพที่ตนเองชอบ	4.51	.76	มากที่สุด
4. มีโอกาสได้ทำงานที่มีค่าตอบแทนสูง	4.63	.64	มากที่สุด
5. ได้สิทธิเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง	4.83	.43	มากที่สุด
6. มีความมั่นคงในหน้าที่การงานในอนาคต	4.03	1.00	มาก
7. มีโอกาสได้เดินทางต่างประเทศ	3.59	1.17	มาก
8. ต้องการพัฒนาทักษะกีฬาว่ายน้ำให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่ง เพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต	4.89	.36	มากที่สุด
9. ต้องการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำหรือครูพลศึกษา ในอนาคต	3.98	.91	มาก
10. มีโอกาสได้รับราชการสูง	4.46	.95	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.39	.21	มากที่สุด

จากตาราง 4.43 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ
ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ช่วงอายุ 11-14 ปี พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านความก้าวหน้า
ในอนาคต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} =4.39, SD=.21) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับ
คะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ ต้องการพัฒนาทักษะกีฬาว่ายน้ำให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่งเพื่อ
สร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต (\bar{x} =4.89, SD=.36) ได้สิทธิเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง
(\bar{x} =4.83, SD=.43) และมีโอกาสในการเลือกเรียนในสถาบันศึกษาที่สูงขึ้น (\bar{x} =4.64, SD=.71)

ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ มีโอกาสได้เดินทางต่างประเทศ ต้องการเป็นผู้ฝึกสอน
กีฬาว่ายน้ำหรือครูพลศึกษาในอนาคต และมีความมั่นคงในหน้าที่การงานในอนาคต

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.44 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ช่วงอายุ 15–18 ปี

ด้านความก้าวหน้าในอนาคต	กลุ่มตัวอย่าง		แปลผล
	ช่วงอายุ 15–18 ปี		
	\bar{x}	SD	
1. มีโอกาสในการเลือกเรียนในสถาบันศึกษาที่สูงขึ้น	4.72	.72	มากที่สุด
2. มีโอกาสได้ทำงานจากการเป็นนักกีฬา	4.33	.92	มากที่สุด
3. มีโอกาสเลือกอาชีพที่ตนเองชอบ	4.51	.83	มากที่สุด
4. มีโอกาสได้ทำงานที่มีค่าตอบแทนสูง	4.63	.70	มากที่สุด
5. ได้สิทธิเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง	4.80	.40	มากที่สุด
6. มีความมั่นคงในหน้าที่การงานในอนาคต	4.07	.97	มาก
7. มีโอกาสได้เดินทางต่างประเทศ	3.62	1.16	มาก
8. ต้องการพัฒนาทักษะกีฬาว่ายน้ำให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่ง เพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต	4.88	.44	มากที่สุด
9. ต้องการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำหรือครูพลศึกษา ในอนาคต	3.97	.92	มาก
10. มีโอกาสได้รับราชการสูง	4.48	.92	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.40	.20	มากที่สุด

จากตาราง 4.44 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ช่วงอายุ 15–18 ปี พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.40$, $SD=.20$) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ ต้องการพัฒนาทักษะกีฬาว่ายน้ำให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่งเพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต ($\bar{X}=4.88$, $SD=.44$) ได้สิทธิเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง ($\bar{X}=4.80$, $SD=.40$) และมีโอกาสในการเลือกเรียนในสถาบันศึกษาที่สูงขึ้น ($\bar{X}=4.72$, $SD=.72$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ มีโอกาสได้เดินทางต่างประเทศ ต้องการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำหรือครูพลศึกษาในอนาคต และมีความมั่นคงในหน้าที่การงานในอนาคต

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.45 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ
ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ระหว่างช่วงอายุ

ช่วงอายุ	N	\bar{x}	SD	t	P
11-14 ปี	204	4.39	.21	.41	.59
15-18 ปี	97	4.40	.20		

* $P < .05$

จากตาราง 4.45 แสดงให้เห็นว่าการทดสอบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจ
ในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ระหว่างช่วงอายุ
ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.46 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ระหว่างช่วงอายุ

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มตัวอย่าง (n=301)		แปลผล
	\bar{X}	SD	
1. ต้องการมีเพื่อนมากขึ้น จากคนที่เล่นกีฬาว่ายน้ำด้วยกัน	4.44	.77	มากที่สุด
2. มีความคิดว่ากีฬาว่ายน้ำช่วยพัฒนาความสามารถเชิงกีฬา ของตนให้สูงขึ้นได้	4.89	.56	มากที่สุด
3. ญาติและคนใกล้ชิดตัวประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม	3.97	.90	มาก
4. ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬาว่ายน้ำ	4.77	.70	มากที่สุด
5. มีความประทับใจในนักกีฬาว่ายน้ำและต้องการเอา แบบอย่างนักกีฬาว่ายน้ำที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศไทย	4.88	.43	มากที่สุด
6. ต้องการเอาใจบิดามารดาและญาติพี่น้อง	4.27	1.02	มากที่สุด
7. ครอบครัวมีความภาคภูมิใจและให้การสนับสนุนให้เป็น นักกีฬาว่ายน้ำ	4.53	.69	มากที่สุด
8. เพื่อน ๆ หรือครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่ามี ทักษะและเหมาะสมกับสรีระ	4.80	.42	มากที่สุด
9. มีความภาคภูมิใจในตัวครูผู้สอน	4.68	.60	มากที่สุด
10. มีความประทับใจในกองเชียร์ที่มาเชียร์ขณะทำการ แข่งขัน	4.40	.98	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.55	.23	มากที่สุด

จากตาราง 4.46 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 บุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.55, SD=.23) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ มีความคิดว่ากีฬาว่ายน้ำช่วยพัฒนาความสามารถเชิงกีฬาของตนให้สูงขึ้นได้ (\bar{X} =4.89, SD=.56) มีความประทับใจในนักกีฬาว่ายน้ำและต้องการเอาแบบอย่างนักกีฬาว่ายน้ำที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศไทย (\bar{X} =4.88, SD=.43) และเพื่อน ๆ หรือครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่ามี

ทักษะและเหมาะสมกับสรีระ ($\bar{X}=4.80$, $SD=.42$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ ญาติและคนใกล้ชิดตัวประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม ต้องการเอาใจบิตามารดาและญาติพี่น้อง และมีความประทับใจในกองเชียร์ที่มาเชียร์ขณะทำการแข่งขัน

ตาราง 4.47 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ช่วงอายุ 11-14 ปี

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มตัวอย่าง ช่วงอายุ 11-14 ปี (n=204)		แปลผล
	\bar{X}	SD	
1. ต้องการมีเพื่อนมากขึ้น จากคนที่เล่นกีฬาว่ายน้ำด้วยกัน	4.44	.76	มากที่สุด
2. มีความคิดว่ากีฬาว่ายน้ำช่วยพัฒนาความสามารถเชิงกีฬา ของตนให้สูงขึ้นได้	4.79	.55	มากที่สุด
3. ญาติและคนใกล้ชิดตัวประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม	3.97	.91	มาก
4. ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬาว่ายน้ำ	4.77	.67	มากที่สุด
5. มีความประทับใจในนักกีฬาว่ายน้ำและต้องการเอา แบบอย่างนักกีฬาว่ายน้ำที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศไทย	4.87	.44	มากที่สุด
6. ต้องการเอาใจบิตามารดาและญาติพี่น้อง	4.26	1.02	มากที่สุด
7. ครอบครัวมีความภาคภูมิใจและให้การสนับสนุนให้เป็น นักกีฬาว่ายน้ำ	4.53	.68	มากที่สุด
8. เพื่อน ๆ หรือครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่า มีทักษะและเหมาะสมสรีระ	4.83	.37	มากที่สุด
9. มีความภาคภูมิใจในตัวครูผู้สอน	4.65	.67	มากที่สุด
10. มีความประทับใจในกองเชียร์ที่มาเชียร์ขณะทำการ แข่งขัน	4.37	1.02	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.55	.23	มากที่สุด

จากตาราง 4.47 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ

ภาคกลาง 2 บุคคลที่เกี่ยวข้อง ช่วงอายุ 11-14 ปี พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.55$, $SD=.23$) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุดสามลำดับแรก ได้แก่ มีความประทับใจในนักกีฬาว่ายน้ำและต้องการเอาแบบอย่างนักกีฬาว่ายน้ำที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติ ($\bar{X}=4.87$, $SD=.44$) เพื่อน ๆ หรือครูพลศึกษาแนะนำให้เล่น เนื่องจากเห็นว่ามีทักษะและเหมาะสมกับสรีระ ($\bar{X}=4.83$, $SD=.37$) มีความคิดว่กีฬาว่ายน้ำช่วยพัฒนาความสามารถเชิงกีฬาของตนให้สูงขึ้นได้ ($\bar{X}=4.79$, $SD=.55$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ ญาติและคนใกล้ชิดตัวประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม ต้องการเอาใจบิดามารดาและญาติพี่น้อง และมีความประทับใจในกองเชียร์ที่มาเชียร์ขณะทำการแข่งขัน

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.48 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ช่วงอายุ 15-18 ปี

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มตัวอย่าง		แปลผล
	ช่วงอายุ 15-18 ปี (n=97)		
	\bar{x}	SD	
1. ต้องการมีเพื่อนมากขึ้น จากคนที่เล่นกีฬาว่ายน้ำด้วยกัน	4.43	.78	มากที่สุด
2. มีความคิดว่ากีฬาว่ายน้ำช่วยพัฒนาความสามารถเชิงกีฬา ของตนให้สูงขึ้นได้	4.79	.58	มากที่สุด
3. ญาติและคนใกล้ชิดตัวประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม	3.96	.89	มาก
4. ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬาว่ายน้ำ	4.77	.74	มากที่สุด
5. มีความประทับใจในนักกีฬาว่ายน้ำและต้องการเอา แบบอย่างนักกีฬาว่ายน้ำที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติ	4.87	.41	มากที่สุด
6. ต้องการเอาใจบิดามารดาและญาติพี่น้อง	4.29	1.02	มากที่สุด
7. ครอบครัวยุติความภาคภูมิใจและให้การสนับสนุนให้เป็น นักกีฬาว่ายน้ำ	4.55	.72	มากที่สุด
8. เพื่อน ๆ หรือครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่า มีทักษะและเหมาะสมสรีระ	4.74	.51	มากที่สุด
9. มีความภาคภูมิใจในตัวครูผู้สอน	4.73	.45	มากที่สุด
10. มีความประทับใจในกองเชียร์ที่มาเชียร์ขณะทำการ แข่งขัน	4.46	.89	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.58	.23	มากที่สุด

จากตาราง 4.48 พบว่า ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 บุคคลที่เกี่ยวข้อง ช่วงอายุ 15-18 ปี พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} =4.58, SD=.23) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ มีความประทับใจในนักกีฬาว่ายน้ำและต้องการเอาแบบอย่างนักกีฬาว่ายน้ำ

ที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศไทย ($\bar{X}=4.87$, $SD=.41$) มีความคิดว่กีฬาว่ายน้ำช่วยพัฒนาความสามารถ
เชิงกีฬาของตนให้สูงขึ้นได้ ($\bar{X}=4.79$, $SD=.58$) และได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬาว่ายน้ำ
($\bar{X}=4.77$, $SD=.74$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ ญาติและคนใกล้ตัวประสบความสำเร็จ
จึงอยากเล่นตาม ต้องการเอาใจบิดามารดาและญาติพี่น้อง และต้องการมีเพื่อนมากขึ้น จากคนที่เล่น
กีฬาว่ายน้ำด้วยกัน

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.49 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำภาคกลาง 2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ระหว่างช่วงอายุ

ช่วงอายุ	n	\bar{x}	SD	t	P
ช่วงอายุ 11-14 ปี	204	4.55	.23	.48	.18
ช่วงอายุ 15-18 ปี	97	4.58	.23		

* P < .05

จากตาราง 4.49 พบว่า การทดสอบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำภาคกลาง 2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ระหว่างช่วงอายุ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.50 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย

ด้านสุขภาพอนามัย	กลุ่มตัวอย่าง (n=301)		
	\bar{X}	SD	แปลผล
1. สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์	4.94	.23	มากที่สุด
2. สุขภาพจิตใจดี อารมณ์ดี คิดบวก	4.82	.39	มากที่สุด
3. ส่งเสริมบุคลิกภาพให้ดีขึ้น	4.78	.46	มากที่สุด
4. ฝึกความสัมพันธ์ของระบบประสาท	4.63	.59	มากที่สุด
5. มีความคล่องแคล่วว่องไวในการออกกำลังกาย	4.93	.26	มากที่สุด
6. มีความอดทนในการออกกำลังกาย	4.94	.23	มากที่สุด
7. ทำให้ร่างกายมีความยืดหยุ่นและความอ่อนตัวที่ดี	4.91	.29	มากที่สุด
8. ต้องการความท้าทายในการออกกำลังกาย	3.93	.62	มาก
9. ผ่อนคลายความตึงเครียด	4.25	.64	มากที่สุด
10. ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีสมาธิมากขึ้น	4.27	.72	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.60	.22	มากที่สุด

จากตาราง 4.50 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ
ภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านสุขภาพอนามัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด
(\bar{X} =4.60, SD=.22) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่
มีความอดทนในการออกกำลังกาย (\bar{X} =4.94, SD=.23) สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ (\bar{X} =4.94, SD=.23)
และมีความคล่องแคล่วว่องไวในการออกกำลังกาย (\bar{X} =4.93, SD=.26) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด
ตามลำดับ ได้แก่ ต้องการความท้าทายในการออกกำลังกาย ผ่อนคลายความตึงเครียด และทำให้มี
ความเชื่อมั่นในตนเองและมีสมาธิมากขึ้น

ตารางที่ 4.51 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย ของกลุ่มระดับสโมสร

ด้านสุขภาพอนามัย	ระดับสโมสร (n=210)		
	\bar{X}	SD	แปลผล
1. สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์	4.95	.22	มากที่สุด
2. สุขภาพจิตใจดี อารมณ์ดี คิดบวก	4.82	.38	มากที่สุด
3. ส่งเสริมบุคลิกภาพให้ดีขึ้น	4.78	.45	มากที่สุด
4. ฝึกความสัมพันธ์ของระบบประสาท	4.65	.58	มากที่สุด
5. มีความคล่องแคล่วว่องไวในการออกกำลังกาย	4.93	.26	มากที่สุด
6. มีความอดทนในการออกกำลังกาย	4.96	.20	มากที่สุด
7. ทำให้ร่างกายมีความยืดหยุ่นและความอ่อนตัวที่ดี	4.90	.31	มากที่สุด
8. ต้องการความท้าทายในการออกกำลังกาย	3.95	.63	มาก
9. ผ่อนคลายความตึงเครียด	4.24	.64	มากที่สุด
10. ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีสมาธิมากขึ้น	4.25	.74	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.64	.13	มากที่สุด

จากตาราง 4.51 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย ของกลุ่มระดับสโมสร พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านสุขภาพอนามัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.64, SD=.13) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุดสามลำดับแรก ได้แก่ มีความอดทนในการออกกำลังกาย (\bar{X} =4.96, SD=.20) สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ (\bar{X} =4.95, SD=.22) และมีความคล่องแคล่วว่องไวในการออกกำลังกาย (\bar{X} =4.93, SD=.26) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ ต้องการความท้าทายในการออกกำลังกาย ผ่อนคลายความตึงเครียด และทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีสมาธิมากขึ้น

ตาราง 4.52 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย ของกลุ่มระดับชาติ

ด้านสุขภาพอนามัย	ระดับชาติ (n=88)		
	\bar{X}	SD	แปลผล
1. สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์	4.93	.25	มากที่สุด
2. สุขภาพจิตใจดี อารมณ์ดี คิดบวก	4.81	.40	มากที่สุด
3. ส่งเสริมบุคลิกภาพให้ดีขึ้น	4.78	.49	มากที่สุด
4. ฝึกความสัมพันธ์ของระบบประสาท	4.58	.64	มากที่สุด
5. มีความคล่องแคล่วว่องไวในการออกกำลังกาย	4.93	.35	มากที่สุด
6. มีความอดทนในการออกกำลังกาย	4.31	.29	มากที่สุด
7. ทำให้ร่างกายมีความยืดหยุ่นและความอ่อนตัวที่ดี	4.94	.23	มากที่สุด
8. ต้องการความท้าทายในการออกกำลังกาย	3.86	.57	มาก
9. ผ่อนคลายความตึงเครียด	4.28	.64	มากที่สุด
10. ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีสมาธิมากขึ้น	4.34	.62	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.64	.13	มากที่สุด

จากตาราง 4.52 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย ของกลุ่มระดับชาติ พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านสุขภาพอนามัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.64, SD=.13) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ ทำให้ร่างกายมีความยืดหยุ่นและความอ่อนตัวที่ดี (\bar{X} =4.94, SD=.23) สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ (\bar{X} =4.93, SD=.25) และมีความคล่องแคล่วว่องไวในการออกกำลังกาย (\bar{X} =4.93, SD=.35) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ ต้องการความท้าทายในการออกกำลังกาย ผ่อนคลายความตึงเครียด และทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีสมาธิมากขึ้น

ตาราง 4.53 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย ของกลุ่มระดับนานาชาติ

ด้านสุขภาพอนามัย	ระดับนานาชาติ		
	(n=3)		
	\bar{x}	SD	แปลผล
1. สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์	4.93	.25	มากที่สุด
2. สุขภาพจิตใจดี อารมณ์ดี คิดบวก	4.81	.40	มากที่สุด
3. ส่งเสริมบุคลิกภาพให้ดีขึ้น	4.78	.49	มากที่สุด
4. ฝึกความสัมพันธ์ของระบบประสาท	4.58	.64	มากที่สุด
5. มีความคล่องแคล่วว่องไวในการออกกำลังกาย	4.93	.35	มากที่สุด
6. มีความอดทนในการออกกำลังกาย	4.31	.29	มากที่สุด
7. ทำให้ร่างกายมีความยืดหยุ่นและความอ่อนตัวที่ดี	4.94	.23	มากที่สุด
8. ต้องการความท้าทายในการออกกำลังกาย	3.86	.57	มาก
9. ผ่อนคลายความตึงเครียด	4.28	.64	มากที่สุด
10. ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีสมาธิมากขึ้น	4.34	.62	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.64	.13	มากที่สุด

จากตาราง 4.53 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย ของกลุ่มระดับนานาชาติ พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านสุขภาพอนามัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} =4.64, SD=.13) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ ทำให้ร่างกายมีความยืดหยุ่นและความอ่อนตัวที่ดี (\bar{x} =4.94, SD=.23) ทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ (\bar{x} =4.93, SD=.25) มีความคล่องแคล่วว่องไวในการออกกำลังกาย (\bar{x} =4.93, SD=.35) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีสมาธิมากขึ้น ต้องการความท้าทายในการออกกำลังกาย และผ่อนคลายความตึงเครียด

ตาราง 4.54 ค่าความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย ของทั้ง 3 กลุ่ม

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	.00	.00	.04	.96
ภายในกลุ่ม	298	4.80	.02		
รวม	300	4.80			

* $P < .05$

จากตาราง 4.54 พบว่า ค่าเฉลี่ยของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย ของทั้ง 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.55 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ

ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ	กลุ่มตัวอย่าง (n=301)		
	\bar{X}	SD	แปลผล
1. มีความสนใจในกีฬาว่ายน้ำตั้งแต่เด็ก	4.14	.43	มาก
2. ต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬาว่ายน้ำ	4.67	.60	มากที่สุด
3. ได้รับความรักและความสนใจจากบิดามารดา	4.78	.56	มากที่สุด
4. ได้รับความรักและความสนใจจากผู้ฝึกสอน	4.83	.49	มากที่สุด
5. ได้มีโอกาสชมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำในระดับต่าง ๆ	4.87	.46	มากที่สุด
6. ได้รับความรักและความสนใจในสถานศึกษา และสถานที่ทำงาน	3.84	.49	มาก
7. ได้รับความรักและความสนใจจากบุคคลในวงการกีฬา	3.98	.62	มาก
8. มีความถนัดในกีฬาประเภทความเร็วและสถิติ	4.23	.84	มากที่สุด
9. มีความชอบในกีฬาที่มีการวางแผนการใช้กำลังในการ เคลื่อนที่	3.76	.78	มาก
10. มีความชอบในกีฬาที่ต้องแข่งขันกันโดยไม่มีปะทะ	4.19	.91	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.33	.21	มากที่สุด

จากตาราง 4.55 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.33, SD=.21) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ ได้มีโอกาสชมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำในระดับต่าง ๆ (\bar{X} =4.87, SD=.46) ได้รับความรักและความสนใจจากผู้ฝึกสอน (\bar{X} =4.83, SD=.49) และได้รับความรักและความสนใจจากบิดามารดา (\bar{X} =4.78, SD=.56) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ

ได้แก่ มีความชอบในกีฬาที่มีการวางแผนการใช้กำลังในการเคลื่อนที่ ได้รับความรักและความสนใจใน
สถานศึกษา และสถานที่ทำงานได้รับความรักและความสนใจจากบุคคลในวงการกีฬา

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.56 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ
ของกลุ่มระดับสโมสร

ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ	ระดับสโมสร (n=210)		
	\bar{X}	SD	แปลผล
1. มีความสนใจในกีฬาว่ายน้ำตั้งแต่เด็ก	4.09	.39	มาก
2. ต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬาว่ายน้ำ	4.75	.48	มากที่สุด
3. ได้รับความรักและความสนใจจากบิดามารดา	4.77	.56	มากที่สุด
4. ได้รับความรักและความสนใจจากผู้ฝึกสอน	4.80	.53	มากที่สุด
5. ได้มีโอกาสชมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำในระดับต่าง ๆ	4.90	.38	มากที่สุด
6. ได้รับความรักและความสนใจในสถานศึกษา และสถานที่ทำงาน	3.87	.49	มาก
7. ได้รับความรักและความสนใจจากบุคคลในวงการกีฬา	3.97	.65	มาก
8. มีความถนัดในกีฬาประเภทความเร็วและสถิติ	4.30	.85	มากที่สุด
9. มีความชอบในกีฬาที่มีการวางแผนการใช้กำลังในการเคลื่อนที่	3.76	.83	มาก
10. มีความชอบในกีฬาที่ต้องแข่งขันกันโดยไม่มีการปะทะ	4.30	.73	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.35	.19	มากที่สุด

จากตาราง 4.56 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ของกลุ่มระดับสโมสร พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.35, SD=.19) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ ได้มีโอกาสชมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำในระดับต่าง ๆ (\bar{X} =4.90, SD=.38) ได้รับความรักและความสนใจจากผู้ฝึกสอน (\bar{X} =4.80, SD=.53) และได้รับความรักและความสนใจจากบิดามารดา (\bar{X} =4.77, SD=.56) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด

ตามลำดับ ได้แก่ มีความชอบในกีฬาที่มีการวางแผนการใช้กำลังในการเคลื่อนที่ ได้รับความรักและความสนใจในสถานศึกษา และสถานที่ทำงานได้รับความรักและความสนใจจากบุคคลในวงการกีฬา

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.57 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ
ของกลุ่มระดับชาติ

ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ	ระดับชาติ (n=88)		
	\bar{x}	SD	แปลผล
1. มีความสนใจในกีฬาว่ายน้ำตั้งแต่เด็ก	4.25	.49	มากที่สุด
2. ต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬาว่ายน้ำ	4.49	.79	มากที่สุด
3. ได้รับความรักและความสนใจจากบิดามารดา	4.82	.56	มากที่สุด
4. ได้รับความรักและความสนใจจากผู้ฝึกสอน	4.89	.38	มากที่สุด
5. ได้มีโอกาสชมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำในระดับต่าง ๆ	4.77	.62	มากที่สุด
6. ได้รับความรักและความสนใจในสถานศึกษา และสถานที่ทำงาน	3.78	.49	มาก
7. ได้รับความรักและความสนใจจากบุคคลในวงการกีฬา	4.00	.55	มาก
8. มีความถนัดในกีฬาประเภทความเร็วและสถิติ	4.03	.79	มาก
9. มีความชอบในกีฬาที่มีการวางแผนการใช้กำลังในการเคลื่อนที่	3.76	.66	มาก
10. มีความชอบในกีฬาที่ต้องแข่งขันกันโดยไม่มีปะทะ	3.92	1.21	มาก
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.27	.22	มากที่สุด

จากตาราง 4.57 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ของกลุ่มระดับชาติ พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.27$, $SD=.22$) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ ได้รับความรักและความสนใจจากผู้ฝึกสอน ($\bar{x}=4.89$, $SD=.38$) ได้รับความรักและความสนใจจากบิดามารดา ($\bar{x}=4.82$, $SD=.56$) และได้มีโอกาสชมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำในระดับต่าง ๆ ($\bar{x}=4.77$, $SD=.62$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ

ได้แก่ มีความชอบในกีฬาที่มีการวางแผนการใช้กำลังในการเคลื่อนที่ ได้รับความรักและความสนใจใน
สถานศึกษา และสถานที่ทำงาน และมีความชอบในกีฬาที่ต้องแข่งขันกันโดยไม่มีการปะทะ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.58 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ
ของกลุ่มระดับนานาชาติ

ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ	ระดับนานาชาติ (n=3)		
	\bar{X}	SD	แปลผล
1. มีความสนใจในกีฬาว่ายน้ำตั้งแต่เด็ก	4.33	.58	มากที่สุด
2. ต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬาว่ายน้ำ	4.67	.58	มากที่สุด
3. ได้รับความรักและความสนใจจากบิดามารดา	4.67	.58	มากที่สุด
4. ได้รับความรักและความสนใจจากผู้ฝึกสอน	5.00	.00	มากที่สุด
5. ได้มีโอกาสชมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำในระดับต่าง ๆ	5.00	.00	มากที่สุด
6. ได้รับความรักและความสนใจในสถานศึกษา และสถานที่ทำงาน	3.67	.58	มาก
7. ได้รับความรักและความสนใจจากบุคคลในวงการกีฬา	4.00	1.00	มากที่สุด
8. มีความถนัดในกีฬาประเภทความเร็วและสถิติ	4.67	.58	มากที่สุด
9. มีความชอบในกีฬาที่มีการวางแผนการใช้กำลังในการเคลื่อนที่	3.67	1.15	มาก
10. มีความชอบในกีฬาที่ต้องแข่งขันกันโดยไม่มีการปะทะ	4.33	1.15	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.40	.10	มากที่สุด

จากตาราง 4.58 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ของกลุ่มระดับนานาชาติ พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.40, SD=.10) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ ได้มีโอกาสชมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำในระดับต่าง ๆ (\bar{X} =5.00, SD=.00) ได้รับความรักและความสนใจจากผู้ฝึกสอน (\bar{X} =5.00, SD=.00) และต้องการรู้ และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬาว่ายน้ำ (\bar{X} =4.67, SD=.58) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ

ได้แก่ มีความสนใจในกีฬาว่ายน้ำตั้งแต่เด็ก มีความชอบในกีฬาที่ต้องแข่งขันกันโดยไม่มีการปะทะ และต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬาว่ายน้ำ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.59 แสดงค่าความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ของทั้ง 3 กลุ่ม

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	.40	.20	4.56	.56
ภายในกลุ่ม	298	12.32	.04		
รวม	300	12.73			

* $P < .05$

จากตาราง 4.59 พบว่า ค่าเฉลี่ยของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ของทั้ง 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.60 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านรายได้และผลประโยชน์

ด้านรายได้และผลประโยชน์	กลุ่มตัวอย่าง (n=301)		
	\bar{X}	SD	แปลผล
1. ได้รับเงินเบี่ยเลี้ยงในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน	3.78	.94	มาก
2. ได้รับเงินรางวัลจากชัยชนะในการแข่งขัน	3.91	.85	มาก
3. มีเงินรายได้จากผู้สนับสนุน	4.19	.52	มาก
4. มีรายได้ระหว่างเรียน	4.86	.40	มากที่สุด
5. ได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ในสถาบันการศึกษา	4.58	.69	มากที่สุด
6. เป็นนักกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย	4.86	.48	มากที่สุด
7. มีที่พักอาศัยในการเก็บตัวฝึกซ้อม	4.81	.55	มากที่สุด
8. ได้รับสวัสดิการด้านการประกันชีวิตกรณีเสียชีวิตจากการฝึกซ้อม	4.71	.69	มากที่สุด
9. มีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวพร้อมกับการแข่งขัน	4.89	.42	มากที่สุด
10. มีโอกาสได้รู้จักคนในสังคมกว้างขวางขึ้น	4.78	.52	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.54	.20	มากที่สุด

จากตาราง 4.60 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ พบว่า ด้านรายได้และผลประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.54$, $SD=.20$) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ มีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวพร้อมกับการแข่งขัน ($\bar{X}=4.89$, $SD=.42$) มีรายได้ระหว่างเรียน ($\bar{X}=4.86$, $SD=.40$) และเป็นนักกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ($\bar{X}=4.86$, $SD=.48$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ ได้รับเงินเบี่ยเลี้ยงในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ได้รับเงินรางวัลจากชัยชนะในการแข่งขัน และมีเงินรายได้จากผู้สนับสนุน

ตาราง 4.61 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของกลุ่มระดับสโมสร

ด้านรายได้และผลประโยชน์	ระดับสโมสร (n=210)		
	\bar{X}	SD	แปลผล
1. ได้รับเงินเบี่ยเลี้ยงในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน	3.70	.85	มาก
2. ได้รับเงินรางวัลจากชัยชนะในการแข่งขัน	3.85	.83	มาก
3. มีเงินรายได้จากผู้สนับสนุน	4.14	.49	มาก
4. มีรายได้ระหว่างเรียน	4.87	.37	มากที่สุด
5. ได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ในสถาบันการศึกษา	4.60	.69	มากที่สุด
6. เป็นนักกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย	4.87	.46	มากที่สุด
7. มีที่พักอาศัยในการเก็บตัวฝึกซ้อม	4.83	.54	มากที่สุด
8. ได้รับสวัสดิการด้านการประกันชีวิตกรณีเสียชีวิตจากการฝึกซ้อม	4.75	.65	มากที่สุด
9. มีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวพร้อมกับการแข่งขัน	4.90	.38	มากที่สุด
10. มีโอกาสได้รู้จักคนในสังคมกว้างขวางขึ้น	4.81	.48	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.53	.20	มากที่สุด

จากตาราง 4.61 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของกลุ่มระดับสโมสร พบว่า ด้านรายได้และผลประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.53$, $SD=.20$) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุดสามลำดับแรก ได้แก่ มีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวพร้อมกับการแข่งขัน ($\bar{X}=4.90$, $SD=.30$) มีรายได้ระหว่างเรียน ($\bar{X}=4.87$, $SD=.37$) และเป็นนักกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ($\bar{X}=4.87$, $SD=.46$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ ได้รับเงินเบี่ยเลี้ยงในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ได้รับเงินรางวัลจากชัยชนะในการแข่งขัน และมีเงินรายได้จากผู้สนับสนุน

ตาราง 4.62 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของกลุ่มระดับชาติ

ด้านรายได้และผลประโยชน์	ระดับชาติ (n=88)		
	\bar{X}	SD	แปลผล
1. ได้รับเงินเบี้ยเลี้ยงในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน	3.90	.90	มาก
2. ได้รับเงินรางวัลจากชัยชนะในการแข่งขัน	4.03	.90	มาก
3. มีเงินรายได้จากผู้สนับสนุน	4.28	.57	มากที่สุด
4. มีรายได้ระหว่างเรียน	4.84	.48	มากที่สุด
5. ได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ในสถาบันการศึกษา	4.55	.68	มากที่สุด
6. เป็นนักกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย	4.85	.49	มากที่สุด
7. มีที่พักอาศัยในการเก็บตัวฝึกซ้อม	4.80	.55	มากที่สุด
8. ได้รับสวัสดิการด้านการประกันชีวิตกรณีเสียชีวิตจากการฝึกซ้อม	4.63	.76	มากที่สุด
9. มีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวพร้อมกับการแข่งขัน	4.85	.49	มากที่สุด
10. มีโอกาสได้รู้จักคนในสังคมกว้างขวางขึ้น	4.70	.57	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.54	.20	มากที่สุด

จากตาราง 4.62 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของกลุ่มระดับชาติ พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านรายได้และผลประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.54$, $SD=.20$) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุดสามลำดับแรก ได้แก่ มีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวพร้อมกับการแข่งขัน ($\bar{X}=4.85$, $SD=.49$) เป็นนักกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ($\bar{X}=4.85$, $SD=.49$) และมีรายได้ระหว่างเรียน ($\bar{X}=4.84$, $SD=.48$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ ได้รับเงินเบี้ยเลี้ยงในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ได้รับเงินรางวัลจากชัยชนะในการแข่งขัน และมีเงินรายได้จากผู้สนับสนุน

ตาราง 4.63 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของกลุ่มระดับนานาชาติ

ด้านรายได้และผลประโยชน์	ระดับนานาชาติ		
	(n=3)		
	\bar{X}	SD.	แปลผล
1. ได้รับเงินเบี่ยเลี้ยงในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน	3.90	.90	มาก
2. ได้รับเงินรางวัลจากชัยชนะในการแข่งขัน	4.03	.90	มาก
3. มีเงินรายได้จากผู้สนับสนุน	4.28	.57	มากที่สุด
4. มีรายได้ระหว่างเรียน	4.84	.48	มากที่สุด
5. ได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ในสถาบันการศึกษา	4.55	.68	มากที่สุด
6. เป็นนักกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย	4.85	.49	มากที่สุด
7. มีที่พักอาศัยในการเก็บตัวฝึกซ้อม	4.80	.55	มากที่สุด
8. ได้รับสวัสดิการด้านการประกันชีวิตกรณีเสียชีวิตจากการฝึกซ้อม	4.63	.76	มากที่สุด
9. มีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวพร้อมกับการแข่งขัน	4.85	.49	มากที่สุด
10. มีโอกาสได้รู้จักคนในสังคมกว้างขวางขึ้น	4.70	.57	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.54	.20	มากที่สุด

จากตาราง 4.63 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของกลุ่มระดับนานาชาติ พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านรายได้และผลประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.54$, $SD=.20$) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ มีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวพร้อมกับการแข่งขัน ($\bar{X}=4.85$, $SD=.49$) เป็นนักกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ($\bar{X}=4.85$, $SD=.49$) มีรายได้ระหว่างเรียน ($\bar{X}=4.84$, $SD=.48$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุดตามลำดับ ได้แก่ ได้รับเงินเบี่ยเลี้ยงในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ได้รับเงินรางวัลจากชัยชนะในการแข่งขัน มีเงินรายได้จากผู้สนับสนุน

ตาราง 4.64 ค่าความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ของทั้ง 3 กลุ่ม

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	.00	.00	.09	.92
ภายในกลุ่ม	298	12.08	.41		
รวม	300	12.09			

* $P < .05$

จากตาราง 4.64 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของทั้ง 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.65 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	กลุ่มตัวอย่าง (n=301)		
	\bar{X}	SD	แปลผล
1. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	4.78	.70	มากที่สุด
2. มีโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติได้ง่าย	4.69	.99	มากที่สุด
3. คิดว่าเล่นกีฬาที่มีการแข่งขันหลายระดับและมีโอกาสมีชื่อเสียง ได้มากกว่า	4.37	.06	มากที่สุด
4. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับตนเอง	4.12	.72	มาก
5. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล	4.73	.59	มากที่สุด
6. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ	4.74	.49	มากที่สุด
7. มองเห็นโอกาสที่จะชนะโดยใช้ประสบการณ์เป็นพื้นฐาน	4.84	.75	มากที่สุด
8. ได้รับการเผยแพร่ผลงานการแข่งขันตามสื่อมวลชน	4.42	.57	มากที่สุด
9. ทำให้ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดได้รับชื่อเสียงเช่นเดียวกับ ตนเอง	4.36	.74	มากที่สุด
10. อยากได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ และอยากเป็นผู้มีเกียรติ ในทางสังคม	4.88	.41	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.58	.22	มากที่สุด

จากตาราง 4.65 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง พบว่า ด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.58, SD=.22) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรกได้แก่ อยากได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ และอยากเป็นผู้มีเกียรติในทางสังคม (\bar{X} =4.88, SD=.41) มองเห็นโอกาสที่จะชนะโดยใช้ประสบการณ์เป็นพื้นฐาน (\bar{X} =4.84, SD=.75) และมีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง (\bar{X} =4.78, SD=.70) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ ต้องการทำชื่อเสียงให้กับตนเอง

ทำให้ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดได้รับชื่อเสียงเช่นเดียวกับตนเอง และคิดว่าเล่นกีฬาที่มีการแข่งขัน
หลายระดับและมีโอกาสมีชื่อเสียงได้มากกว่า

มหาวิทยาลัยการจัดการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.66 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ของกลุ่มระดับสโมสร

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	ระดับสโมสร (n=210)		
	\bar{X}	SD	แปลผล
1. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	4.72	.69	มากที่สุด
2. มีโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติได้ง่าย	4.36	.96	มากที่สุด
3. คิดว่าเล่นกีฬาที่มีการแข่งขันหลายระดับและมีโอกาสมีชื่อเสียงได้มากกว่า	4.14	1.01	มาก
4. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับตนเอง	4.71	.76	มากที่สุด
5. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล	4.81	.47	มากที่สุด
6. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ	4.83	.52	มากที่สุด
7. มองเห็นโอกาสที่จะชนะโดยใช้ประสบการณ์เป็นพื้นฐาน	4.64	.81	มากที่สุด
8. ได้รับการเผยแพร่ผลงานการแข่งขันตามสื่อมวลชน	4.43	.59	มากที่สุด
9. ทำให้ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดได้รับชื่อเสียงเช่นเดียวกับตนเอง	4.32	.68	มากที่สุด
10. อยากรับการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ และอยากเป็นผู้มีเกียรติในทางสังคม	4.87	.43	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.58	.21	มากที่สุด

จากตาราง 4.66 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ของกลุ่มระดับสโมสร พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.58, SD=.21) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ อยากรับการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ และอยากเป็นผู้มีเกียรติในทางสังคม (\bar{X} =4.87, SD=.43) ต้องการทำชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ (\bar{X} =4.83, SD=.52) และต้องการทำชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล (\bar{X} =4.81, SD=.79) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ คิดว่าเล่นกีฬาที่มีการแข่งขันหลายระดับและมีโอกาส

มีชื่อเสียงได้มากกว่า ทำให้ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดได้รับชื่อเสียงเช่นเดียวกับตนเอง และมีโอกาส
เป็นนักกีฬาทีมชาติได้ง่าย

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.67 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ของกลุ่มระดับชาติ

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	ระดับชาติ (n=88)		
	\bar{x}	SD	แปลผล
1. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	4.65	.73	มากที่สุด
2. มีโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติได้ง่าย	4.41	1.02	มากที่สุด
3. คิดว่าเล่นกีฬาที่มีการแข่งขันหลายระดับและมีโอกาสมีชื่อเสียงได้มากกว่า	4.08	1.17	มาก
4. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับตนเอง	4.77	.64	มากที่สุด
5. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล	4.58	.80	มากที่สุด
6. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ	4.88	.42	มากที่สุด
7. มองเห็นโอกาสที่จะชนะโดยใช้ประสบการณ์เป็นพื้นฐาน	4.88	.52	มากที่สุด
8. ได้รับการเผยแพร่ผลงานการแข่งขันตามสื่อมวลชน	4.40	.49	มากที่สุด
9. ทำให้ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดได้รับชื่อเสียงเช่นเดียวกับตนเอง	4.48	.86	มากที่สุด
10. อยากได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ และอยากเป็นผู้มีเกียรติในทางสังคม	4.91	.36	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.60	.21	มากที่สุด

จากตาราง 4.67 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ของกลุ่มระดับชาติ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.60, SD=.21) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ อยากรับการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ และอยากเป็นผู้มีเกียรติในทางสังคม (\bar{X} =4.91, SD=.36) ต้องการทำชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ (\bar{X} =4.88, SD=.42) และมองเห็นโอกาสที่จะชนะโดยใช้ประสบการณ์เป็นพื้นฐาน (\bar{X} =4.88, SD=.52) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ คิดว่าเล่นกีฬาที่มีการแข่งขันหลายระดับและมีโอกาส

มีชื่อเสียงได้มากกว่า ได้รับการเผยแพร่ผลงานการแข่งขันตามสื่อมวลชน และมีโอกาสเป็นนักกีฬา
ทีมชาติได้ง่าย

มหาวิทยาลัยการจัดการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.68 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ของกลุ่มระดับนานาชาติ

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	ระดับนานาชาติ (n=88)		
	\bar{x}	SD	แปลผล
1. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	4.33	1.16	มากที่สุด
2. มีโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติได้ง่าย	4.00	1.73	มาก
3. คิดว่าเล่นกีฬาที่มีการแข่งขันหลายระดับและมีโอกาสมีชื่อเสียงได้มากกว่า	4.00	1.00	มาก
4. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับตนเอง	5.00	.00	มากที่สุด
5. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล	5.00	.00	มากที่สุด
6. ต้องการทำชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ	4.67	.58	มากที่สุด
7. มองเห็นโอกาสที่จะชนะโดยใช้ประสบการณ์เป็นพื้นฐาน	4.00	1.00	มาก
8. ได้รับการเผยแพร่ผลงานการแข่งขันตามสื่อมวลชน	3.67	.58	มาก
9. ทำให้ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดได้รับชื่อเสียงเช่นเดียวกับตนเอง	4.00	.00	มาก
10. อยากรับการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ และอยากเป็นผู้มีเกียรติในทางสังคม	5.00	.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.37	.31	มากที่สุด

จากตาราง 4.68 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ของกลุ่มระดับนานาชาติ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.37$, $SD=.31$) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับ แรกได้แก่ ต้องการทำชื่อเสียงให้กับตนเอง ($\bar{X}=5.00$, $SD=.00$) ต้องการทำชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล ($\bar{X}=5.00$, $SD=.00$) และอยากได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ และอยากเป็นผู้มีเกียรติในทางสังคม ($\bar{X}=5.00$, $SD=.00$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ ได้รับการเผยแพร่ผลงานการแข่งขันตามสื่อมวลชน มีโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติได้ง่าย และคิดว่าเล่นกีฬาที่มีการแข่งขันหลายระดับ และมีโอกาสมีชื่อเสียงได้มากกว่า

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.69 ค่าความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ของทั้ง 3 กลุ่ม

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	.17	.09	1.95	.14
ภายในกลุ่ม	298	13.01	.44		
รวม	300	13.18			

* $P < .05$

จากตาราง 4.69 พบว่า ค่าเฉลี่ยของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ของทั้ง 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.70 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต

ด้านความก้าวหน้าในอนาคต	กลุ่มตัวอย่าง (n=301)		
	\bar{x}	SD	แปลผล
1. มีโอกาสในการเลือกเรียนในสถาบันศึกษาที่สูงขึ้น	4.64	.73	มากที่สุด
2. มีโอกาสได้ทำงานจากการเป็นนักกีฬา	4.34	.93	มากที่สุด
3. มีโอกาสเลือกอาชีพที่ตนเองชอบ	4.50	.76	มากที่สุด
4. มีโอกาสได้ทำงานที่มีค่าตอบแทนสูง	4.64	.63	มากที่สุด
5. ได้สิทธิ์เข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง	4.82	.43	มากที่สุด
6. มีความมั่นคงในหน้าที่การงานในอนาคต	4.02	1.00	มาก
7. มีโอกาสได้เดินทางต่างประเทศ	3.59	1.17	มาก
8. ต้องการพัฒนาทักษะกีฬาว่ายน้ำให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่งเพื่อ สร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต	4.88	.37	มากที่สุด
9. ต้องการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำหรือครูพลศึกษาในอนาคต	4.04	.88	มาก
10. มีโอกาสได้รับราชการสูง	4.46	.94	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.39	.20	มากที่สุด

จากตาราง 4.70 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.39, SD=.20) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ ต้องการพัฒนาทักษะกีฬาว่ายน้ำให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่งเพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต (\bar{X} =4.88, SD=.37) ได้สิทธิ์เข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง (\bar{X} =4.82, SD=.43) และมีโอกาสได้ทำงานที่มีค่าตอบแทนสูง (\bar{X} =4.64, SD=.63) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ มีโอกาสได้เดินทางต่างประเทศ มีความมั่นคงในหน้าที่การงานในอนาคต และต้องการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำหรือครูพลศึกษาในอนาคต

ตาราง 4.71 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ของระดับสโมสร

ด้านความก้าวหน้าในอนาคต	ระดับสโมสร (n=210)		
	\bar{x}	SD	แปลผล
1. มีโอกาสในการเลือกเรียนในสถาบันศึกษาที่สูงขึ้น	4.66	.70	มากที่สุด
2. มีโอกาสได้ทำงานจากการเป็นนักกีฬา	4.33	.94	มากที่สุด
3. มีโอกาสเลือกอาชีพที่ตนเองชอบ	4.51	.76	มากที่สุด
4. มีโอกาสได้ทำงานที่มีค่าตอบแทนสูง	4.63	.65	มากที่สุด
5. ได้สิทธิ์เข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง	4.83	.63	มากที่สุด
6. มีความมั่นคงในหน้าที่การงานในอนาคต	4.03	.99	มาก
7. มีโอกาสได้เดินทางต่างประเทศ	3.61	1.16	มาก
8. ต้องการพัฒนาทักษะกีฬาว่ายน้ำให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่งเพื่อ สร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต	4.89	.36	มากที่สุด
9. ต้องการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำหรือครูพลศึกษาในอนาคต	4.00	.90	มาก
10. มีโอกาสได้รับราชการสูง	4.45	.95	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.39	.20	มากที่สุด

จากตาราง 4.71 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ของระดับสโมสร พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.39, SD=.20) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ ต้องการพัฒนาทักษะกีฬาว่ายน้ำให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่งเพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต (\bar{X} =4.89, SD=.36) ได้สิทธิ์เข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง (\bar{X} =4.83, SD=.63) และมีโอกาสในการเลือกเรียนในสถาบันศึกษาที่สูงขึ้น (\bar{X} =4.66, SD=.70) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ มีโอกาสได้เดินทางต่างประเทศ ต้องการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำหรือครูพลศึกษาในอนาคต และมีความมั่นคงในหน้าที่การงานในอนาคต

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.72 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ของระดับชาติ

ด้านความก้าวหน้าในอนาคต	ระดับชาติ (n=88)		
	\bar{x}	SD	แปลผล
1. มีโอกาสในการเลือกเรียนในสถาบันศึกษาที่สูงขึ้น	4.60	.82	มากที่สุด
2. มีโอกาสได้ทำงานจากการเป็นนักกีฬา	4.39	.92	มากที่สุด
3. มีโอกาสเลือกอาชีพที่ตนเองชอบ	4.49	.77	มากที่สุด
4. มีโอกาสได้ทำงานที่มีค่าตอบแทนสูง	4.67	.60	มากที่สุด
5. ได้สิทธิเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง	4.81	.43	มากที่สุด
6. มีความมั่นคงในหน้าที่การงานในอนาคต	3.98	1.04	มาก
7. มีโอกาสได้เดินทางต่างประเทศ	3.52	1.20	มาก
8. ต้องการพัฒนาทักษะกีฬาว่ายน้ำให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่งเพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต	4.89	.35	มากที่สุด
9. ต้องการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำหรือครูพลศึกษาในอนาคต	4.11	.85	มาก
10. มีโอกาสได้รับราชการสูง	4.45	.93	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.39	.18	มากที่สุด

จากตาราง 4.72 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ของระดับชาติ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} =4.39, SD=.18) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ ต้องการพัฒนาทักษะกีฬาว่ายน้ำให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่งเพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต (\bar{x} =4.89, SD=.35) มีโอกาสได้ทำงานที่มีค่าตอบแทนสูง (\bar{x} =4.67, SD=.60) และมีโอกาสในการเลือกเรียนในสถาบันศึกษาที่สูงขึ้น (\bar{x} =4.60, SD=.82) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ มีโอกาสได้เดินทางต่างประเทศ มีความมั่นคงในหน้าที่การงานในอนาคต และต้องการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำหรือครูพลศึกษาในอนาคต

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.73 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ของระดับนานาชาติ

ด้านความก้าวหน้าในอนาคต	ระดับนานาชาติ		
	(n=3)		
	\bar{x}	SD	แปลผล
1. มีโอกาสในการเลือกเรียนในสถาบันศึกษาที่สูงขึ้น	3.67	.58	มากที่สุด
2. มีโอกาสได้ทำงานจากการเป็นนักกีฬา	4.00	1.00	มากที่สุด
3. มีโอกาสเลือกอาชีพที่ตนเองชอบ	4.00	1.00	มากที่สุด
4. มีโอกาสได้ทำงานที่มีค่าตอบแทนสูง	4.67	.58	มากที่สุด
5. ได้สิทธิเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง	4.67	.58	มากที่สุด
6. มีความมั่นคงในหน้าที่การงานในอนาคต	4.33	.58	มากที่สุด
7. มีโอกาสได้เดินทางต่างประเทศ	4.33	.58	มากที่สุด
8. ต้องการพัฒนาทักษะกีฬาว่ายน้ำให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่งเพื่อ สร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต	4.33	1.16	มากที่สุด
9. ต้องการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำหรือครูพลศึกษาในอนาคต	4.33	.58	มากที่สุด
10. มีโอกาสได้รับราชการสูง	5.00	.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.33	.06	มากที่สุด

จากตาราง 4.73 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ของระดับนานาชาติ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.33$, $SD=.06$) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ มีโอกาสได้รับราชการสูง ($\bar{X}=5.00$, $SD=.00$) มีโอกาสได้ทำงานที่มีค่าตอบแทนสูงและได้สิทธิเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง ($\bar{X}=4.67$, $SD=.58$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ มีโอกาสในการเลือกเรียนในสถาบันศึกษาที่สูงขึ้น มีโอกาสได้ทำงานจากการเป็นนักกีฬา และมีโอกาสเลือกอาชีพที่ตนเองชอบ

ตาราง 4.74 แสดงค่าความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ของทั้ง 3 กลุ่ม

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	.01	.00	.07	.93
ภายในกลุ่ม	298	11.48	.04		
รวม	300	11.49			

* $P < .05$

จากตาราง 4.74 พบว่า ค่าเฉลี่ยของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ของทั้ง 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.75 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	กลุ่มตัวอย่าง (n=301)		
	\bar{X}	SD	แปลผล
1. ต้องการมีเพื่อนมากขึ้น จากคนที่เล่นกีฬาว่ายน้ำด้วยกัน	4.45	.74	มากที่สุด
2. มีความคิดว่ากีฬาว่ายน้ำช่วยพัฒนาความสามารถเชิงกีฬาของตนให้สูงขึ้นได้	4.80	.53	มากที่สุด
3. ญาติและคนใกล้ตัวประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม	3.99	.90	มาก
4. ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬาว่ายน้ำ	4.48	.58	มากที่สุด
5. มีความประทับใจในนักกีฬาว่ายน้ำและต้องการเอาแบบอย่างนักกีฬาว่ายน้ำที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศไทย	4.85	.47	มากที่สุด
6. ต้องการเอาใจบิดามารดาและญาติพี่น้อง	4.26	1.01	มากที่สุด
7. ครอบครัวมีความภาคภูมิใจและให้การสนับสนุนให้เป็นนักกีฬาว่ายน้ำ	4.52	.68	มากที่สุด
8. เพื่อน ๆ หรือครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่า มีทักษะและเหมาะสมกับสรีระ	4.84	.37	มากที่สุด
9. มีความภาคภูมิใจในตัวครูผู้สอน	4.67	.60	มากที่สุด
10. มีความประทับใจในกองเชียร์ที่มาเชียร์ขณะทำการแข่งขัน	4.38	1.03	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.55	.21	มากที่สุด

จากตาราง 4.75 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.55, SD=.21) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ มีความประทับใจในนักกีฬาว่ายน้ำและต้องการเอาแบบอย่างนักกีฬาว่ายน้ำที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศไทย (\bar{X} =4.85, SD=.47) เพื่อน ๆ หรือครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่า มีทักษะและเหมาะสมกับสรีระ (\bar{X} =4.84, SD=.37) และมีความคิดว่ากีฬาว่ายน้ำช่วยพัฒนาความสามารถเชิงกีฬาของตนให้สูงขึ้นได้ (\bar{X} =4.80, SD=.53) ส่วนหัวข้อ

ที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ ญาติและคนใกล้ชิดที่ประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม ต้องการเอาใจบิดามารดาและญาติพี่น้อง และมีความประทับใจในกองเชียร์ที่มาเชียร์ขณะทำการแข่งขัน

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.76 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง กลุ่มระดับสโมสร

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ระดับสโมสร (n=210)		
	\bar{X}	SD	แปลผล
1. ต้องการมีเพื่อนมากขึ้น จากคนที่เล่นกีฬาว่ายน้ำด้วยกัน	4.44	.76	มากที่สุด
2. มีความคิดว่ากีฬาว่ายน้ำช่วยพัฒนาความสามารถเชิงกีฬาของตนให้สูงขึ้นได้	4.79	.56	มากที่สุด
3. ญาติและคนใกล้ตัวประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม	3.99	.90	มาก
4. ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬาว่ายน้ำ	4.77	.67	มากที่สุด
5. มีความประทับใจในนักกีฬาว่ายน้ำและต้องการเอาแบบอย่างนักกีฬาว่ายน้ำที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศไทย	4.87	.44	มากที่สุด
6. ต้องการเอาใจบิดามารดาและญาติพี่น้อง	4.28	1.02	มากที่สุด
7. ครอบครัวมีความภาคภูมิใจและให้การสนับสนุนให้เป็นนักกีฬาว่ายน้ำ	4.54	.67	มากที่สุด
8. เพื่อน ๆ หรือครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่ามีทักษะและเหมาะสมกับสรีระ	4.81	.42	มากที่สุด
9. มีความภาคภูมิใจในตัวครูผู้สอน	4.66	.61	มากที่สุด
10. มีความประทับใจในกองเชียร์ที่มาเชียร์ขณะทำการแข่งขัน	4.36	1.01	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.55	.23	มากที่สุด

จากตาราง 4.76 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง กลุ่มระดับสโมสร พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.55, SD=.23) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ มีความประทับใจในนักกีฬาว่ายน้ำและต้องการเอาแบบอย่างนักกีฬาว่ายน้ำที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศไทย (\bar{X} =4.87, SD=.44) เพื่อน ๆ หรือครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่ามีทักษะและเหมาะสมกับสรีระ (\bar{X} =4.81, SD=.42) และมีความคิดว่ากีฬาว่ายน้ำช่วยพัฒนาความสามารถเชิงกีฬาของตนให้สูงขึ้นได้ (\bar{X} =4.79, SD=.56)

ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุดตามลำดับ ได้แก่ ญาติและคนใกล้ชิดที่ประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม
ต้องการเอาใจบิดามารดาและญาติพี่น้อง และมีความประทับใจในกองเชียร์ที่มาเชียร์ขณะทำการแข่งขัน

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.77 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง กลุ่มระดับชาติ

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ระดับชาติ (n=88)		
	\bar{x}	SD	แปลผล
1. ต้องการมีเพื่อนมากขึ้น จากคนที่เล่นกีฬาว่ายน้ำด้วยกัน	4.46	.74	มากที่สุด
2. มีความคิดว่ากีฬาว่ายน้ำช่วยพัฒนาความสามารถเชิงกีฬาของตนเองให้สูงขึ้นได้	4.46	.53	มากที่สุด
3. ญาติและคนใกล้ตัวประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม	4.80	.90	มากที่สุด
4. ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬาว่ายน้ำ	3.99	.58	มาก
5. มีความประทับใจในนักกีฬาว่ายน้ำและต้องการเอาแบบอย่างนักกีฬาว่ายน้ำที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศไทย	4.78	.47	มากที่สุด
6. ต้องการเอาใจบิดามารดาและญาติพี่น้อง	4.85	1.01	มากที่สุด
7. ครอบครัวมีความภาคภูมิใจและให้การสนับสนุนให้เป็นนักกีฬาว่ายน้ำ	4.26	.68	มากที่สุด
8. เพื่อน ๆ หรือครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่า มีทักษะและเหมาะสมกับสรีระ	4.52	.37	มากที่สุด
9. มีความภาคภูมิใจในตัวครูผู้สอน	4.67	.60	มากที่สุด
10. มีความประทับใจในกองเชียร์ที่มาเชียร์ขณะทำการแข่งขัน	4.38	1.03	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.56	.21	มากที่สุด

จากตาราง 4.77 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำภาคกลาง 2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง กลุ่มระดับชาติ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.56, SD=.21) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ ต้องการเอาใจบิดามารดาและญาติพี่น้อง (\bar{X} =4.85, SD=1.01) ญาติและคนใกล้ตัวประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม (\bar{X} =4.80, SD=.90) และมีความประทับใจในนักกีฬาว่ายน้ำและต้องการเอาแบบอย่างนักกีฬาว่ายน้ำที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศไทย (\bar{X} =4.78, SD=.47) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุดตามลำดับ ได้แก่

ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬาว่ายน้ำ ครอบครัวมีความภาคภูมิใจและให้การสนับสนุนให้เป็นนักกีฬาว่ายน้ำ และมีความประทับใจในกองเชียร์ที่มาเชียร์ขณะทำการแข่งขัน

มหาวิทยาลัยการจัดการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.78 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง กลุ่มระดับนานาชาติ

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ระดับนานาชาติ		
	(n=3)		
	\bar{X}	SD	แปลผล
1. ต้องการมีเพื่อนมากขึ้น จากคนที่เล่นกีฬาว่ายน้ำด้วยกัน	4.67	.58	มากที่สุด
2. มีความคิดว่กีฬาว่ายน้ำช่วยพัฒนาความสามารถเชิงกีฬาของตนให้สูงขึ้นได้	4.67	.58	มากที่สุด
3. ญาติและคนใกล้ตัวประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม	4.00	1.00	มาก
4. ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬาว่ายน้ำ	5.00	.00	มากที่สุด
5. มีความประทับใจในนักกีฬาว่ายน้ำและต้องการเอาแบบอย่างนักกีฬาว่ายน้ำที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศไทย	4.00	1.00	มาก
6. ต้องการเอาใจบิดามารดาและญาติพี่น้อง	4.33	1.15	มากที่สุด
7. ครอบครัวมีความภาคภูมิใจและให้การสนับสนุนให้เป็นนักกีฬาว่ายน้ำ	4.00	1.00	มาก
8. เพื่อน ๆ หรือครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่ามีทักษะและเหมาะสมกับสรีระ	4.67	.58	มากที่สุด
9. มีความภาคภูมิใจในตัวครูผู้สอน	4.33	.58	มากที่สุด
10. มีความประทับใจในกองเชียร์ที่มาเชียร์ขณะทำการแข่งขัน	4.33	.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.40	.17	มากที่สุด

จากตาราง 4.78 ค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำภาคกลาง 2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง กลุ่มระดับนานาชาติ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.40$, $SD=.17$) เมื่อดูเป็นรายหัวข้อ หัวข้อที่มีระดับคะแนนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬาว่ายน้ำ ($\bar{X}=5.00$, $SD=.00$) ต้องการมีเพื่อนมากขึ้น จากคนที่เล่นกีฬาว่ายน้ำด้วยกัน ($\bar{X}=4.67$, $SD=.58$) และมีความคิดว่กีฬาว่ายน้ำช่วยพัฒนาความสามารถเชิงกีฬาของตนให้สูงขึ้นได้ ($\bar{X}=4.67$, $SD=.58$) ส่วนหัวข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ ญาติและคน

ใกล้ตัวประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม มีความประทับใจในนักกีฬาว่ายน้ำและต้องการเอาแบบอย่าง นักกีฬาว่ายน้ำที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศไทย และมีความภาคภูมิใจในตัวครูผู้สอน

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 4.79 ค่าความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของทั้ง 3 กลุ่ม

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	.07	.04	.70	.50
ภายในกลุ่ม	298	14.78	.05		
รวม	300	14.85			

* $P < .05$

จากตาราง 4.79 พบว่า ค่าเฉลี่ยของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของทั้ง 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและแรงจูงใจด้านอื่นที่มีส่วนให้เลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ
ภาคกลาง 2 ดังต่อไปนี้

1. แรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ เพราะทำให้สุขภาพแข็งแรง สุขภาพจิตใจดี เป็นพื้นฐานในการเล่นกีฬาอื่น ๆ ได้
2. มีความภูมิใจเมื่อได้รับชัยชนะ
3. สามารถฝึกระเบียบ วินัย ในตนเองทั้งในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน
4. ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
5. เป็นที่นิยมชมชอบของคนรอบข้าง มีคนให้ความสำคัญ และอยากรู้จักมากขึ้น

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง ปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 โดยมีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 โดยจำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ 2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ทั้ง 6 ด้าน สรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 จำแนกตามเพศจำนวน 301 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 63.45 เพศหญิง จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 36.55

1.2 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 จำแนกตามอายุของนักกีฬาว่ายน้ำ จำนวน 301 คน อายุ 11-14 ปี จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 67.77 อายุ 15-18 ปี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 32.23

1.3 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำ จำแนกตามประสบการณ์ในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ จำนวน 301 คน มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสร จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 69.77 ประสบการณ์ในการเล่นกีฬาว่ายน้ำระดับชาติ จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 29.33 และประสบการณ์ในการเล่นกีฬาว่ายน้ำระดับนานาชาติ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านรายได้ และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า

2.1 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ทั้ง 6 ด้าน โดยจำแนกตามเพศ ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง พบว่าค่าเฉลี่ยของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ทั้ง 6 ด้าน ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ

ภาคกลาง 2 ทั้ง 6 ด้าน โดยจำแนกตามช่วงอายุ ระหว่างช่วงอายุ 11-14 ปี และช่วงอายุ 15-18 ปี พบว่า ค่าเฉลี่ยของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ทั้ง 6 ด้าน ระหว่างช่วงอายุ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ทั้ง 6 ด้าน โดยจำแนกตามประสบการณ์การเล่นกีฬาว่ายน้ำในระดับสโมสร ระดับชาติ ระดับนานาชาติ พบว่า ค่าเฉลี่ยของปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ทั้ง 6 ด้าน ระหว่างประสบการณ์การเล่นกีฬาว่ายน้ำในระดับสโมสร ระดับชาติ ระดับนานาชาติ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง ปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ทั้ง 6 ด้าน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ด้านสุขภาพและอนามัย

นักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 มีปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ ด้านสุขภาพและอนามัย ไม่มีความแตกต่างกัน ด้วยหลักของธรรมชาติในการดำรงชีวิตของมนุษย์ในแต่ละวัน ความแข็งแรงสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ มีส่วนสำคัญทำให้ชีวิตมีความสุข การเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ต่างก็มีปัจจัยต่อแรงจูงใจในด้านสุขภาพและอนามัยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ตัวแปรย่อยที่เป็นปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา ว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ที่เลือกมากที่สุด คือ สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ทั้งนี้ หลักการทำงานของระบบไหลเวียนเลือด จำเป็นจะต้องอาศัยออกซิเจนในการควบคุมการเคลื่อนไหว กีฬาว่ายน้ำเป็นกีฬาที่มีการควบคุมการทำงานของระบบหายใจเป็นหลักในการเคลื่อนที่ด้วยความเร็วและระยะเวลาานาน ๆ จึงส่งผลให้การเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ อีกทั้งยังส่งผลให้ร่างกายมีความคล่องแคล่วว่องไว มีความอดทนในการออกกำลังกายและทำให้ร่างกายมีความยืดหยุ่นและความอ่อนตัวที่ดีตามมาอีกด้วย ซึ่งจะสอดคล้องกับ ยุทธการ ขาววรรณ (2552: บทคัดย่อ) แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเรือพาย ของนักกีฬาเรือพายในประเทศไทย โดยการใช้แบบสอบถามแบบสำรวจรายการ แรงจูงใจในระดับเกณฑ์มากนี้นักกีฬามีความเชื่อว่าการเล่นเรือพายทำให้ร่างกายแข็งแรง อดทนเพิ่มขึ้น

และทำให้มีสมรรถภาพทางกายดีขึ้น และสอดคล้องกับ จูติมา เมืองจันทร์ (2553: 10) ทฤษฎีลำดับแรงจูงใจของ มาสโลว์ เป็นทฤษฎีที่มีชื่อเสียง ได้อธิบายไว้ว่า แรงจูงใจของมนุษย์มีลำดับขั้นตอนตั้งแต่ขั้นต่ำสุดถึงขั้นสูงสุด มีทั้งหมด 5 ขั้นตอนด้วยกัน คือ ความต้องการทางด้านสรีระวิทยา (physiological need) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (safety need) ความต้องการเป็นเจ้าของและความต้องการความรัก (belongingness and love need) ความต้องการมีศักดิ์ศรีจากตนเองและผู้อื่น (esteem need from oneself and others) ความต้องการเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ (self actualized need) โดยแรงจูงใจลำดับต้นต้องได้รับการตอบสนองก่อนแรงจูงใจลำดับสูงจึงจะพัฒนาตามมา ความต้องการทางร่างกาย (physiological needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่มีอำนาจมากที่สุดและสังเกตเห็นได้ชัดที่สุด จากความต้องการทั้งหมด เป็นความต้องการที่ช่วยการดำรงชีวิตได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำดื่ม ออกซิเจน การพักผ่อนนอนหลับ ความต้องการทางเพศ ความต้องการความอบอุ่น ตลอดจนความต้องการที่จะถูกกระตุ้นอวัยวะรับสัมผัส แรงขับของร่างกายเหล่านี้จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับความอยู่รอดของร่างกายและของอินทรีย์ ความพึงพอใจที่ได้รับ

ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ

นักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 มีปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ไม่มีความแตกต่างกัน การเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ต่างก็มีปัจจัยต่อแรงจูงใจในด้านความรัก ความถนัด และความสนใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ตัวแปรย่อยที่เป็นปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา ว่ายน้ำของนักกีฬาวาน้ำ ภาคกลาง 2 ที่เลือกมากที่สุด คือ ได้มีโอกาสชมการแข่งขันกีฬาวาน้ำในระดับต่าง ๆ กีฬาวาน้ำถูกจัดให้เป็นกีฬาสากล นั้นหมายถึง ทุกมทกรรมการแข่งขัน ไม่ว่าจะป็นระดับชาติและนานาชาติ จะต้องมีการจัดการแข่งขันกีฬาวาน้ำ การได้เป็นส่วนหนึ่งของการแข่งขันนั้น ไม่ว่าจะป็นนักกีฬา ผู้ตัดสินหรือแม้แตผู้ชมก็ตาม ทำให้รู้สึกตื่นเต้น อิ่มอกอิ่มใจ ยิ่งเป็นนักกีฬาวาน้ำที่ได้เข้าไปนั่งชมการแข่งขันในระดับที่สูงกว่าตนแล้ว ก็ยิ่งทำให้มีความต้องการที่จะพัฒนาความสามารถ เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันในมทกรรมนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ ไพโรจน์ สายแก้ว (2553: 54) ได้กล่าวถึงวิธีการสร้างแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาไว้ว่าความรักความถนัดและความสนใจ (love and belonging need) นักเรียนโรงเรียนกีฬามีปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬา เพราะได้เรียนรู้ทักษะในการเล่นกีฬาที่ตนเองมีความถนัดและสนใจมากยิ่งขึ้น มีความชื่นชอบในการเล่นกีฬา การเรียนโรงเรียนกีฬา จะได้ฝึกความมีระเบียบวินัยของตนเอง และพ่อแม่ผู้ปกครองให้การสนับสนุน ในการเรียนโรงเรียนกีฬา และสอดคล้องกับ สุชา จันทร์เอม (2557: 101-102) แรงจูงใจทางจิตวิทยา (psychological motivation) มีความสำคัญน้อยกว่าแรงจูงใจทางด้านสรีระวิทยาเพราะจำเป็นในการดำรงชีวิตน้อยกว่า

แต่จะช่วยทางด้านจิตใจทำให้สุขภาพจิตดีและสดชื่น แรงจูงใจประเภทนี้ ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น และการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม ความต้องการความรักและความเอาใจใส่ใกล้ชิดจากผู้อื่น

ด้านรายได้และผลประโยชน์

นักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 มีปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ไม่มีความแตกต่างกัน การเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ต่างก็มีปัจจัยต่อแรงจูงใจในด้านรายได้และผลประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ตัวแปรย่อยที่เป็นปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ที่เลือกมากที่สุด คือ มีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวพร้อมกับการแข่งขัน ซึ่งในจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำในระดับสโมสร ระดับชาติ ระดับนานาชาติ มีอยู่มากมายหลายจังหวัด หลายประเทศ การได้มีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวพร้อมกับการแข่งขัน ทำให้นักกีฬา มีความสุขกาย สุขใจ มีประสบการณ์เพิ่มมากขึ้น ได้มีโอกาสไปพบเจอในสิ่งที่ไม่เคยได้เห็นหรือไม่เคยได้สัมผัสมาก่อนซึ่งสอดคล้องกับ ญาณวุฒิ ทวีพันธ์ (2554: 12-13) กล่าวว่า แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจแบบประเมิน (intrinsic and cognitive) เป็นปัจจัยต่อแรงจูงใจที่เกิดขึ้นเองโดยไม่มีรางวัลหรือสาเหตุภายนอกมาเกี่ยวข้อง เป็นการเล่นเพื่อสนุกสนาน สนุกที่ได้จะเล่น ซึ่งแรงจูงใจภายในเกิดได้อย่างไร เพิ่มได้อย่างไร อธิบายไม่ได้ จึงต้องมีทฤษฎีแรงจูงใจแบบประเมินขึ้น ถือว่าเป็นแรงจูงใจประเภทหนึ่งที่เกิดจากภายในซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญ คือ ความรู้สึกควบคุม หมายถึง การให้แรงเสริมภายนอก คือ เดิมทีเล่นเพื่อสนุกสนาน (แรงจูงใจภายใน) เมื่อแรงเสริมภายนอกจะเล่นเพื่อสิ่งของ เงินรางวัล ชื่อเสียง จะทำให้แรงจูงใจภายในลดลง ถ้ามีความรู้สึกว่าคุณค่าของ เงินรางวัล ชื่อเสียง เป็นเหตุผลที่สำคัญ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (achievement motivation theory) หมายถึง แรงขับหรือสิ่งเร้าใจที่ทำให้บุคคลมีความพยายามมุ่งมั่นที่จะไปถึงเป้าหมาย ดังนั้น ในการฝึกหรือการแข่งขันกีฬาถ้านักกีฬามีการรับรู้หรือถูกทำให้รับรู้ว่าคุณค่าสามารถก็จะเกิดความมั่นใจ มีความต้องการที่จะทำการฝึกให้มากยิ่งขึ้น มีแรงจูงใจที่จะกระทำให้มากขึ้น สรุปได้ว่า สาเหตุของคน que เริ่มเล่นกีฬาและยังคงเล่นกีฬาอยู่ ตลอดจนจะเลิกเล่นกีฬานั้น จำเป็นต้องมีแรงจูงใจเป็นสาเหตุทำให้แสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ออกมา ซึ่งแรงผลักดันที่ออกมานั้นจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสมรรถภาพของแต่ละบุคคล

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

นักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 มีปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ไม่มีความแตกต่างกัน การเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ต่างก็มีปัจจัยต่อแรงจูงใจในด้านเกียรติยศชื่อเสียง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ตัวแปรย่อยที่เป็นปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ที่เลือกมากที่สุด คือ อยากรับ

การยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ และอยากเป็นผู้มีเกียรติในทางสังคม โดยทั่วไปแล้ว ไม่ว่าจะเป็นนักกีฬาหรือบุคคลทั่วไป การได้รับการยอมรับหรือเป็นที่ยอมรับจากบุคคลอื่น ไม่ว่าจะเป็หน้าทีการทำงาน การเงิน ความสำเร็จด้านต่าง ๆ เกียรติยศชื่อเสียง ทำให้มีกำลังใจ มีแรงใจในการดำเนินชีวิต อาจจะเป็นแรงผลักดันให้ประสบความสำเร็จขั้นสูงสุดก็เป็ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริการณ น้อยวังหิน (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแบดมินตันของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 ณ จังหวัดสุพรรณบุรี ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักกีฬาแบดมินตันหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 ณ จังหวัดสุพรรณบุรี ระดับอายุทั่วไปจำนวน 60 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้มาการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาแบดมินตันตามกรอบแนวคิดของ มาสโลว์ (Maslow) 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ผลการวิจัย พบว่า ด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีระดับแรงจูงใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .80) และสอดคล้องกับ ธราวุฒิ บุญช่วยเหลือ (2556: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเล่นสโมสรรดิวชั้น 1 ของนักกีฬาฟุตบอล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเล่นสโมสรรดิวชั้น 1 และศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเล่นสโมสรรดิวชั้น 1 ของนักกีฬาฟุตบอล กลุ่มตัวอย่างคือ นักฟุตบอลสโมสรรดิวชั้น 1 ของนักกีฬาฟุตบอลจำนวน 251 คนใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเล่นสโมสรรดิวชั้น 1 ของนักกีฬาฟุตบอลโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยอันดับที่สอง คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

ด้านความก้าวหน้าในอนาคต

นักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 มีปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ไม่มีความแตกต่างกัน การเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำต่างก็มีปัจจัยต่อแรงจูงใจในด้านความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ตัวแปรย่อยที่เป็นปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ที่เลือกมากที่สุดคือ ต้องการพัฒนาทักษะกีฬาว่ายน้ำให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่งเพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต และได้สิทธิเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง ปัจจัยต่อแรงจูงใจที่จะพัฒนาทักษะความสามารถ ย่อมส่งผลให้สถิติมีการพัฒนาตามไปด้วย และจะส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการแข่งขันในทางที่ดี มีความก้าวหน้าในอนาคต มีเกียรติยศชื่อเสียง ได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น และได้สิทธิเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียงอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ จิตรัตดา รัตนวิวัฒน์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการ

วิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาหมวดยปล้ำ ในประเทศไทย การวิจัยในครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาของนักกีฬาหมวดยปล้ำ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาหมวดยปล้ำในประเทศไทย รวมทั้งสิ้นจำนวน 242 คน เพศชาย จำนวน 142 คน เพศหญิง จำนวน 100 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย แบบสอบถามดังกล่าวประกอบด้วยแรงจูงใจด้านต่าง ๆ 4 ด้าน คือ 1) ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ 2) ด้านสุขภาพและพละานามัย 3) ด้านรายได้และผลประโยชน์ 4) ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า ผลการวิจัย พบว่าแรงจูงใจภาพรวมในการเลือกเล่นกีฬาหมวดยปล้ำของนักกีฬาหมวดยปล้ำในประเทศไทย ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและพละานามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง และความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจในระดับมาก

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

นักกีฬาวัยน้ำ ภาคกลาง 2 มีปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาวัยน้ำ จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ไม่มีความแตกต่างกัน เลือกเล่นกีฬาวัยน้ำ ต่างก็มีปัจจัยต่อแรงจูงใจในด้านบุคคล ที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ตัวแปรย่อยที่เป็นปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาวัยน้ำของนักกีฬาวัยน้ำ ภาคกลาง 2 ที่เลือกมากที่สุด คือ มีความประทับใจในนักกีฬาวัยน้ำและต้องการเอาแบบอย่างนักกีฬาวัยน้ำที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติในการเล่นกีฬาวัยน้ำ หากนักกีฬาเกิดความประทับใจและต้องการเอาแบบอย่างนักกีฬาที่เก่งกว่าหรือนักกีฬาที่มีชื่อเสียงแล้วนั้น การพัฒนาศักยภาพทั้งทางด้านทักษะและสถิติก็จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ สืบสาย บุญวิรุบุตร (พีระพงศ์ บุญศิริ. 2536. 65; อ้างอิงจากสืบสาย บุญวิรุบุตร. 2541. จิตวิทยาการกีฬา. หน้า 149) แรงจูงใจมีบทบาทสำคัญมากต่อการเตรียมทีมและการฝึกกีฬานักจิตวิทยาได้ให้ทัศนะต่อแรงจูงใจต่างกัน แต่มีการสรุปว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการของนักกีฬาที่อยู่ในตัวของนักกีฬาแต่ละคนและพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังแรงขึ้น นักจิตวิทยาได้พยายามใช้หลักเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อจำแนกประเภทของแรงจูงใจ และวิธีที่ยอมรับกันส่วนใหญ่ก็คือการแบ่งพื้นฐานของแรงจูงใจ 3 ทาง ซึ่งหนึ่งในนั้น ประกอบด้วย แรงจูงใจด้านสังคม (social motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ ได้แก่ การสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมโดยได้รับอิทธิพลมา เช่น บุคคลสถาบัน วัฒนธรรม ค่านิยม ความนึกคิด ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี แรงจูงใจลักษณะนี้ที่สำคัญ ได้แก่ ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จต้องการให้สังคมยอมรับ พักผ่อนกับหมู่คณะ และสอดคล้องกับ มลิวัลย์ ผิวคราม (ถวิลเกื้อ กุลวงศ์. 2558. 94-114; อ้างอิงจาก มลิวัลย์ ผิวคราม. 2549. การศึกษารายบุคคลประกอบแรงจูงใจในการเป็นนักกีฬาของสถาบันกีฬา. 2549. หน้า 13) ได้แบ่งแรงจูงใจตามลักษณะความต้องการต่าง ๆ โดยหนึ่งในนั้น ได้แก่ แรงจูงใจด้านสังคม เนื่องจาก

มนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงต้องมีการติดต่อสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีการอยู่ร่วมกันเพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมและได้รับการยกย่อง การที่บุคคลติดต่อสัมพันธ์กันนั้น มิใช่เพื่อมิตรภาพเพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับศรัทธาและเชื่อถือได้

จากการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

การเปรียบเทียบปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬากีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ระหว่างช่วงอายุ 11-14 ปี และ 15-18 ปี ระหว่างประสบการณ์การเล่นกีฬาว่ายน้ำ ระดับสโมสร ระดับชาติ และระดับนานาชาติ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อเปรียบเทียบปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ทั้ง 6 ด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ ทั้ง 6 ด้าน มีความเชื่อมโยงกัน นักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 เริ่มเล่นกีฬาว่ายน้ำก็เพราะต้องการออกกำลังกาย รักษาสุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ มีความอดทนในการออกกำลังกายเพิ่มขึ้น และมีความคล่องแคล่วว่องไวในการออกกำลังกาย การมีโอกาสได้เข้าชมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำในระดับต่าง ๆ ยิ่งส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจในการที่จะแสดงออกถึงความสามารถของตนยิ่งขึ้น และเมื่อได้รับโอกาสให้เข้าร่วมการแข่งขัน สิ่งที่ได้รับก็คือ การได้มีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวยังสถานที่ต่าง ๆ มีโอกาสได้เรียนรู้สิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ มากกว่าบุคคลทั่วไป และเมื่อมีผลสัมฤทธิ์ของการแข่งขันเป็นเหรียญรางวัล สิ่งที่จะตามมาก็คือ การได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ และเป็นผู้มีเกียรติทางสังคม เมื่อเป็นแบบอย่างของคนอื่น การพัฒนาทักษะกีฬาว่ายน้ำก็ต้องยิ่งสูงขึ้น และมีโอกาสมากยิ่งขึ้น โอกาสที่จะได้สร้างชื่อเสียงแก่ประเทศชาติ โอกาสที่จะได้เข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียงอีกด้วย สรุปได้ว่า ปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 มีความเชื่อมโยงกันในการพัฒนานักกีฬาอย่างต่อเนื่อง และผลการวิเคราะห์ทั้ง 6 ด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ กฤษญา พุ่มพิน (2554: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจของบุคลากรกีฬาตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันตะกร้ออาชีพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจของบุคลากรกีฬาตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันเซปักตะกร้ออาชีพ รายการไทยแลนด์ลีก และตะกร้อลอดห่วงอาชีพ เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 286 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ความถี่ ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรกีฬาตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันตะกร้ออาชีพมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ยกเว้นด้านรายได้และผลประโยชน์อยู่ในระดับมาก แรงจูงใจของบุคลากรกีฬาตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันตะกร้ออาชีพ ระหว่างรายการไทยแลนด์ลีกกับตะกร้อลอดห่วงอาชีพ พบว่า ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ สราวุธ รักภู (2554: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย

เรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 จำนวน 280 คน แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน 146 คน เพศหญิง จำนวน 134 คน และเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .89 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที (t-test) วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของแอลเอสดี (LSD) ผลการวิจัยพบว่า (1) แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 มีแรงจูงใจในระดับมาก (2) แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 ระหว่างเพศชายและเพศหญิง มีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาไม่แตกต่างกัน (3) แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 ที่มีประสบการณ์ต่างกันในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ มีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาไม่แตกต่างกัน (4) แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39 ที่มีประเภทการแข่งขันต่างกัน มีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ ภัทรดนัย ประสานตรี (2556: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40 รวมทั้งสิ้นจำนวน 240 คน เป็นชายจำนวน 144 คน เป็นหญิงจำนวน 96 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างเป็นสัดส่วน (proportional stratified random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมา มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัย พบว่า (1) แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40 โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 (2) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40 จำแนกตามตัวแปรเพศและจำแนกตามประสบการณ์ พบว่าแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งนี้

1. การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ทีมงานในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทำให้การทำงานเป็นทีม

มีความสำคัญในการดำเนินการวิจัยซึ่งผู้วิจัยจะต้องทำความเข้าใจกับทีมวิจัยในการออกช่วยเหลือเก็บข้อมูลให้มีความเข้าใจที่ตรงกัน

2. การรวบรวมข้อมูลงานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยพบว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำและบุคคลที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ ทั้ง 6 ด้าน ด้วยเหตุผลของความเชื่อมโยงกันในการพัฒนานักกีฬาอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยต่อแรงจูงใจของนักกีฬาว่ายน้ำ ในการเข้าร่วมแข่งขันในระดับชาติ
2. ควรทำการศึกษาปัจจัยต่อแรงจูงใจของการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำ เพื่อพัฒนากีฬาว่ายน้ำให้ก้าวสู่ระดับนานาชาติ
3. ควรทำการศึกษาแนวทางในการพัฒนากีฬาว่ายน้ำให้กับภาคกลาง 2 และสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย

บรรณานุกรม

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2550). **แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2550–2554)**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การค่า สกสค.
- กฤษฎา พุ่มพิน. (2554). **แรงจูงใจของบุคลากรกีฬาตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันตะกร้ออาชีพ**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (พลศึกษา). คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กษมา สุขุมาลจันทร์. (2560). **แรงจูงใจในการเล่นกีฬาชักกะเย่อของนักกีฬาชักกะเย่อในกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 32**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (พลศึกษา). คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี.
- กิ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์. (2550). **จิตวิทยาทั่วไป**. พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพฯ: บริษัทฐานบัณฑิตจำกัด.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2529). **แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530–2534)**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- จักรดาว โปธิแสน. (2555). **แรงจูงใจในการเล่นกีฬานักกีฬาคนพิการทีมชาติไทย**. ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จิตรัตตา รัตนวิวัฒน์. (2550). **แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เฉลิมรัตน์ ทองศิริมนรัตน์. (2551, มกราคม). **แรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของเยาวชนในจังหวัดลำปาง พ.ศ. 2551**. วารสารคณะพลศึกษา. ปีที่ 14(1): 128.
- ชวพงษ์ เมธีธรรมวัฒน์. (2553). **แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 (พ.ศ. 2549) จังหวัดสุพรรณบุรี**. วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชาญยุทธ รัตนมงคล. (2552). **แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเบสบอลของนักกีฬาเบสบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชินวัฒน์ เบ้านาค. (ม.ป.ป.). **ประวัติกีฬาว่ายน้ำในประเทศไทย**. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2562, จาก

<https://sites.google.com/site/asdasdaxcwqascae/prawati-kila-way-na-ni-prathesthiy>.

โชติกา ระโส. (2555). **แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.**

ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การอุดมศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ญาณวุฒิ ทวินันท์. (2554). **แรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬาไทย-ญี่ปุ่น**

ดินแดง 2553. ปริญญาานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ฐิติมา เมืองจันทร์. (2553). **แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551.**

ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ดวงพร โพธิ์สร. (2558). **แรงจูงใจในการปฏิบัติงานและความผูกพันต่อองค์กรของครูผู้ดูแลเด็ก**

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดฉะเชิงเทรา. ปริญญาานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต (การจัดการบริหารทั่วไป). วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.

ถวิล เกื้อกุลวงศ์. (2558). **การจูงใจเพื่อผลงาน.** นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.

ธราวุฒิ บุญช่วยเหลือ. (2556). **แรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเล่นสโมสรวีซัน 1 ของนักกีฬา**

ฟุตบอล. สารนิพนธ์ คณะบริหารธุรกิจ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกริก.

ธีรวุฒิ พรหมจรรย์. (2556). **แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขัน**

กีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 37. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา).

คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ธีระศักดิ์ อาภาวัฒนาสกุล. (2552). **หลักวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์

แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2553). **สถิติวิเคราะห์เพื่อการวิจัย.** พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: เรือนแก้ว

การพิมพ์

บ้านจอมยุทธ. (2543). **ประวัติกีฬาว่ายน้ำในต่างประเทศ.** สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2562, จาก

https://www.baanjomyut.com/library_3/extension-5/general_knowledge_about_swimming/01.html.

- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2544). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- พิชิต เมืองนาโพธิ์. (2534). **เอกสารประกอบการสอน พ437 จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พีระพงศ์ บุญศิริ. (2536). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ไพโรจน์ สายแก้ว. (2553). **แรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภัทรดนัย ประสานตรี. (2556). **แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอล ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 40**. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มลิวลัย ผิวคราม. (2549). **การศึกษาของคประกอบแรงจูงใจในการเปนนักกีฬาของสถาบันกีฬา**. สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- ยุทธการ ขาววรรณ. (2552). **แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเรือพาย ของนักกีฬาเรือพาย ในประเทศไทย**. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2534, มกราคม-ธันวาคม). **บทบาทของจิตวิทยาการศึกษาที่มีต่อการสอนและพลศึกษา**. *จิตวิทยาการศึกษา*. 2534(28): 11-12.
- ศิริการณ น้อยวังหิน. (2550). **แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแบดมินตันของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 ณ จังหวัดสุพรรณบุรี**. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมนึก บุญนาค. (2548). **แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทยของนักเรียนชายช่วงชั้นที่4 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547**. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย. (2562). **ประวัติความเป็นมา/สัญลักษณ์**. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2562 จาก, <http://swimming.or.th/Background>.
- สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น. (2553). **ความสำคัญของแรงจูงใจ**. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2562, จาก <http://www.tpa.or.th/>.

- สราวุธ รักภู. (2554). **แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 39.** ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา). คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- सानิตย์ เอี่ยมผู้ช่วย. (2560). **แรงจูงใจในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬาแฮนด์บอล สถาบันการพลศึกษา ภัทรวงษาทองเทียวและกีฬา.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี.
- สีบสาย บุญวีรบุตร. (2541). **จิตวิทยาการศึกษา.** ชลบุรี: ชลบุรีการพิมพ์.
- สุชา จันทรเฒ. (2557). **จิตวิทยาทั่วไป.** กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- ศุกล อริยส์สัสกุล. (2558). “ผลการฝึกด้วยเครื่องออกกำลังกาย ที่ใช้แรงต้านจากแรงอัดอากาศ ที่มีต่อความเร็วในการว่ายน้ำท่าครอว์ล ระยะ 50 เมตร”. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ
- สุทธนู ศรีไสย์. (2551). **สถิติประยุกต์สำหรับงานวิจัยทางสังคมศาสตร์.** กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2539). **เอกสารประกอบการสอนจิตวิทยาการศึกษา.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2541). **เอกสารประกอบการสอนวิชา พล411 จิตวิทยาการศึกษา.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Amorase, T.&Hom, T. S. (1995). **A Season- Long Examination of Intrinsic Motivation inFirst Year College Athletes: Relationships with Coaching Behavior.** *Journal of Sport and Exercise Psychology.* 1995 NASPSPAAbstracts. 17: 20; HumanKineticsPublishers.
- Jennifer, A. (2005). **A ComparisonofIntrinsicMotivationScoresforTwogroups of Preadolescent athletes.**Dissertation Abstracts.M.Sc.:lakehead University.
- Karussanu, Maria & Roberts Glyn C. (1995). **Motivation in Physical Activity: the Role of Motivation Climate, Intrinsic Motivation, and Self-Efficacy,** *Journal ofSport and Exercise Personality.* NASPSPAAbstracts. HumanKinetics Publishers. Inc.
- Maslow,A.H. (1970). -(Maslow.1962: p.58). (Maslow. 1970: p.46). (Maslow. 1970: p.170). **Motivation and personality.** 2nded.New York: Haper& Row.

- Posted in. (2013). ประวัติกีฬาว่ายน้ำ ความเป็นมา กติกาและประโยชน์ของการว่ายน้ำ.
สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2562, จาก www.parwat.com/391.
- Salguero; et al. (2004). Relationship between Perceived Physical Ability and Sport Participation Motivation in Yong Competitive Swimmers. *Journal of Sport Medicine and Physical Fitness*. 44 (3): 249.
- Vincent, J.T.; & Charles. (1997). Motivation for Participation in High School Soccer. *Research Quarterly for Exercise and Sport*. 68(1): A-109.
- White & Sally, A. (1996). "The Relationship between Goal Orientation, Beliefs About the Causes of Sport Success, And Trait Anxiety among High School, Intercollegiate, and Recreational Sport Participants. *Sport Psychologist*. 10 (1): 58-72.

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- รายนามผู้เชี่ยวชาญ
- หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ
- หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บแบบสอบถาม
- ค่าดัชนีความสอดคล้อง
- แบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. พล.ต.ดร.ธนนท์ แสงนาค ผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำทีมชาติไทย
รองเลขาธิการสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย
2. นายฐานันท์ ไทลวารินทร์ ผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำทีมชาตินักเรียนไทย
หัวหน้าผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำ กรมพลศึกษา
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
3. นายศักดิ์ชัย สุริยวงศ์ ผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำทีมชาติไทย
ผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำ โรงเรียนนานาชาติ
NIST INTERNATIONAL SCHOOL BANGKOK
4. นายสาธิต หงส์ทอง ผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำทีมชาติไทย
ผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำ โรงเรียนนานาชาติ
MIS INTERNATIONAL SCHOOL BANGKOK
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณพร ขวัญบุญจันทร์ อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี

ที่ กก ๐๕๑๘/๑๔๔

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ๗๒๐๐๐

๓๓๐ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน พลตรี ดร.ธนนท์ แสงนาค

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี ได้อนุมัติโครงการวิจัย เรื่อง ปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำภาคกลาง 2 ของ นายสมชาย แก้วนวล นักศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ในการนี้ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี ใ้ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย เพื่อให้งานวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตาม วัตถุประสงค์ของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ประเสริฐศรี)

รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี

คณะศึกษาศาสตร์

โทร. ๐ ๓๕๕๔ ๕๗๔๔ ต่อ ๑๓๕

โทรสาร ๐ ๓๕๕๕ ๕๒๖๓

ที่ กก ๐๕๑๙/๑๔๓

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ๗๒๐๐๐

๓๐ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นายฐานันท์ ไหลวารินทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี ได้อนุมัติโครงการวิจัย เรื่อง ปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำภาคกลาง 2 ของ นายสมชาย แก้วจนวน นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ในการนี้ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี ไครขอความอนุเคราะห์จากท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย เพื่อให้งานวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ประเสริฐศรี)

รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี

คณะศึกษาศาสตร์

โทร. ๐ ๓๕๕๕ ๕๗๔๔ ต่อ ๑๓๕

โทรสาร ๐ ๓๕๕๕ ๕๒๖๓

ที่ กก ๐๕๑๙/๑๕๖

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ๗๒๐๐๐

๑๐ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นายศักดิ์ชัย สุริยวงศ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี ได้อนุมัติโครงการวิจัย เรื่อง ปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำภาคกลาง 2 ของ นายสมชาย แก้วนวล นักศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ในการนี้ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย เพื่อให้งานวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตาม วัตถุประสงค์ของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ประเสริฐศรี)

รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี

คณะศึกษาศาสตร์

โทร. ๐ ๓๕๕๕ ๕๗๕๕ ต่อ ๑๓๕

โทรสาร ๐ ๓๕๕๕ ๕๒๖๓

ที่ กก ๐๕๑๘/๓๔๔

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ๗๒๐๐๐

๓๑๐ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นายสาธิต หงส์ทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี ได้อนุมัติโครงการวิจัย เรื่อง ปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำภาคกลาง 2 ของ นายสมชาย แก้วนวนล นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ในการนี้ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี โค้รขอความอนุเคราะห์จากท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย เพื่อให้งานวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ประเสริฐศรี)

รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี

คณะศึกษาศาสตร์

โทร. ๐ ๓๕๕๕ ๕๗๔๔ ต่อ ๑๓๕

โทรสาร ๐ ๓๕๕๕ ๕๒๖๓

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี คณะศึกษาศาสตร์ โทร.๐๓๕-๕๔๕๗๔๔
ที่ กก ๐๕๑๘/๑๔๗ วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณพร ขวัญบุญจันทร์

ด้วย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี ได้อนุมัติโครงการวิจัย เรื่อง ปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำภาคกลาง 2 ของ นายสมชาย แก้วนวล สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

ในการนี้ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี ใ้ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยเพื่อให้งานวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ทั้งนี้ได้แนบบแบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัยมาพร้อมแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นายสมชาย ประเสริฐศรี)

รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี คณะศึกษาศาสตร์ โทร.๐๓๕-๕๔๕๗๔๔
 ที่ กก ๐๕๑๙/๑๔๒ วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตใช้ชื่อหน่วยงานและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ด้วย นายสมชาย แก้วนวล นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี ขณะนี้อยู่ระหว่างการทำวิจัย เรื่อง ปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำภาคกลาง 2 เพื่อให้การวิจัยดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี จึงมีความประสงค์ ขออนุญาตให้ใช้ชื่อหน่วยงานและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ทั้งนี้ เพื่อนำไปประกอบการขออนุมัติพิจารณาจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อให้ผู้วิจัยได้ขออนุญาตสถานที่ก่อนที่จะเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นายสมชาย ประเสริฐศรี)

รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี

ที่ กก ๐๕๑๗/๑๕๒

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ๗๒๐๐๐

๗๐ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตใช้ชื่อหน่วยงานและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน เลขาธิการสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายสมชาย แก้วนวล นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี ขณะนี้อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำภาคกลาง 2 เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี จึงมีความประสงค์ขออนุญาตให้ใช้ชื่อหน่วยงานและเก็บข้อมูลเพื่อการทำวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ เพื่อนำไปประกอบการขออนุมัติพิจารณาจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อให้ผู้วิจัยได้ขออนุญาตสถานที่ก่อนที่จะเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุทธนา วงศ์วีรติ)

ผู้ช่วยอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี รักษาการแทน
รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี

คณะศึกษาศาสตร์

โทร. ๐ ๓๕๕๕ ๕๗๔๔ ต่อ ๑๓๕

โทรสาร ๐ ๓๕๕๕ ๕๒๖๓

ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม ปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านสุขภาพอนามัย

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง ของข้อคำถาม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
1	1	1	1	1	1	1.00
2	1	1	1	1	1	1.00
3	1	1	1	1	0	0.80
4	1	1	1	1	1	1.00
5	0	1	0	1	1	0.60
6	1	1	1	1	1	1.00
7	1	1	1	1	1	1.00
8	1	0	1	1	0	0.60
9	1	1	1	0	1	0.80
10	0	1	0	1	1	0.60
รวม	8	9	8	9	8	8.40

ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม ปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ความ สอดคล้อง ของข้อคำถาม
1	1	1	1	1	1	1.00
2	0	1	0	1	1	0.60
3	1	1	1	1	1	1.00
4	1	1	1	1	1	1.00
5	1	1	1	1	1	1.00
6	1	1	0	1	1	0.80
7	1	1	1	1	1	1.00
8	1	0	1	0	1	0.60
9	1	1	1	1	0	0.80
10	1	1	1	1	1	1.00
รวม	9	9	8	9	9	8.80

ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อ คำถามปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ

ของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านรายได้และผลประโยชน์

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ความ สอดคล้อง ของข้อความ
1	1	1	1	1	1	1.00
2	0	1	1	0	1	0.60
3	1	1	1	1	1	1.00
4	1	1	1	1	1	1.00
5	1	1	1	1	1	1.00
6	0	1	1	1	0	0.60
7	1	1	1	1	1	1.00
8	1	1	0	1	1	0.80
9	1	1	1	1	1	1.00
10	1	0	1	0	1	0.60
รวม	8	9	9	8	9	8.60

ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม ปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง ของข้อคำถาม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
1	1	0	1	0	1	0.60
2	1	1	1	1	1	1.00
3	1	1	1	1	1	1.00
4	1	1	1	1	1	1.00
5	1	1	1	1	1	1.00
6	1	1	1	1	1	1.00
7	1	0	1	1	0	0.60
8	1	1	1	1	1	1.00
9	1	1	1	1	1	1.00
10	0	1	0	1	1	0.60
รวม	9	8	9	9	9	8.80

ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม ปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ

ของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านความก้าวหน้าในอนาคต

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง ของข้อความ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
1	1	1	1	1	1	1.00
2	1	0	1	1	1	0.80
3	0	1	1	0	1	0.60
4	1	1	1	1	0	0.80
5	1	1	1	1	1	1.00
6	1	1	0	1	0	0.60
7	1	1	1	1	1	1.00
8	1	1	1	1	1	1.00
9	1	1	1	1	1	1.00
10	1	0	1	0	1	0.60
รวม	9	8	9	8	8	8.40

ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม ปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำ
ของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง ของข้อคำถาม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
1	1	1	1	1	1	1.00
2	1	0	1	0	1	0.60
3	1	1	1	1	1	1.00
4	1	1	1	1	1	1.00
5	1	1	1	1	1	1.00
6	0	1	0	1	1	0.60
7	1	1	1	1	1	1.00
8	1	1	1	1	1	1.00
9	1	1	1	1	1	1.00
10	1	1	1	1	1	1.00
รวม	9	9	9	9	10	9.20

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อการศึกษาแรงจูงใจทั้ง 6 ปัจจัยในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2

แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรักความถนัด ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความก้าวหน้าในอนาคต,ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด (open ended) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2

ให้ผู้ตอบแบบสอบถามปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2 กรุณาใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ท่านเห็นสมควร แล้วพิจารณาว่าแรงจูงใจที่ทำให้ท่านตัดสินใจเล่นกีฬาว่ายน้ำอยู่ในระดับใด ซึ่งในแต่ละข้อจะมีคำตอบ 5 ระดับ ดังนี้

5 มากที่สุด	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4 มาก	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3 ปานกลาง	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2 น้อย	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1 น้อยที่สุด	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะก่อนทำแบบสอบถาม

ขอให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบคำถามในแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ

ภาคกลาง 2 ประกอบด้วย ทั้ง 6 ด้าน ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรักความถนัด ด้านรายได้ และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความก้าวหน้าในอนาคต และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด (open ended) และเป็นไปตามความเป็นจริง

ข้อมูลจากแบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในภาพรวม ดังนั้น จึงขอความกรุณาผู้ตอบแบบสอบถามโปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ให้มากที่สุด และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

สมชาย แก้วนวน

นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามแรงจูงใจทั้ง 6 ปัจจัยในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ ภาคกลาง 2

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ หรือลงในช่อง หน้าข้อความหรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามแบบเป็นจริง

1. เพศ

ชาย หญิง

2. ช่วงอายุของนักกีฬาว่ายน้ำ

11-14 ปี 15-18 ปี

3. ท่านมีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาว่ายน้ำระดับใด

ระดับสโมสร ระดับชาติ ระดับนานาชาติ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำ

ภาคกลาง 2

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ช่องที่ท่านเห็นสมควรต่อไปนี้ แล้วพิจารณาว่าแรงจูงใจที่ทำให้ท่านตัดสินใจเล่นกีฬาว่ายน้ำอยู่ในระดับใด ซึ่งในแต่ละข้อจะมีคำตอบ 5 ระดับ ดังนี้

5 มากที่สุด	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4 มาก	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3 ปานกลาง	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2 น้อย	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1 น้อยที่สุด	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อคำถาม	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ด้านสุขภาพอนามัย					
1.1 สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์					
1.2 สุขภาพจิตใจดี อารมณ์ดี คิดบวก					
1.3 ส่งเสริมบุคลิกภาพให้ดีขึ้น					
1.4 ฝึกความสัมพันธ์ของระบบประสาทต่อ					
1.5 มีความคล่องแคล่วองไวในการออกกำลังกาย					
1.6 มีความอดทนในการออกกำลังกาย					
1.7 ทำให้ร่างกายมีความยืดหยุ่นและ ความอ่อนตัวที่ดี					
1.8 ต้องการความท้าทายในการออกกำลังกาย					
1.9 ผ่อนคลายความตึงเครียด					
1.10 ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองและ มีสมาธิมากขึ้น					

ข้อความ	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2. ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ					
2.1 มีความสนใจในกีฬาว่ายน้ำตั้งแต่เด็ก					
2.2 ต้องการรู้และเข้าใจถึงคุณค่าของกีฬาว่ายน้ำ					
2.3 ได้รับความรักและความสนใจจากบิดามารดา					
2.4 ได้รับความรักและความสนใจจากผู้ฝึกสอน					
2.5 ได้มีโอกาสชมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ ในระดับต่าง ๆ					
2.6 ได้รับความรักและความสนใจในสถานศึกษา และสถานที่ทำงาน					
2.7 ได้รับความรักและความสนใจจากบุคคล ในวงการกีฬา					
2.8 มีความถนัดในกีฬาประเภทความเร็ว และสถิติ					
2.9 มีความชอบในกีฬาที่มีการวางแผน การใช้กำลังในการเคลื่อนที่					
2.10 มีความชอบในกีฬาที่ต้องแข่งขันกันโดย ไม่มีการปะทะ					

ข้อความ	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
3. ด้านรายได้และผลประโยชน์					
3.1 ได้รับเงินเบี่ยเลี้ยงในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน					
3.2 ได้รับเงินรางวัลจากชัยชนะในการแข่งขัน					
3.3 มีเงินรายได้จากผู้สนับสนุน					
3.4 ได้สิทธิเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง					
3.5 ได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ในสถาบันการศึกษา					
3.6 เป็นนักกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย					
3.7 มีที่พักอาศัยในการเก็บตัวฝึกซ้อม					
3.8 ได้รับสวัสดิการด้านการประกันชีวิตกรณีเสียชีวิตจากการฝึกซ้อม					
3.9 มีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวพร้อมกับการแข่งขัน					
3.10 มีโอกาสได้รู้จักคนในสังคมกว้างขวางขึ้น					

ข้อความ	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง					
4.1 มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง					
4.2 มีโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติได้ง่าย					
4.3 คิดว่าเล่นกีฬาที่มีการแข่งขันหลายระดับและมีโอกาสมีชื่อเสียงได้มากกว่า					
4.4 ต้องการทำชื่อเสียงให้กับตนเอง					
4.5 ต้องการทำชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล					
4.6 ต้องการทำชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ					
4.7 มองเห็นโอกาสที่จะชนะโดยใช้ประสบการณ์เป็นพื้นฐาน					
4.8 ได้รับการเผยแพร่ผลงานการแข่งขันตามสื่อมวลชน					
4.9 ทำให้ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดได้รับชื่อเสียงเช่นเดียวกับตนเอง					
4.10 อยากได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ และอยากเป็นผู้มีเกียรติในทางสังคม					

ข้อความ	ระดับความสูง				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
5. ด้านความก้าวหน้าในอนาคต					
5.1 มีโอกาสในการเลือกเรียนในสถาบันศึกษาที่สูงขึ้น					
5.2 มีโอกาสได้ทำงานจากการเป็นนักศึกษา					
5.3 มีโอกาสเลือกอาชีพที่ตนเองชอบ					
5.4 มีโอกาสได้ทำงานที่มีค่าตอบแทนสูง					
5.5 มีรายได้ระหว่างเรียน					
5.6 มีความมั่นคงในหน้าที่การงานในอนาคต					
5.7 มีโอกาสได้เดินทางต่างประเทศ					
5.8 ต้องการพัฒนาทักษะภาษาว่ายนน้ำให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่งเพื่อสร้างโอกาสที่จะติดทีมชาติในอนาคต					
5.9 ต้องการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายนน้ำหรือครูพลศึกษาในอนาคต					
5.10 มีโอกาสได้รับราชการสูง					

ข้อความ	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
6. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง					
6.1 ต้องการมีเพื่อนมากขึ้น จากคนที่เล่นกีฬา ว่ายน้ำด้วยกัน					
6.2 มีความคิดว่ากีฬาว่ายน้ำช่วยพัฒนา ความสามารถเชิงกีฬาของตนให้สูงขึ้นได้					
6.3 ญาติและคนใกล้ชิดตัวประสบความสำเร็จ จึงอยากเล่นตาม					
6.4 ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬาว่ายน้ำ					
6.5 มีความประทับใจในนักกีฬาว่ายน้ำและ ต้องการเอาแบบอย่างนักกีฬาว่ายน้ำ ที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติ					
6.6 ต้องการเอาใจบิดามารดาและญาติพี่น้อง					
6.7 ครอบครัวมีความภาคภูมิใจและให้การสนับสนุน ให้เป็นนักกีฬาว่ายน้ำ					
6.8 เพื่อน ๆ หรือครูพลศึกษาแนะนำให้เล่น เนื่องจากเห็นว่ามีความทักษะและเหมาะสมสรีระ					
6.9 มีความภาคภูมิใจในตัวครูผู้สอน					
6.10 มีความประทับใจในกองเชียร์ที่มาเชียร์ ขณะทำการแข่งขัน					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....
(.....)

วันที่.....

มหาวิทยาลัยการจัดการศึกษาแห่งชาติ

ภาคผนวก ข

- ใบรับรองจริยธรรมการวิจัย

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
 Institute of Physical Education Research Ethics Committee
 333 หมู่ 1 ตำบลหนองไม้แดง อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 20000 โทร 038-054228

เอกสารรับรองโครงการวิจัย

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ดำเนินการให้การรับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากลได้แก่ Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guideline และ International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice หรือ ICH-GCP

ชื่อโครงการ : ปังจี้ต้อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำน้ำภาคกลาง 2

เลขที่โครงการวิจัย : TNSU 099/ 2563

ชื่อนักศึกษา : นายสมชาย แก้วนวนล รหัสประจำตัว : M58151301010

หลักสูตร : ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา : พลศึกษา

คณะ : ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ : วิทยาเขตสุพรรณบุรี

วิธีทบทวน : คณะกรรมการเต็มชุด (Full board)

รายงานความก้าวหน้า : ส่งรายงานความก้าวหน้าอย่างน้อย 1 ครั้ง/ปี หรือส่งรายงานฉบับสมบูรณ์หากดำเนินการโครงการเสร็จสิ้นก่อน 1 ปี

ลงนาม

(ดร. นายแพทย์ เกษม ไข่มล่องกิจ)

รองประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ทำหน้าที่แทนประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

วันที่รับรอง : 27 เมษายน 2563

วันหมดอายุ : 27 เมษายน 2564

ทั้งนี้ การรับรองนี้มีเงื่อนไขดังที่ระบุไว้ด้านหลังทุกข้อ (ดูด้านหลังของเอกสารรับรองโครงการวิจัย)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นายสมชาย แก้วนวล
วัน เดือน ปีเกิด	5 มิถุนายน 2517
สถานที่เกิด	อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
ที่อยู่ปัจจุบัน	88/302 หมู่ 5 ตำบลท่าระหัด อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี รหัสไปรษณีย์ 72000
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	ครูชำนาญการ โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี ตำบลรั้วใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี 72000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนทุ่งสง
พ.ศ. 2540	ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชา วิทยาศาสตร์การกีฬา โปรแกรมวิชา การฝึกและการจัดการกีฬา (วท.บ.) สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี (ตามโครงการรับวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี เข้าสมทบ)
พ.ศ. 2563	ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา (ศษ.ม.) มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี